

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o zaštiti prirode

Vrijedi od 4. siječnja 2020.

Strojno pročišćen iz: NN 80/2013, NN 15/2018, NN 14/2019, NN 127/2019

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-zastiti-prirode/

Sadržaj

I. OPĆE ODREDBE	4
II. PLANIRANJE I ORGANIZACIJA ZAŠTITE PRIRODE	12
Temeljni dokumenti zaštite prirode	12
Obavljanje upravnih i stručnih poslova zaštite prirode	13
III. KORIŠTENJE PRIRODNIH DOBARA I PROSTORA TE OCJENA PRIHVATLJIVOSTI ZA EKOLOŠKU MREŽU	14
1. Korištenje prirodnih dobara i prostora	14
2. Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu	15
Ocjena prihvatljivosti zahvata	16
Ocjena prihvatljivosti strategije, plana i programa	25
IV. OČUVANJE BIORAZNOLIKOSTI	28
1. Stanišni tipovi i ekološka mreža	28
2. Očuvanje divljih vrsta u prirodi	32
4. Ponovno uvođenje i repopulacija zavičajnih vrsta	40
5. Uzgoj divljih vrsta	41
6. Označavanje strogo zaštićenih životinja	42
7. Očuvanje genetske raznolikosti	43
V. OČUVANJE GEORAZNOLIKOSTI	47
1. Speleološki objekti	47
2. Minerali i fosili	50
VI. ZAŠTIĆENI DIJELOVI PRIRODE	50
A) ZAŠTIĆENA PODRUČJA	51
1. Proglašavanje zaštićenih područja	53
Upisnik zaštićenih područja	56
2. Upravljanje zaštićenim područjima	56
Osnivanje javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima	56
Djelatnost javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima	57
Financijsko poslovanje javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima	57
Tijela upravljanja javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima	58
Stručni rad javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima	59
3. Provođenje zaštite u zaštićenim područjima	60
Prostorni plan područja posebnih obilježja	60
Plan upravljanja	60
Zabranjene radnje	60
Program zaštite šuma	61
Vojne vježbe	62
Opći akti o zaštiti i očuvanju zaštićenog područja	62
Zahvati i istraživanja	63
Posjećivanje	64
Skrb o zaštićenom području	65

B) STROGO ZAŠTIĆENE VRSTE	65
1. Proglašavanje strogo zaštićenih vrsta	65
2. Zabranjene radnje sa strogo zaštićenim vrstama.	66
3. Izuzeća od zabranjenih radnji	67
C) ZAŠTIĆENI MINERALI I FOSILI	69
D) PRAVA I OGRANIČENJA OSOBA U ZAŠTIĆENIM DIJELOVIMA PRIRODE	70
Pravo prvokupa	70
Izvlaštenje i ograničenje vlasničkog prava	71
Naknada štete	71
VII. POSTUPOVNE ODREDBE	74
VIII. KONCESIJE I KONCESIJSKA ODOBRENJA NA ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA I SPELEOLOŠKIM OBJEKTIMA.	75
1. Koncesije	75
2. Koncesijska odobrenja	77
IX. INVENTARIZACIJA I PRAĆENJE STANJA (MONITORING)	79
Izvješćivanje	80
X. PRISTUP INFORMACIJAMA I SUDJELOVANJE JAVNOSTI.	80
XI. PROMICANJE ZAŠTITE PRIRODE	81
XII. FINANCIRANJE ZAŠTITE PRIRODE	81
XIII. NADZOR	83
A) UPRAVNI NADZOR	83
B) NEPOSREDNI NADZOR U ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA	84
C) INSPEKCIJSKI NADZOR	86
XIV. PREKRŠAJNE ODREDBE	91
XV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	99
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	104

ZAKON O ZAŠTITI PRIRODE

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje sustav zaštite i cjelovitog očuvanja prirode i njezinih dijelova te druga pitanja s tim u vezi.

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

- Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22. 7. 1992.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013.),
- Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (kodificirana verzija) (SL L 20, 26. 1. 2010.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL L 158, 10. 6. 2013.).

Članak 3.

- (1) Priroda je u smislu ovoga Zakona sveukupna bioraznolikost, krajobrazna raznolikost i georaznolikost.
- (2) Priroda i dijelovi prirode od interesa su za Republiku Hrvatsku i uživaju njezinu osobitu zaštitu.

Članak 4.

Ciljevi i zadaće zaštite prirode su:

- očuvati i/ili obnoviti bioraznolikost očuvanjem prirodnih stanišnih tipova, divljih vrsta i njihovih staništa, uključujući i sve vrste ptica koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske, kao i ptičjih jaja i gnijezda, uspostavom odgovarajućeg sustava zaštite, upravljanja i nadzora,
- očuvati krajobraznu raznolikost i georaznolikost u stanju prirodne ravnoteže i usklađenih odnosa s ljudskim djelovanjem,
- utvrditi i pratiti stanje prirode,
- osigurati sustav zaštite prirode radi njezina trajnog očuvanja,
- osigurati održivo korištenje prirodnih dobara bez bitnog oštećivanja dijelova prirode i uz što manje narušavanja ravnoteže njezinih sastavnica,
- pridonijeti očuvanju prirodnosti tla, očuvanju kakvoće, količine i dostupnosti vode, mora, očuvanju atmosfere i proizvodnji kisika te očuvanju klime,
- spriječiti ili ublažiti štetne zahvate ljudi i poremećaje u prirodi kao posljedice tehnološkog razvoja i obavljanja djelatnosti.

Članak 5.

Zaštita i očuvanje prirode temelji se na načelima:

- svatko se mora ponašati tako da pridonosi očuvanju bioraznolikosti, krajobrazne raznolikosti i georaznolikosti i očuvanju općekorisne uloge prirode,
- neobnovljiva prirodna dobra treba koristiti racionalno, a obnovljiva prirodna dobra održivo,
- u korištenju prirodnih dobara i uređenju prostora obvezno je primjenjivati načela održivog korištenja,
- zaštita prirode obveza je svake fizičke i pravne osobe, te su u tom cilju dužni surađivati radi izbjegavanja i sprječavanja opasnih radnji i nastanka šteta, uklanjanja i sanacije posljedica nastale štete te obnove prirodnih uvjeta koji su postojali prije nastanka štete,
- predostrožnosti, kada postoji prijetnja od ozbiljne ili nepopravljive štete za prirodu,
- javnost ima pravo na slobodan pristup informacijama o stanju prirode.

Članak 6.

(1) Zaštita prirode provodi se očuvanjem bioraznolikosti, krajobrazne raznolikosti i georaznolikosti te zaštitom dijelova prirode.

(2) Zaštita prirode provodi se osobito:

- utvrđivanjem i procjenom stanja prirode,
- provedbom mjera zaštite prirode, a osobito mjera koje osiguravaju održavanje ili povrat u povoljno stanje očuvanosti, prirodnih stanišnih tipova i divljih vrsta od interesa za Europsku uniju, osim ptica, i njihovih staništa, koje uzimaju u obzir gospodarske, socijalne i kulturne potrebe te regionalne i lokalne karakteristike,
- provedbom mjera koje osiguravaju održavanje ili prilagodbu svih vrsta ptica koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske, kao i njihovih jaja i gnijezda, te staništa na razini koja odgovara posebnim ekološkim, znanstvenim i kulturološkim zahtjevima, istodobno uzimajući u obzir gospodarske i rekreacijske zahtjeve,
- izradom izvješća o stanju prirode i provedbom strategije, programa i drugih dokumenata propisanih ovim Zakonom,
- proglašavanjem zaštićenih dijelova prirode,
- uspostavom sustava upravljanja prirodom i zaštićenim dijelovima prirode,
- povezivanjem i usklađivanjem državnog sustava s međunarodnim sustavom zaštite prirode,
- poticanjem znanstvenog i stručnog rada u području zaštite prirode, uzimajući u obzir prekograničnu suradnju u istraživanju, osobito u svrhu očuvanja obilježja krajobraza iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona i očuvanja područja ekološke mreže iz članka 54. ovoga Zakona, zatim u svrhu očuvanja, upravljanja i održivog korištenja divljih vrsta koje se prirodno pojavljuju

ju na teritoriju Republike Hrvatske, kao i u svrhu provođenja aktivnosti praćenja stanja (monitoringa) iz članka 195. ovoga Zakona,

- obavješćivanjem javnosti o stanju prirode i sudjelovanjem javnosti u odlučivanju o zaštiti prirode,
- poticanjem i promicanjem zaštite prirode te razvijanjem svijesti o potrebi zaštite prirode u odgoju i obrazovanju.

Članak 7.

(1) Pri planiranju i uređenju prostora te pri planiranju i korištenju prirodnih dobara osigurava se očuvanje značajnih i karakterističnih obilježja krajobraza, koja su temeljem svoje linearne ili kontinuirane strukture ili funkcije bitna za migraciju, širenje i genetsku razmjenu divljih vrsta.

(2) Zaštita krajobraza podrazumijeva planiranje i provedbu mjera kojima se sprječavaju neželjene promjene, narušavanje ili uništavanje značajnih i karakterističnih obilježja krajobraza, uključujući i ona koja se na temelju svoje linearne i kontinuirane strukture i funkcije bitna za migraciju, širenje i genetsku razmjenu vrsta, njihove raznolikosti, iznimnosti i kulturnih vrijednosti te omogućavanje održivih multifunkcionalnih i/ili tradicionalnih načina korištenja krajobraza.

(3) Zaštita krajobraza iz stavka 2. ovoga članka temelji se na razvrstavanju krajobraza prema njihovim prirodnim i/ili stvorenim obilježjima u krajobrazne tipove te strukturiranju međusobno povezanih i multifunkcionalnih mreža zelene/krajobrazne infrastrukture na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini.

(4) Zaštita krajobraza iz stavaka 2. i 3. ovoga članka provodi se integriranjem u postupke izrade dokumenata prostornog uređenja kao i planova gospodarenja prirodnim dobrima.

Članak 8.

(1) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se prilikom zaštite i spašavanja ljudi, životinja, materijalnih i kulturnih dobara i okoliša u velikim nesrećama i katastrofama te prilikom otklanjanja posljedica terorizma i ratnih razaranja, neizbježne i neotklonjive prirodne pojave, u slučajevima žurne i neodgodive provedbe mjera i aktivnosti civilne zaštite i mjera obrane od poplava sukladno posebnim propisima kojima se uređuje sustav civilne zaštite i sustav obrane od poplava.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se od dana proglašavanja velike nesreće, odnosno katastrofe i izvanredne mjere od obrane od poplava, do dana stupanja na snagu odluke o prestanku provođenja mjera i aktivnosti sustava civilne zaštite ili mjera obrane od poplava u sprječavanju i otklanjanju posljedica velike nesreće, odnosno katastrofe ili izvanredne, neizbježne i neotklonjive prirodne pojave.

(3) Ministarstvo je dužno u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu odluke o prestanku provođenja mjera i aktivnosti sustava civilne zaštite ili mjera obrane od poplava u otklanjanju posljedica velike nesreće, odnosno katastrofe ili izvanredne, neizbježne i neotklonjive prirodne pojave utvrditi utjecaj provedbe aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka na, ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, rijetke i ugrožene stanišne tipove, strogo zaštićene vrste i njihova staništa, kao i zaštićena područja te o tome izvijestiti nadležnu javnu ustanovu za upravlja-

nje zaštićenim područjem i jedinicu lokalne i/ili područne (regionalne) samouprave i/ili Grada Zagreba.

Članak 9.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. biološki materijal znači svaki materijal koji sadržava genetsku informaciju i koji se može razmnožavati sam ili se može razmnožavati u biološkom sustavu (npr. mikroorganizmi, molekule i fragmenti deoksiribonukleinske kiseline (DNA), virusi, tkivne i stanične kulture, sjeme itd.),
2. bioraznolikost je sveukupnost svih živih organizama koji su sastavni dijelovi ekosustava, a uključuje raznolikost unutar vrsta, između vrsta, životnih zajednica te raznolikost ekosustava,
3. crveni popis je popis divljih vrsta čiji je stupanj ugroženosti procijenjen prema međunarodno prihvaćenim kriterijima,
4. divlje vrste su one vrste koje nisu nastale pod utjecajem čovjeka kao posljedica umjetnog odabiranja (odabir i uzgoj u svrhu dobivanja pasmina udomaćenih životinja i sorti kultiviranih biljaka) ili genetske modifikacije nasljednog materijala tehnikama moderne biotehnologije,
5. divlje vrste od interesa za Europsku uniju su one divlje vrste za koje na teritoriju Europske unije vrijedi da su:
 - ugrožene, osim onih vrsta kojima je prirodni areal rubni na tom teritoriju i koje nisu ugrožene ili osjetljive u zapadnoj palearktičkoj regiji,
 - osjetljive, odnosno smatra se vjerojatnim da će u skoroj budućnosti potpasti pod kategoriju ugroženih vrsta, ako uzročni čimbenici nastave djelovati,
 - rijetke, odnosno s malim populacijama koje trenutačno nisu ugrožene ili osjetljive, ali rizik za to postoji; te vrste žive u ograničenim geografskim područjima ili su u manjem broju raspršene na širem području,
 - endemske i zahtijevaju posebnu pozornost zbog posebne prirode njihovih staništa i/ili mogućeg utjecaja njihova iskorištavanja na njihovo stanište i/ili mogućeg utjecaja njihova iskorištavanja na njihovo stanje očuvanosti,

Divlje vrste od interesa za Europsku uniju koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske navode se u uredbi iz članka 54. stavka 1. i/ili pravilniku iz članka 151. stavka 2. ili odluci iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona,

6. doprirodno stanje je stanje u ekosustavu ili krajobrazu na čiji je razvoj čovjek utjecao u neznatnoj mjeri te se u njima odvijaju procesi koji su uglavnom samoregulirajući i koji mogu opstati bez izravnog ljudskog djelovanja,
7. ekološka mreža Natura 2000 (u daljnjem tekstu: ekološka mreža) je koherentna europska ekološka mreža sastavljena od područja u kojima se nalaze prirodni stanišni tipovi i staništa divljih vrsta od interesa za Europsku uniju, a omogućuje očuvanje ili, kad je to potrebno, povrat u povoljno stanje očuvanja određenih prirodnih stanišnih tipova i staništa vrsta u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti,

8. ekosustav je dinamičan kompleks zajednica biljaka, gljiva, životinja, algi i mikroorganizama i njihova neživog okoliša koji međusobno djeluju kao funkcionalna jedinica,
9. endem je vrsta čije je rasprostranjenje ograničeno na određeno područje,
10. ex situ očuvanje (izvan prirode) je očuvanje komponenti bioraznolikosti i genetske raznolikosti izvan njihovih prirodnih staništa i očuvanje dijelova geobaštine izvan prirodnih nalazišta, uglavnom minerala i stijena te fosila u muzejskim ili privatnim zbirkama i ustanovama,
11. fosili su ostaci živih organizama iz geološke prošlosti, kao i otisci njihovih životnih aktivnosti,
12. genetski materijal je bilo koji materijal biljaka, životinja, gljiva, algi, mikroorganizama ili nekog drugog podrijetla koji sadrže funkcionalne jedinice naslijeđa,
13. genetska raznolikost je sveukupnost gena svih živih organizama te njihova raznolikost između jedinki, populacija, vrsta i viših taksonomskih kategorija,
14. genska banka je spremište biološkog materijala koje sadrži nadzirane ili uzgajane populacije ili dijelove životinja, gljiva, biljaka, algi ili mikroorganizama, posebno sjeme, spore, spolne stanice i drugi biološki materijal, kojima se upravlja za namjene očuvanja vrsta, odnosno njihovih genetskih bogatstava,
15. georaznolikost je raznolikost tla, stijena, minerala, fosila, reljefnih oblika, podzemnih objekata i struktura te prirodnih procesa koji su ih stvarali kroz geološka razdoblja,
16. informacijski sustav zaštite prirode je informacijski sustav koji objedinjava stručne i znanstvene podatke o bioraznolikosti, georaznolikosti i zaštiti prirode, a koji vodi Ministarstvo,
17. in situ očuvanje (u prirodi) je očuvanje ekosustava i prirodnih staništa te održavanje i obnavljanje vrsta sposobnih za opstanak u njihovu prirodnom okruženju, a u slučaju udomaćenih ili kultiviranih vrsta u okruženju u kome su razvili svoja specifična svojstva, kao i očuvanje dijelova geobaštine na mjestu njihova nastanka, odnosno nalazišta minerala i fosila te stijena,
18. kompenzacijski uvjeti su mjere koje se određuju radi osiguranja opće povezanosti (koherentnosti) ekološke mreže,
19. kontrolirani uvjeti uzgoja ili držanja vrsta su uvjeti kojima se onemogućuje dospijevanje u prirodu jedinki u bilo kojem razvojnem stadiju ili njihovih dijelova kojima se vrsta može nesporno ili spolno razmnožiti ili križati sa zavičajnom vrstom,
20. korištenje genetskog materijala u smislu ovoga Zakona je provođenje istraživanja i razvoja koji se temelje na genetskim i/ili biokemijskim sastavnicama genetskog materijala, uključujući i primjenu biotehnologije, a u svrhu stvaranja novih proizvoda i patenata,
21. krajobraz je dio prostora čiji je karakter rezultat međusobnog djelovanja prirodnih i/ili ljudskih čimbenika,
22. krajobrazna raznolikost je strukturiranost prostora nastala na interakciji prirodnih i/ili stvorenih krajobraznih elemenata određenih bioloških, klimat-

skih, geoloških, geomorfoloških, pedoloških, kulturno-povijesnih i socioloških obilježja,

23. krš je jedinstvena vrsta reljefa s posebnim hidrogeološkim i geomorfološkim obilježjima, koji se razvija u stijenama dobre topljivosti s razvijenom sekundarnom poroznošću, s karakterističnim površinskim (škrape, ponikve, uvale, polja u kršu i dr.) i podzemnim oblicima (špilje i jame),

24. mineral je prirodna tvorevina, sastavni dio litosfere, određenog i stalnog kemijskog sastava i fizičkih svojstava koji su stabilni u određenim uvjetima tlaka i temperature. Mineralom u smislu ovoga Zakona smatra se i nakupina ili tvorevina minerala. Minerali u smislu ovoga Zakona nisu mineralne sirovine,

25. ministar je čelnik tijela državne uprave nadležan za poslove zaštite prirode,

26. očuvanje vrsta i staništa znači niz mjera potrebnih za održavanje ili obnovu prirodnih staništa i populacija divljih vrsta u povoljnom stanju,

27. oporavilište za divlje životinje je prostor u kojem privremeno ili trajno borave jedinke strogo zaštićenih zavičajnih vrsta životinja koje su nađene u prirodi iscrpljene, bolesne, ozlijeđene, ranjene ili otrovane, u svrhu liječenja i oporavka radi povratka u prirodu ili u svrhu repopulacije i/ili reintrodukcije, te zaplijenjene ili oduzete strogo zaštićene životinje, kao i životinje divljih vrsta zaplijenjene sukladno posebnom propisu kojim se regulira prekogranični promet i trgovina divljim vrstama,

28. plan upravljanja zaštićenim područjem i/ili područjem ekološke mreže je akt planiranja kojim se utvrđuje stanje zaštićenog područja i/ili područja ekološke mreže te određuju ciljevi upravljanja i/ili očuvanja, aktivnosti za postizanje ciljeva i pokazatelji provedbe plana,

29. plan upravljanja strogo zaštićenom vrstom je akt planiranja kojim se utvrđuje stanje vrste te određuju ciljevi upravljanja, aktivnosti potrebne za postizanje ili održavanje povoljnog stanja vrste i pokazatelji učinkovitosti upravljanja,

30. područje očuvanja značajno za ptice (POP) je područje značajno za očuvanje i ostvarivanje povoljnog stanja divljih vrsta ptica od interesa za Europsku uniju i njihovih staništa, kao i područje značajno za očuvanje migratornih vrsta ptica, a osobito močvarno područje od međunarodne važnosti; granice POP-a utvrđene su kao sloj geografskog informacijskog sustava (GIS) koji je dio Informacijskog sustava zaštite prirode,

31. područje očuvanja značajno za vrste i stanišne tipove (POVS) je područje koje, u biogeografskoj regiji ili regijama kojima pripada:

- znatno pridonosi održavanju ili povratu u povoljno stanje očuvanosti prirodnog stanišnog tipa od interesa za Europsku uniju koji je prirodno rasprostranjen na teritoriju Republike Hrvatske, a navodi se na popisu prirodnih stanišnih tipova od interesa za Europsku uniju zastupljenih na teritoriju Republike Hrvatske (referentna lista stanišnih tipova) u uredbi iz članka 54. stavka 9. ovoga Zakona, ili znatno pridonosi održavanju ili povratu u povoljno stanje očuvanosti neke od vrsta navedenih na popisu divljih vrsta

(osim ptica) od interesa za Europsku uniju koje se redovito pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske (referentna lista divljih vrsta) navedenih u uredbi iz članka 54. stavka 9. ovoga Zakona,

- znatno pridonosi cjelovitosti ekološke mreže,
- znatno pridonosi održavanju bioraznolikosti unutar pripadajuće biogeografske regije ili regija;

Granice POVS-a utvrđene su kao sloj geografskog informacijskog sustava (GIS) koji je dio Informacijskog sustava zaštite prirode,

32. ponovno uvođenje (reintrodukcija) je ponovno naseljavanje neke vrste u područje iz kojeg je izumrla, a u ekosustavu još ili opet postoje približno jednaki ekološki uvjeti kao i prije izumiranja, a koji omogućuju njezino preživljavanje,

33. vjerojatno područje očuvanja značajno za vrste i stanišne tipove (vPOVS) je područje koje ispunjava stručne kriterije i koje Republika Hrvatska predlaže Europskoj komisiji na odobrenje, a koje je značajno za očuvanje i ostvarivanje povoljnog stanja divljih vrsta, osim ptica, i njihovih staništa te prirodnih stanišnih tipova od interesa za Europsku uniju; granice vPOVS-a utvrđene su kao sloj geografskog informacijskog sustava (GIS) koji je dio Informacijskog sustava zaštite prirode,

34. populacija je skupina prostorno, vremenski i ekološki povezanih jedinki iste vrste,

35. posebno područje očuvanja značajno za vrste i stanišne tipove (PPOVS) je područje očuvanja značajno za vrste i stanišne tipove (POVS) za koje se primjenjuju mjere očuvanja u svrhu održavanja ili povrata u povoljno stanje očuvanosti prirodnih staništa i/ili populacija vrsta za koje je to područje određeno; granice PPOVS-a utvrđene su kao sloj geografskog informacijskog sustava (GIS) koji je dio Informacijskog sustava zaštite prirode,

36. povoljno stanje divlje vrste je stanje koje u budućnosti osigurava opstanak te vrste, genetsku stabilnost populacija i razmjenu gena među populacijama,

37. praćenje stanja očuvanosti prirode (monitoring) je osmišljeno i sustavno praćenje stanja prirode,

38. prevladavajući javni interes je javni interes u pitanjima zaštite prirode koji iskazuje Republika Hrvatska, a utvrđuje se u skladu s ovim Zakonom,

39. primjerak je svaka životinja, biljka, gljiva ili alga, bez obzira na to je li živa ili mrtva, svaki njezin dio ili derivat, bez obzira na to jesu li uključeni u drugoj robi,

40. prioritetne divlje vrste su ugrožene divlje vrste od interesa za Europsku uniju za čije očuvanje je Europska unija posebno odgovorna s obzirom na razmjere njihova prirodnog areala koji se nalazi na teritoriju Europske unije. Takve vrste su u uredbi iz članka 54. stavka 9. ovoga Zakona označeni znakom »*«,

41. prioritetni prirodni stanišni tipovi su oni prirodni stanišni tipovi od interesa za Europsku uniju kojima na području Europske unije prijeti nestanak i za čije je očuvanje Europska unija posebno odgovorna s obzirom na raz-

mjere njihova prirodnog areala koji se nalazi na teritoriju Europske unije. Takvi stanišni tipovi su u uredbi iz članka 54. stavka 9. ovoga Zakona označeni znakom »*«,

42. prirodna dobra su sve sastavnice prirode koje čovjek koristi ili može koristiti u gospodarske svrhe

43. prirodni stanišni tipovi od interesa za Europsku uniju su oni prirodni stanišni tipovi kojima prijeti nestanak unutar njihova prirodnog areala ili imaju mali prirodan areal zbog regresije ili im je područje u prirodi ograničeno ili predstavljaju istaknute primjere tipičnih karakteristika jedne ili više od sljedećih biogeografskih regija: alpinske, kontinentalne i mediteranske. Prirodni stanišni tipovi od interesa za Europsku uniju, koji su prirodno rasprostranjeni na teritoriju Republike Hrvatske navode se su pravilniku iz članka 52. stavka 5. ovoga Zakona,

44. repopulacija je nadodavanje jedinki u već postojeću populaciju neke vrste na nekom području,

45. siga je nakupina minerala u podzemnim prostorima različitih oblika (stalaktiti, stalagmiti i dr.),

46. speleološki objekt je prirodno formirana podzemna šupljina (špilja, jama, ponor, estavela i dr.), kao i njezin dio,

47. speleološki katastar je baza podataka o speleološkim objektima,

48. prirodno stanište je jedinstvena funkcionalna jedinica kopnenog ili vodenog ekosustava, određena geografskim, biotičkim i abiotičkim svojstvima, neovisno o tome je li potpuno prirodno ili doprirodno. Sva istovrsna staništa čine jedan stanišni tip,

49. stanište divlje vrste je okoliš određen specifičnim abiotičkim i biotičkim svojstvima, u kojem vrsta živi u bilo kojoj fazi svoga biološkog ciklusa,

50. ugrožena divlja vrsta je ona zavičajna divlja vrsta kojoj je dugoročni opstanak u opasnosti i kao takva se nalazi na Crvenom popisu ugroženih vrsta u kategoriji regionalno izumrlih (RE), kritično ugroženih (CR), ugroženih (EN) ili osjetljivih (VU) vrsta,

51. vrsta je klasifikacijska jedinica u taksonomiji (imenovanju) organizama (mikroorganizama, algi, gljiva, lišajeva, biljaka i životinja), a u ovom Zakonu odnosi se na vrste i niže sistematske kategorije,

52. zahvat je svako privremeno ili trajno djelovanje čovjeka na prirodu koje može narušiti prirodnu ravnotežu, ako cilj tog djelovanja nije zaštita i očuvanje prirode,

53. zaštićeni dio prirode je dio prirode proglašen zaštićenim u skladu s ovim Zakonom,

54. zaštićeno područje je geografski jasno određen prostor koji je namijenjen zaštiti prirode i kojim se upravlja radi dugoročnog očuvanja prirode i pratećih usluga ekološkog sustava,

55. zavičajna divlja vrsta je vrsta koja prirodno obitava u određenom ekosustavu nekog područja.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 9.a

Način rada u Ministarstvu, upravnim tijelima i javnim ustanovama za upravljanje zaštićenim područjima u vezi s provedbom postupaka i izradom akata koji se donose na temelju ovoga Zakona ministar propisuje nalogom.

II. PLANIRANJE I ORGANIZACIJA ZAŠTITE PRIRODE

Temeljni dokumenti zaštite prirode

Članak 10.

(1) Temeljni dokumenti zaštite prirode su Strategija i akcijski plan zaštite prirode Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Strategija).

(2) Strategijom se određuju dugoročni ciljevi i smjernice očuvanja bioraznolikosti i georaznolikosti te način njezina provođenja.

(3) Strategija se izrađuje na temelju Izvješća o stanju prirode u Republici Hrvatskoj, a sadrži osobito:

- načela Strategije i opće strategijske ciljeve,
- ocjenu stanja,
- posebne ciljeve s pokazateljima učinka,
- aktivnosti za provedbu posebnih ciljeva s oznakom prioriteta i mogućim izvorima financiranja,
- pokazatelje uspješnosti provedbe aktivnosti.

Članak 11.

(1) Strategiju izrađuje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu prirode (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) u suradnji s drugim tijelima državne uprave. Izradu Strategije koordinira Ministarstvo.

(2) Strategiju, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), donosi Hrvatski sabor.

(3) Strategija se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(4) Svakih pet godina Ministarstvo obavlja analizu ostvarenja ciljeva i provedbe aktivnosti utvrđenih Strategijom, zakonodavnog i institucionalnog okvira, kao i izvora i korištenja financijskih sredstava za zaštitu prirode te po potrebi predlaže donošenje izmjena i/ili dopuna Strategije, odnosno nove strategije.

(5) O rezultatima analize iz stavka 4. ovoga članka informira se javnost objavom na mrežnoj stranici Ministarstva.

Članak 12.

(1) Za potrebe analize ostvarivanja ciljeva i aktivnosti Strategije izrađuje se Izvješće o stanju prirode u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Izvješće o stanju prirode).

(2) Izvješće o stanju prirode izrađuje se za razdoblje od pet godina, a sadrži osobito:

- analizu ugroženosti, razloge ugroženosti i probleme zaštite ekosustava, stanišnih tipova i divljih vrsta, i georaznolikosti, s ocjenom stanja,
- analizu ugroženosti, razloge ugroženosti i probleme zaštite zaštićenih područja i ekološke mreže, s ocjenom stanja.

(3) Izvješće o stanju prirode izrađuje Ministarstvo te ga podnosi Vladi radi prihvatanja.

(4) Vlada donosi zaključak o prihvatanju Izvješća o stanju prirode.

(5) Izvješće o stanju prirode objavljuje se na mrežnim stranicama Ministarstva.

Obavljanje upravnih i stručnih poslova zaštite prirode

Članak 13.

(1) Upravne i stručne poslove zaštite prirode obavlja Ministarstvo i upravno tijelo jedinica područne (regionalne) samouprave nadležno za zaštitu prirode (u daljnjem tekstu: upravno tijelo), osim onih poslova koji su ovim Zakonom ili drugim propisom preneseni u nadležnost drugom tijelu državne uprave, javnim ustanovama ili jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Jedinice područne (regionalne) samouprave dužne su u skladu s ovim Zakonom, Strategijom i dokumentima prostornog uređenja:

- skrbiti se o očuvanju bioraznolikosti i georaznolikosti na svome području,
- osiguravati uvjete za zaštitu i očuvanje vrsta, staništa te stanišnih tipova,
- proglašavati i ukidati zaštitu područja iz svoje nadležnosti,
- osiguravati uvjete za zaštitu i očuvanje zaštićenih područja i područja ekološke mreže iz svoje nadležnosti,
- sudjelovati u postupku proglašavanja zaštićenih područja koje proglašava Vlada ili Hrvatski sabor,
- sudjelovati u izradi planova upravljanja zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže iz svoje nadležnosti,
- skrbiti se o promicanju zaštite prirode te poticati rad strukovnih i drugih udruga čija djelatnost ima za cilj zaštitu prirode,
- pratiti stanje očuvanosti prirode (monitoring) te o stanju očuvanosti podnositi izvješća Ministarstvu,
- voditi evidenciju o podacima važnim za zaštitu prirode,
- izvješćivati javnost o stanju prirode na svom području i o poduzetim mjerama radi njezine zaštite i očuvanja,
- pružati stručnu i drugu pomoć tijelima lokalne samouprave u zaštiti prirode na njihovu području,
- obavljati i druge poslove propisane ovim Zakonom i na temelju njega donesenim propisima.

Članak 14.

Brisan.

Odredba članka 14. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 14/2019.

Članak 15.

Nadležna tijela i mjerodavne institucije dužni su podatke o stanju prirode koji se prikupljaju sukladno ovom Zakonu dostavljati Ministarstvu.

Članak 16.**Brisan.**

Odredba članka 16. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 17.**Brisan.**

Odredba članka 17. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 18.**Brisan.**

Odredba članka 18. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

III. KORIŠTENJE PRIRODNIH DOBARA I PROSTORA TE OCJENA PRIHVATLJIVOSTI ZA EKOLOŠKU MREŽU

1. KORIŠTENJE PRIRODNIH DOBARA I PROSTORA

Članak 19.

(1) Korištenje prirodnih dobara provodi se na temelju planova gospodarenja prirodnim dobrima vodeći računa o očuvanju bioraznolikosti, krajobrazne raznolikosti i georaznolikosti.

(2) Zabranjeno je korištenje prirodnih dobara na način koji uzrokuje:

- oštećivanje površinskih ili podzemnih geoloških, hidrogeoloških i geomorfoloških vrijednosti,
- narušavanje povoljnog stanja divljih vrsta i staništa,
- smanjenje bioraznolikosti, krajobrazne raznolikosti i georaznolikosti.

Članak 20.**Brisan.**

Odredba članka 20. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 21.**Brisan.**

Odredba članka 21. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 22.**Brisan.**

Odredba članka 22. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 23.

Za zahvate za koje je sukladno posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i posebnim propisima iz područja gradnje potrebno ishoditi akt za građenje, potvrdu izdaje:

- Ministarstvo za zahvate za koje provodi postupak glavne ocjene prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu ili postupak utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa i odobrenja zahvata uz kompenzacijske uvjete te za zahvate za koje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš
- upravno tijelo za zahvate za koje provodi postupak glavne ocjene prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu i za zahvate za koje upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave nadležno za poslove zaštite okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš.

2. OCJENA PRIHVATLJIVOSTI ZA EKOLOŠKU MREŽU

Članak 24.

- (1) Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu (u daljnjem tekstu: Ocjena prihvatljivosti) je postupak kojim se ocjenjuje utjecaj strategije, plana, programa ili zahvata, samog i s drugim strategijama, planovima, programima ili zahvatima, na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže.
- (2) Ocjena prihvatljivosti provodi se za strategiju, plan, program ili zahvat, kao i za svaku izmjenu i/ili dopunu strategije, plana, programa ili zahvata, koja sama ili s drugim strategijama, planovima, programima ili zahvatima može imati značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže.
- (3) Ocjena prihvatljivosti ne provodi se za strategiju, plan, program ili zahvat neposredno povezane i nužne za upravljanje područjem ekološke mreže.

Članak 25.

Ocjena prihvatljivosti za područje ekološke mreže sastoji se od: prethodne ocjene prihvatljivosti (u daljnjem tekstu: Prethodna ocjena), glavne ocjene prihvatljivosti (u daljnjem tekstu: Glavna ocjena) te utvrđivanja prevladavajućega javnog interesa i odobravanja zahvata uz kompenzacijske uvjete.

Članak 26.

- (1) Za strategije, planove i programe, za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena ocjena o potrebi strateške procjene, Prethodna ocjena obavlja se u okviru postupka ocjene o potrebi strateške procjene.
- (2) Za strategije, planove i programe, za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza strateške procjene, Prethodna ocjena obavlja se prije pokretanja postupka strateške procjene utjecaja strategije, plana i programa na okoliš.
- (3) Za strategije, planove i programe, za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza strateške procjene ili je ona utvrđena u postupku ocjene o potrebi strateške procjene, Glavna ocjena obavlja se u okviru postupka strateške procjene utjecaja strategije, plana i programa na okoliš.

Članak 27.

- (1) Za zahvate za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena ocjena o potrebi procjene utjecaja na okoliš, Prethodna ocjena obavlja se u okviru postupka ocjene o potrebi procjene.

(2) Za zahvate za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza procjene utjecaja na okoliš, Prethodna ocjena obavlja se prije pokretanja postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš.

(3) Za zahvat za koji je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza procjene utjecaja na okoliš ili je ona utvrđena u postupku ocjene o potrebi procjene, Glavna ocjena obavlja se u okviru postupka procjene utjecaja zahvata na okoliš.

Ocjena prihvatljivosti zahvata

Članak 28.

(1) Ocjena prihvatljivosti zahvata provodi se, sukladno načelu predostrožnosti, kako bi se utjecaji zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže sveli na razumnu mjeru.

(2) Ocjena prihvatljivosti zahvata provodi se u okviru pripreme namjeravanog zahvata, prije izdavanja lokacijske dozvole ili izdavanja drugog potrebnog odobrenja za provedbu zahvata.

Članak 29.

(1) Ministarstvo provodi Prethodnu ocjenu i Glavnu ocjenu za zahvate:

- za koje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš ili postupak ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš prema posebnom propisu iz područja zaštite okoliša,
- čiji obuhvat se nalazi na području dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave i/ili Grada Zagreba.

(2) Upravno tijelo provodi Prethodnu ocjenu i Glavnu ocjenu za zahvate:

- za koje tijelo područne (regionalne) samouprave nadležno za poslove zaštite okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš ili postupak ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš prema posebnom propisu iz područja zaštite okoliša,
- koji mogu imati značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, osim za zahvate iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 30.

(1) Za zahvat iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, kao i za zahvat za koji nije obvezna procjena utjecaja na okoliš, odnosno ocjena o potrebi procjene utjecaja na okoliš, pravna i fizička osoba koja namjerava provesti zahvat (u daljnjem tekstu: nositelj zahvata) podnosi nadležnom tijelu iz članka 29. ovoga Zakona zahtjev za Prethodnu ocjenu.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom i digitalnom obliku te osobito sadrži:

1. podatke o nositelju zahvata:

- za pravnu osobu – naziv i adresu sjedišta tvrtke, OIB, ime odgovorne osobe, broj telefona i adresu elektroničke pošte,
- za fizičku osobu obrtnika – ime i prezime, OIB, naziv i sjedište obrta, broj telefona i adresu elektroničke pošte,

- za fizičku osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću – ime i prezime, OIB, adresu na kojoj obavlja djelatnost, broj telefona i adresu elektroničke pošte,
- za fizičku osobu – ime i prezime, OIB, adresu stanovanja, broj telefona i adresu elektroničke pošte,

2. podatke o zahvatu i lokaciji zahvata:

- naziv jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u kojoj se nalazi lokacija zahvata, uključujući naziv katastarske općine i broj katastarske čestice kada je primjenjivo,
- kartografski prikaz s ucrtanim zahvatom u odgovarajućem mjerilu ili položaj zahvata u prostoru u vektorskom formatu,

3. kratki opis zahvata:

- svrha zahvata,
- obuhvat zahvata (dimenzije, kapacitet i dr.),
- trajanje zahvata i razdoblje godine u kojem se zahvat planira provesti,
- način izvođenja zahvata,
- opis eventualnih drugih aktivnosti potrebnih za realizaciju zahvata.

(3) O podnesenom zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona zatražit će prethodno mišljenje Ministarstva o mogućnosti značajnih negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže. Ministarstvo je dužno prethodno mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka zahtjeva nadležnog tijela iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Ako nadležno tijelo isključi mogućnost značajnih negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje da je zahvat prihvatljiv za ekološku mrežu.

(5) Ako nadležno tijelo ne može isključiti mogućnost značajnih negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje da je za zahvat obvezna provedba Glavne ocjene.

(6) Rješenje iz stavaka 4. i 5. ovoga članka sadrži podatke o zahvatu, podatke o ekološkoj mreži i obrazloženje razloga na temelju kojih je isključena mogućnost značajnih negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže ili obrazloženje razloga na temelju kojih je utvrđena obveza provedbe Glavne ocjene.

(7) Rješenje iz stavaka 4. i 5. ovoga članka nadležno tijelo dužno je donijeti u roku od 30 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(8) Za zahvate za koje se prema posebnom propisu iz područja zaštite okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš, rješenje iz stavka 4. ili 5. ovoga članka prilaže se uz zahtjev za provedbu postupka.

(9) Za zahvat iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona Prethodnu ocjenu provodi nadležno tijelo iz članka 29. ovoga Zakona u okviru postupka ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš davanjem obvezujućeg mišljenja.

(10) Za zahvat iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona rješenje doneseno u postupku ocjene o potrebi procjene utjecaja na okoliš sadrži i rezultate Prethodne ocjene sukladno ovom članku, koji su obvezujući.

Članak 31.

(1) Za zahvat za koji je obvezna Glavna ocjena nositelj zahvata podnosi nadležnom tijelu iz članka 29. ovoga Zakona zahtjev za Glavnu ocjenu zahvata.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom i digitalnom obliku, a sadrži podatke o nositelju zahvata, studiju o ocjeni prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu (u daljnjem tekstu: studija) i rješenje iz članka 30. stavka 5. ili rješenje iz članka 30. stavka 10. ovoga Zakona.

(3) Na podatke o nositelju zahvata iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 30. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona.

(4) Studija iz stavka 2. ovoga članka osobito sadrži:

1. uvodni dio:

- podatke o osobi ovlaštenoj za izradu studije (u daljnjem tekstu: ovlaštenik) s preslikom suglasnosti za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša koji se odnose na upravno područje zaštite prirode koju je ovlaštenik stekao pod uvjetima propisanim posebnim propisom iz područja zaštite okoliša,
- popis izrađivača studije,
- popis vanjskih stručnjaka ako ovlaštenik za pojedine vrste poslova nema zaposlenika stručnjaka potrebne struke, s dokazom stručnosti vanjskih stručnjaka (reference znanstvenih i/ili stručnih radova i publikacija),

2. podatke o zahvatu i mogućem djelovanju zahvata:

- opis zahvata,
- lokaciju zahvata: naziv jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, uključujući naziv katastarske općine i broj katastarske čestice kada je primjenjivo,
- obuhvat zahvata (dimenzije, kapacitet i dr.),
- trajanje zahvata i razdoblje godine u kojem se zahvat planira provesti,
- način izvođenja zahvata,
- opis mogućeg djelovanja zahvata,
- utvrđivanje područja mogućeg djelovanja zahvata,
- utvrđivanje područja ekološke mreže na koja bi zahvat mogao imati utjecaj,

3. podatke o područjima ekološke mreže i njihovim ciljnim stanišnim tipovima i ciljnim vrstama:

- podaci o područjima ekološke mreže na koje bi zahvat mogao imati utjecaj,
- utvrđivanje ciljnih stanišnih tipova i vrsta na koje bi zahvat mogao imati utjecaj na području ekološke mreže,

- način prikupljanja podataka o ciljnim vrstama i staništima na koje zahvat može imati utjecaj (provedena terenska istraživanja, korišteni stručni i/ili znanstveni modeli, ocjene i dr.),
 - 4. opis i ocjenu samostalnih utjecaja,
 - 5. opis i ocjenu kumulativnih i prekograničnih utjecaja,
 - 6. mjere ublažavanja negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže te program praćenja i izvješćivanja o stanju ciljeva očuvanja i cjelovitosti područja ekološke mreže,
 - 7. zaključke:
 - konačna ocjena prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu, uz primjenu predloženih mjera ublažavanja i programa praćenja i izvješćivanja iz točke 6. ovoga članka,
 - 8. izvore podataka,
 - 9. ostale podatke i informacije.
- (5) Na studiju iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona zatražit će prethodno mišljenje Ministarstva o mogućnosti značajnih negativnih utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže. Ministarstvo je dužno prethodno mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka zahtjeva nadležnog tijela iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona.
- (6) Kada nadležno tijelo ocijeni da studiju iz stavka 2. ovoga članka treba dopuniti podacima i/ili informacijama koji u bitnom utječu na cjelovitost studije i/ili da dopunu studije objektivno nije moguće provesti u roku od 30 dana, a bez tih podataka odnosno informacija se ne može udovoljiti zahtjevu, zahtjev nositelja zahvata odbit će rješenjem.
- (7) O zahtjevu nositelja zahvata za Glavnu ocjenu nadležno tijelo informirat će javnost objavom informacije na mrežnim stranicama nadležnog tijela nakon što utvrdi da zahtjev sadrži sve propisane podatke i dokaze sukladno odredbama ovoga Zakona te će provesti javnu raspravu sukladno članku 38.a ovoga Zakona.

Članak 32.

- (1) Studiju iz članka 31. stavka 2. i dokumentaciju za utvrđivanje prevladavajućeg javnog interesa i odobravanja zahvata uz kompenzacijske uvjete (u daljnjem tekstu: dokumentacija) iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona izrađuje ovlaštenik.
- (2) Troškove izrade studije i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka snosi nositelj zahvata.
- (3) Ovlaštenik je dužan izraditi studiju i dokumentaciju iz stavka 1. ovoga članka na temelju podataka koji odražavaju sadašnje stanje područja utjecaja zahvata i/ili područja za kompenzacijske uvjete.
- (4) Ovlaštenik je odgovoran za istinitost, točnost i stručnu utemeljenost studije i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 33.

- (1) Ako nadležno tijelo iz članka 29. ovoga Zakona utvrdi, uzimajući u obzir i mišljenje javnosti, da planirani zahvat ima ili se ne može isključiti značajan

negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, unatoč mjerama ublažavanja, rješenjem odbija zahtjev iz članka 31. ovoga Zakona uz uputu da je za zahvat moguće pokrenuti postupak utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa i odobrenje zahvata uz kompenzacijske uvjete.

(2) Ako nadležno tijelo iz članka 29. ovoga Zakona utvrdi, uzimajući u obzir i mišljenje javnosti, da planirani zahvat nema značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje o prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka sadrži podatke o zahvatu, mjere ublažavanja negativnih utjecaja na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže i program praćenja i izvješćivanja o stanju ciljeva očuvanja i cjelovitosti područja ekološke mreže.

(4) Nadležno tijelo donosi rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana zatvaranja javne rasprave.

(5) Za zahvate za koje se prema posebnim propisima iz područja zaštite okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš, rješenje doneseno u tom postupku sadrži i rezultate Glavne ocjene sukladno ovom članku, koji su obvezujući.

Članak 34.

(1) Nositelj zahvata za koji je doneseno rješenje o odbijanju zahvata može Ministarstvu u roku od jedne godine od dana dostave rješenja podnijeti zahtjev za utvrđivanje prevladavajućeg javnog interesa i odobrenje zahvata uz kompenzacijske uvjete.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži podatke o nositelju zahvata i dokumentaciju.

(3) Na podatke o nositelju zahvata iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 30. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona.

(4) Dokumentacija iz stavka 2. ovoga članka obvezno sadrži:

- opis utjecaja zahvata na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže za koje nije moguće utvrditi mjere ublažavanja,
- analizu sagledanih drugih pogodnih mogućnosti kojima je moguće ostvariti svrhu zahvata,
- razloge kojima se opravdava postojanje prevladavajućeg javnog interesa,
- prijedlog kompenzacijskih uvjeta,
- procjenu rokova izvršenja kompenzacijskih uvjeta,
- procjenu stupnja provedenosti kompenzacijskih uvjeta nakon kojeg se može započeti s izvođenjem radova te
- prijedlog programa praćenja i izvješćivanja o izvršavanju kompenzacijskih uvjeta.

(5) Ministarstvo će zahtjev za utvrđivanje prevladavajućeg javnog interesa i odobrenje zahvata uz kompenzacijske uvjete koji nije podnesen u roku iz stavka 1. ovoga članka rješenjem odbaciti.

Članak 35.

(1) O podnesenom zahtjevu iz članka 34. ovoga Zakona Ministarstvo informira javnost objavom informacije na svojim mrežnim stranicama.

(2) Kada Ministarstvo utvrdi da postoje druge pogodne mogućnosti kojima je moguće ostvariti svrhu zahvata i/ili ako predloženi kompenzacijski uvjeti nisu zadovoljavajući i da ih nije moguće provesti, rješenjem će odbiti zahtjev iz članka 34. ovoga Zakona.

(3) Kada Ministarstvo utvrdi da ne postoje druge pogodne mogućnosti kojima je moguće ostvariti svrhu zahvata i da su predloženi kompenzacijski uvjeti zadovoljavajući te da ih je moguće provesti, o podnesenom zahtjevu iz članka 34. ovoga Zakona provest će javnu raspravu sukladno članku 38.a ovoga Zakona.

Članak 36.

(1) Kompenzacijski uvjeti utvrđuju se ovisno o predviđenom oštećenju područja ekološke mreže te o mogućnosti povrata u dopr prirodno stanje.

(2) Kompenzacijskim uvjetima osigurava se opća povezanost (koherentnost) ekološke mreže, među ostalim, na sljedeći način:

- obnovom staništa i/ili uspostavom povoljnijih ekoloških uvjeta u postojećem području ekološke mreže,
- obnovom ili uspostavom staništa ili uspostavom povoljnijih ekoloških uvjeta na novom ili povećanom području ekološke mreže koje će se uključiti u ekološku mrežu,
- uključivanjem novog područja ili proširivanjem postojećeg područja ekološke mreže, koje ima obilježja kao oštećeno ili uništeno područje ekološke mreže, u kombinaciji s ostalim mjerama kojima se nadoknađuje nastali gubitak.

(3) Kompenzacijski uvjet ne može biti plaćanje novčanog iznosa u vrijednosti prouzročenog oštećenja na području ekološke mreže.

Članak 37.

(1) Ako Ministarstvo utvrdi da su predloženi kompenzacijski uvjeti zadovoljavajući i da ih je moguće provesti te da nema drugih pogodnih mogućnosti kojima je moguće ostvariti svrhu zahvata, dostavlja zahtjev iz članka 34. ovoga Zakona i prijedlog odluke o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa za provedbu zahvata Vladi u roku od 30 dana od dana zatvaranja javne rasprave iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno ishoda mišljenja Europske komisije iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Vlada u roku od 30 dana od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka donosi odluku o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa, uključujući onog socijalne ili ekonomske prirode, za provedbu zahvata.

(3) Ako se na području ekološke mreže nalazi prioritetni prirodni stanišni tip i/ili divlja vrsta, prevladavajući javni interes može se odnositi samo na zaštitu zdravlja ljudi, sigurnost ljudi i imovine ili na uspostavljanje bitno povoljnijih uvjeta od primarne važnosti za okoliš.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, za utvrđivanje drugog prevladavajućeg javnog interesa Ministarstvo je dužno ishoditi mišljenje Europske komisije.

Članak 38.

(1) Po zaprimanju odluke Vlade o nepostojanju prevladavajućeg javnog interesa za provedbu zahvata, Ministarstvo rješenjem odbija zahtjev iz članka 34. ovoga Zakona.

(2) Po zaprimanju odluke Vlade o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa za provedbu zahvata, Ministarstvo donosi rješenje o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa i odobrenju zahvata uz kompenzacijske uvjete koji su nužni za očuvanje opće povezanosti (koherentnosti) ekološke mreže.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka sadrži:

- utvrđeni prevladavajući javni interes za provedbu zahvata,
- kompenzacijske uvjete,
- rokove izvršenja kompenzacijskih uvjeta,
- stupanj provedenosti kompenzacijskih uvjeta nakon kojeg se može započeti s izvođenjem radova,
- obvezu praćenja i izvješćivanja o izvršavanju kompenzacijskih uvjeta.

(4) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Ministarstvo donosi u roku od 15 dana od zaprimanja odluke Vlade.

(5) O provedenim kompenzacijskim uvjetima iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo izvješćuje Europsku komisiju.

Članak 38.a

(1) U postupku Glavne ocjene zahvata i postupku utvrđivanja prevladavajućeg javnog interesa i odobrenja zahvata uz kompenzacijske uvjete provodi se javna rasprava koja uključuje javni uvid u trajanju od 30 dana i javno izlaganje.

(2) Kada nadležno tijelo iz članka 29. ovoga Zakona utvrdi da zahtjev nositelja zahvata u vezi s predmetom javne rasprave sadrži sve podatke i dokaze sukladno ovom Zakonu, donosi odluku o javnoj raspravi u vezi s predmetom javne rasprave.

(3) Kada je za provođenje postupka nadležno Ministarstvo, javna rasprava u vezi s predmetom javne rasprave objavljuje se na mrežnoj stranici Ministarstva i u dnevnom tisku.

(4) Kada je za provođenje postupka nadležno tijelo iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona, javna rasprava u vezi s predmetom javne rasprave objavljuje se na mrežnim stranicama nadležnog tijela i u dnevnom, područnom ili lokalnom tisku.

(5) Objava javne rasprave iz stavaka 3. i 4. ovoga članka sadrži naznaku predmeta javne rasprave, mjesto, datum početka i trajanje javnog uvida, mjesto i datum javnog izlaganja te rok u kojem se nadležnom tijelu dostavljaju pisana mišljenja, prijedlozi i primjedbe u vezi s predmetom javne rasprave, a objavljuje se najmanje osam dana prije početka javne rasprave.

(6) Javnu raspravu, uključujući javni uvid i javno izlaganje koordinira i provodi nadležno tijelo.

(7) Kada je za koordinaciju i provođenje javne rasprave, uključujući javni uvid i javno izlaganje nadležno Ministarstvo, ono može pojedine radnje vezane uz javnu raspravu, uključujući i objavu, javni uvid i javno izlaganje, u skladu sa zakonom

kojim se uređuje opći upravni postupak, povjeriti nadležnom tijelu iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona.

(8) Kada nadležno tijelo iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona preuzme koordinaciju i provođenje javne rasprave na način objave, primjenjuju se odredbe stavka 4. ovoga članka.

(9) Za vrijeme javnog uvida organizira se javno izlaganje.

(10) U javnom izlaganju obvezno se osigurava nazočnost i sudjelovanje predstavnika nositelja zahvata i ovlaštenika koji je izradio studiju ili dokumentaciju.

(11) O provedenoj javnoj raspravi nadležno tijelo priprema izvješće.

(12) Izvješće o javnoj raspravi osobito sadrži:

- podatke o predmetu javne rasprave, odnosno naznaku da je taj predmet sastavni dio toga izvješća,
- popis pozvanih sudionika u javnoj raspravi prema posebnoj obavijesti,
- popis sudionika u javnoj raspravi čiji su prijedlozi i primjedbe vezano za predmet javne rasprave prihvaćeni,
- naznaku primjedbi i prijedloga sudionika, koji nisu prihvaćeni ili su djelomično prihvaćeni te obrazloženja razloga njihova neprihvaćanja, odnosno djelomičnog prihvaćanja,
- popis sudionika u javnoj raspravi čija su mišljenja, prijedlozi i primjedbe dani izvan određenog roka,
- akte, preslike i druge dokaze objave javne rasprave, pozive i posebne obavijesti o javnoj raspravi, zapisnike o javnim izlaganjima, dokaze sudjelovanja u javnom izlaganju pozvanih sudionika u javnoj raspravi i knjigu primjedbi.

(13) Izvješće o javnoj raspravi objavljuje se na mrežnim stranicama nadležnog tijela.

Članak 39.

(1) Prije početka izvođenja radova, nositelj zahvata dužan je provesti kompenzacijske uvjete sukladno rješenju iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(2) Troškove utvrđivanja i provedbe kompenzacijskih uvjeta snosi nositelj zahvata.

Članak 40.

Za zahvate za koje se prema posebnim propisima iz područja zaštite okoliša provodi postupak procjene utjecaja na okoliš, o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa i odobrenju zahvata uz kompenzacijske uvjete Ministarstvo daje mišljenje koje je obvezujuće u okviru tog postupka, uz odgovarajuću primjenu odredbi članaka 34. do 39. ovoga Zakona.

Članak 41.

(1) Ako nositelj zahvata ne provede mjere ublažavanja iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona, provest će ih Ministarstvo na njegov trošak.

(2) Ministarstvo rješenjem po službenoj dužnosti utvrđuje obvezu nositelja zahvata na naknadu troškova i visinu troškova izvršenja. Troškovi izvršenja uplaćuju se u korist državnog proračuna.

Članak 42.

(1) Za zahvate za koje su u postupku Glavne ocjene propisane mjere ublažavanja, nositelj zahvata dužan je pratiti izvršavanje propisanih mjera ublažavanja na ekološku mrežu u vezi s ciljevima očuvanja i cjelovitosti područja ekološke mreže.

(2) Za zahvate za koje je temeljem članka 38. stavka 2. određeno provođenje kompenzacijskih uvjeta nositelj zahvata je dužan pratiti izvršavanje kompenzacijskih uvjeta.

(3) Nositelj zahvata dužan je osigurati sredstva za praćenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Nositelj zahvata dužan je podatke o praćenju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostaviti Ministarstvu.

Članak 43.

(1) Rješenje iz članka 30. stavka 4. ovoga Zakona izdaje se na rok od četiri godine.

(2) Rješenje iz članka 33. stavka 2. i članka 38. stavka 2. ovoga Zakona izdaje se na rok od dvije godine.

(3) Rok važenja rješenja iz članka 33. stavka 2. i članka 38. stavka 2. ovoga Zakona može se, na zahtjev nositelja zahvata, jednom produžiti na još dvije godine uz uvjet da se nisu promijenili uvjeti utvrđeni u skladu s ovim Zakonom ili drugi uvjeti u skladu s kojima je izdano to rješenje.

(4) O zahtjevu za produženje roka važenja rješenja iz stavka 3. ovoga članka nadležno tijelo odlučuje rješenjem.

(5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na mišljenje iz članka 40. ovoga Zakona.

Članak 43.a

Mjere ublažavanja i program praćenja i izvješćivanja utvrđeni rješenjem iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona ili kompenzacijski uvjeti i program praćenja i izvješćivanja utvrđeni rješenjem iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona obvezni su sadržaj glavnog projekta koji je sastavni dio akta kojim se odobrava građenje sukladno posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i posebnim propisima iz područja gradnje.

Članak 44.

(1) Upravno tijelo dostavlja rješenje iz članaka 30., 33. i 43. ovoga Zakona Ministarstvu.

(2) Nadležno tijelo dostavlja rješenje iz članaka 30., 33., 35., 38. i 175. stavka 1. ovoga Zakona inspekciji zaštite prirode.

(3) Nadležno tijelo objavljuje rješenje iz članaka 30., 33., 35., 38. i 175. stavka 1. ovoga Zakona na internetskoj stranici.

*Ocjena prihvatljivosti strategije, plana i programa***Članak 45.**

Ocjena prihvatljivosti strategija, planova i programa provodi se tijekom izrade nacrtu prijedloga strategije, plana i programa, a prije utvrđivanja konačnog prijedloga i upućivanja u postupak donošenja.

Članak 46.

(1) Ministarstvo provodi Prethodnu ocjenu i Glavnu ocjenu za strategije, planove i programe koji se pripremaju i/ili donose na državnoj i područnoj (regionalnoj) razini, kao i za one koji se pripremaju i/ili donose na državnoj i područnoj (regionalnoj) razini, a za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene.

(2) Upravno tijelo provodi Prethodnu ocjenu i Glavnu ocjenu za strategije, planove i programe koji se pripremaju i/ili donose na lokalnoj razini, kao i za one koji se pripremaju i/ili donose na lokalnoj razini, a za koje je posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša određena obveza strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene.

Članak 47.**Brisan.**

Odredba članka 47. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 48.

(1) Nositelj izrade strategije, plana i programa iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona, kao i nositelj izrade strategije, plana ili programa za koje nije obvezna strateška procjena utjecaja na okoliš, odnosno ocjena o potrebi strateške procjene utjecaja na okoliš podnosi nadležnom tijelu iz članka 46. ovoga Zakona zahtjev za Prethodnu ocjenu.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom i digitalnom obliku te osobito sadrži:

1. podatke o nositelju izrade,
2. podatke o strategiji, planu ili programu:
 - naziv strategije, plana ili programa,
 - razloge donošenja,
 - ciljeve i programska polazišta,
 - obuhvat strategije, plana ili programa,
 - zahvate i aktivnosti koji se strategijom, planom ili programom planiraju,
 - kartografski prikaz u odgovarajućem mjerilu ili položaj u prostoru u vektorskom formatu u odnosu na područja ekološke mreže,
3. nacrt strategije, plana ili programa ako je izrađen do trenutka podnošenja zahtjeva,
4. mišljenje nadležnog tijela prema posebnom propisu iz područja zaštite okoliša o obvezi provedbe strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene.

(3) O podnesenom zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona zatražit će mišljenje Ministarstva o mogućnosti značajnih negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže. Ministarstvo je dužno mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka zahtjeva nadležnog tijela iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Ako se radi o strategiji, planu ili programu u čijem se obuhvatu nalaze zaštićena područja, strogo zaštićene divlje vrste i/ili ugroženi i rijetki stanišni tipovi za koje nisu izdvojena područja ekološke mreže, mišljenje iz stavka 3. ovoga članka sadrži i prijedlog uvjeta zaštite prirode.

(5) Ako nadležno tijelo isključi mogućnost značajnih negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje da je strategija, plan ili program prihvatljiv za ekološku mrežu.

(6) Ako nadležno tijelo ne može isključiti mogućnost značajnih negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje da je obvezna provedba Glavne ocjene.

(7) Rješenje iz stavaka 5. i 6. ovoga članka sadrži podatke o strategiji, planu ili programu, podatke o ekološkoj mreži, obrazloženje razloga na temelju kojih je isključena mogućnost značajnih negativnih utjecaja na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže ili obrazloženje razloga na temelju kojih je utvrđena obveza provedbe Glavne ocjene.

(8) Rješenje iz stavaka 5. i 6. ovoga članka sadrži i uvjete zaštite prirode ako se radi o strategiji, planu ili programu u čijem se obuhvatu nalaze zaštićena područja, strogo zaštićene divlje vrste i/ili ugroženi i rijetki stanišni tipovi za koje nisu izdvojena područja ekološke mreže.

(9) Rješenje iz stavaka 5. i 6. ovoga članka nadležno tijelo dužno je donijeti u roku od 30 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva.

(10) Za strategije, planove i programe iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona Prethodnu ocjenu provodi nadležno tijelo iz članka 46. ovoga Zakona u okviru postupka ocjene o potrebi strateške procjene utjecaja na okoliš davanjem obvezujućeg mišljenja.

(11) Za strategije, planove i programe iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona akt donesen u postupku ocjene o potrebi strateške procjene utjecaja na okoliš sadrži i rezultate Prethodne ocjene sukladno ovom članku, koji su obvezujući.

Članak 49.

(1) Nositelj izrade strategije, plana ili programa za koji je obvezna Glavna ocjena podnosi nadležnom tijelu iz članka 46. ovoga Zakona zahtjev za Glavnu ocjenu.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom i digitalnom obliku, a sadrži podatke o nositelju izrade, studiju o ocjeni prihvatljivosti strategije, plana ili programa za ekološku mrežu i rješenje iz članka 48. stavka 6. ili akt iz članka 48. stavka 11. ovoga Zakona.

(3) Studija iz stavka 2. ovoga članka osobito sadrži:

1. uvodni dio:

- podatke o osobi ovlaštenoj za izradu studije s preslikom suglasnosti za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša koji se odnose na upravno područje zaštite prirode koju je ovlaštenik stekao pod uvjetima propisanim posebnim propisom iz područja zaštite okoliša,
 - popis izrađivača studije prihvatljivosti,
 - popis vanjskih stručnjaka ako ovlaštenik za pojedine vrste poslova nema zaposlenika stručnjaka potrebne struke, s dokazom stručnosti vanjskih stručnjaka (referencije znanstvenih i/ili stručnih radova i publikacija),
2. podatke o strategiji, planu ili programu:
 - naziv strategije, plana ili programa,
 - razloge donošenja,
 - ciljeve i programska polazišta,
 - obuhvat strategije, plana ili programa,
 - zahvate i aktivnosti koji se planiraju strategijom, planom ili programom,
 3. podatke o područjima ekološke mreže i njihovim ciljnim stanišnim tipovima i ciljnim vrstama:
 - podaci o područjima ekološke mreže na koje bi strategija, plan ili program mogao imati utjecaj,
 - kartografski prikaz područja ekološke mreže u vektorskom formatu i odgovarajućem mjerilu sukladno mjerilu kartografskog prikaza strategije, plana ili programa s ucrtanom obuhvatom strategije, plana ili programa te, kada je primjenjivo, položajem zahvata koji se planiraju strategijom, planom ili programom,
 4. ocjenu utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže,
 5. kumulativne i prekogranične utjecaje strategije, plana ili programa,
 6. prijedlog mjera ublažavanja negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže,
 7. zaključke:
 - konačna ocjena prihvatljivosti strategije, plana ili programa za ekološku mrežu, uz primjenu predloženih mjera ublažavanja iz točke 6. ovoga članka,
 8. izvore podataka,
 9. ostale podatke i informacije.
- (4) Na studiju iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona zatražit će mišljenje Ministarstva o mogućnosti značajnih negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže. Ministarstvo je dužno dostaviti mišljenje najkasnije u roku od 15 dana od dana primitka zahtjeva nadležnog tijela iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 50.

(1) Ako nadležno tijelo iz članka 46. ovoga Zakona utvrdi da strategija, plan ili program nema značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, donosi rješenje o prihvatljivosti strategije, plana ili programa za ekološku mrežu.

(2) Ako nadležno tijelo iz članka 46. ovoga Zakona utvrdi da strategija, plan ili program ima ili se ne može isključiti značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže, unatoč mjerama ublažavanja, rješenjem odbija zahtjev iz članka 49. ovoga Zakona.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strategiji, planu ili programu, podatke o ekološkoj mreži, mjere ublažavanja negativnih utjecaja strategije, plana ili programa na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže i program praćenja ekološke mreže.

(4) Za strategije, planove i programe iz članka 26. stavka 3. ovoga Zakona Glavnu ocjenu provodi nadležno tijelo iz članka 46. ovoga Zakona u okviru postupka strateške procjene utjecaja na okoliš davanjem obvezujućeg mišljenja.

Članak 51.

(1) Za strategije, planove i programe iz članka 26. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona informiranje i sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti osigurava se postupkom strateške procjene ili ocjene o potrebi strateške procjene u skladu s posebnim propisom kojim se uređuje zaštita okoliša.

(2) Nadležno tijelo objavljuje rješenje iz članka 48. stavka 5. i 6. te članka 50. stavka 1. i 2. ovoga Zakona na mrežnoj stranici.

IV. OČUVANJE BIORAZNOLIKOSTI**1. STANIŠNI TIPOVI I EKOLOŠKA MREŽA****Članak 52.**

(1) Stanje očuvanja prirodnog staništa je zbroj utjecaja koji djeluju na prirodno stanište i njegove tipične vrste, a koji bi mogli ugroziti njegovu dugoročnu prirodnu rasprostranjenost, strukturu i funkcije, kao i dugoročni opstanak tipičnih vrsta na tom staništu.

(2) Stanišni tip je u povoljnom stanju ako:

- je njegovo prirodno područje rasprostranjenosti i površina koju pokriva stabilna ili se povećava,
- postoji, i u doglednoj budućnosti će se vjerojatno održati, specifična struktura i funkcije nužne za njegov dugoročni opstanak,
- su njegove značajne vrste u povoljnom stanju.

(3) Očuvanje ekosustava osigurava se očuvanjem stanišnih tipova u povoljnom stanju, odnosno obnavljanjem stanišnih tipova kojima je narušeno povoljno stanje.

(4) Stanišni tipovi se dokumentiraju kartom staništa te se prati njihovo stanje i ugroženost. Praćenje stanja i ugroženosti stanišnih tipova provodi Ministarstvo.

(5) Popis stanišnih tipova, kartu staništa te ugrožene i rijetke stanišne tipove, uključujući i prioritetne prirodne stanišne tipove propisuje ministar pravilnikom.

Članak 53.

Brisan.

Odredba članka 53. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 54.

(1) Ekološku mrežu čine područja očuvanja značajna za ptice (POP), područja očuvanja značajna za vrste i staništa (POVS), posebna područja očuvanja značajna za vrste i stanišne tipove (PPOVS) te vjerojatna područja očuvanja značajna za vrste i staništa (vPOVS).

(2) vPOVS podliježe odobrenju Europske komisije, o čemu Europska komisija donosi zaključke.

(3) vPOVS postaje POVS danom objave u Službenom listu Europske unije.

(4) Ekološka mreža može se dopuniti i/ili izmijeniti temeljem:

- zaključaka Europske komisije iz stavka 3. ovoga članka,
- rezultata postupka bilateralnog savjetovanja s Europskom komisijom, odnosno odluke Vijeća o odabiru POVS-a, u slučaju kada Europska komisija utvrdi da popis vPOVS-a iz stavka 2. ovoga članka ne navodi područje u kojem se nalazi prioritetan prirodni stanišni tip ili prioritetna vrsta koje Europska komisija, na temelju relevantnih i pouzdanih znanstvenih informacija, smatra bitnim za održavanje tog prioritetnog prirodnog stanišnog tipa ili opstanak te prioritetne vrste,
- rezultata predsudskog postupka Europske komisije,
- presude Europskog suda,
- pravomoćnog rješenja iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona,
- rezultata praćenja stanja (monitoringa) iz članka 195. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama objavljuje informaciju o područjima kojima je potrebno dopuniti i/ili izmijeniti ekološku mrežu sukladno stavku 4. ovoga članka.

(6) Informaciju iz stavka 5. ovoga članka u slučaju izmjena i/ili dopuna ekološke mreže temeljem rezultata praćenja stanja (monitoringa) Ministarstvo utvrđuje temeljem stručne podloge.

(7) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ocjenu prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu, osim odredbi o utvrđivanju prevladavajućeg javnog interesa i odobrenju zahvata uz kompenzacijske uvjete, odredbe koje se odnose na ocjenu prihvatljivosti strategija, planova i programa za ekološku mrežu te odredba članka 55. stavka 2. ovoga Zakona primjenjuju se na područja kojima je potrebno dopuniti ekološku mrežu sukladno stavku 4. ovoga članka od datuma objave informacije iz stavka 5. ovoga članka, a na područje iz stavka 4. podstavka 2. ovoga članka dodatno i tijekom razdoblja bilateralnog savjetovanja između Europske komisije i Republike Hrvatske, odnosno do donošenja odluke Vijeća te na vPOVS od trenutka prvog navođenja ovoga područja na popisu uredbe iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ocjenu prihvatljivosti zahvata za ekološku mrežu, ocjenu prihvatljivosti strategija, planova i programa za ekološku mrežu te odredba članka 55. stavka 2. ovoga Zakona primjenjuju se na POVS od dana njihove objave u Službenom listu Europske unije ili od dana donošenja odluke Vijeća o odabiru POVS-a te na PPOVS i POP od trenutka prvog navođenja ovih područja na popisu uredbe iz stavka 9. ovoga članka.

(9) Ekološku mrežu iz stavka 1. ovoga članka proglašava Vlada uredbom. Uredbom se utvrđuje popis vrsta i stanišnih tipova čije očuvanje zahtijeva određivanje područja ekološke mreže (referentna lista vrsta i staništa), uključujući i prioritete divlje vrste te prioritetne prirodne stanišne tipove, stručni kriteriji za određivanje vPOVS-a i POP-a, kriteriji prema kojima Europska komisija vrši procjenu vPOVS-a u smislu značaja za Uniju, način identifikacije te popis vPOVS-a, POVS-a, PPOVS-a i POP-a s pripadajućim ciljnim vrstama, odnosno stanišnim tipovima tih područja, način prikaza granica i kartografski prikaz vPOVS-a, POVS-a, PPOVS-a i POP-a, te način prikaza zonacije svih navedenih područja u odnosu na rasprostranjenost ciljnih vrsta i stanišnih tipova.

Članak 55.

(1) Očuvanje područja ekološke mreže osigurava se provođenjem postupka Ocjene prihvatljivosti, provođenjem mjera očuvanja, provedbom plana upravljanja i odgovarajućim zakonskim, administrativnim ili ugovornim mjerama koje odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova i vrstama koji su prisutni na tim područjima.

(2) Očuvanje područja ekološke mreže provodi se u svrhu postizanja ciljeva očuvanja i izbjegavanja pogoršanja stanja prirodnih staništa i staništa vrsta, kao i uznemiravanja vrsta za koje su ta područja određena, u mjeri u kojoj bi takvo uznemiravanje moglo utjecati na ciljeve njihova očuvanja.

(3) Nije dopušteno uvođenje genetski modificiranih organizama u prirodu u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže sukladno odredbama posebnog propisa kojima se uređuje uvođenje genetski modificiranih organizama.

(4) Za područja koja uredbom iz članka 54. stavka 9. ovog Zakona nisu utvrđena kao POP, a ispunjavaju kriterije za njihovo proglašenje, ministar će naredbom, u svrhu sprječavanja onečišćenja ili pogoršanja stanja staništa ptica u tim područjima, kao i u svrhu sprječavanja uznemiravanja samih ptica i/ili sprječavanja smanjenja njihove brojnosti, propisati hitne mjere zaštite i očuvanja, uključujući i zabranu provedbe svih aktivnosti koje dovode do onečišćenja ili pogoršanja stanja staništa ptica, odnosno uznemiravanja samih ptica i/ili smanjenja njihove brojnosti.

(5) Ciljeve očuvanja i mjere očuvanja ciljnih vrsta ptica u području ekološke mreže i način provedbe mjera očuvanja, uz prethodno mišljenje tijela državne uprave nadležnih za poslove poljoprivrede, šumarstva, lovstva, ribarstva i akvakulture propisuje ministar pravilnikom.

(6) Ciljeve očuvanja i mjere očuvanja ciljnih vrsta, osim ptica, te stanišnih tipova u području ekološke mreže i način provedbe mjera očuvanja, uz prethodno mišljenje tijela državne uprave nadležnih za poslove poljoprivrede, šumarstva, lovstva, ribarstva i akvakulture propisuje ministar pravilnikom.

Članak 56.

- (1) Plan upravljanja ekološkom mrežom donosi se za razdoblje od deset godina, uz mogućnost izmjene i/ili dopune nakon pet godina.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, planovi upravljanja ekološkom mrežom iz članka 56.b stavka 1. ovoga Zakona mogu se izmijeniti i/ili dopuniti i prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Planom upravljanja ekološkom mrežom može biti obuhvaćeno više područja ekološke mreže.
- (4) Plan upravljanja ekološkom mrežom obvezno sadrži:
 - analizu stanja ciljnih vrsta i stanišnih tipova područja ekološke mreže,
 - ciljeve upravljanja i očuvanja ciljnih vrsta i stanišnih tipova,
 - mjere očuvanja propisane pravilnikom iz članka 55. stavka 5. i/ili pravilnikom iz članka 55. stavka 6. ovoga Zakona,
 - aktivnosti za postizanje ciljeva,
 - pokazatelje provedbe plana.

Članak 56.a

- (1) Javne ustanove donose plan upravljanja ekološkom mrežom na način propisan odredbama članka 134. ovoga Zakona. Ako je područje ekološke mreže u nadležnosti više javnih ustanova, upravna vijeća nadležnih javnih ustanova donose cjeloviti plan upravljanja područjem ekološke mreže, ali svaka javna ustanova provodi plan u okviru svoje mjesne nadležnosti.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka plan upravljanja morskim područjima ekološke mreže koja se dijelom ili u cijelosti nalaze izvan teritorijalnog mora Republike Hrvatske, a unutar granica mora pod nacionalnom jurisdikcijom donosi Ministarstvo.
- (3) Plan upravljanja ekološkom mrežom iz stavka 1. ovoga članka donose javne ustanove nadležne za upravljanje zaštićenim područjima i ekološkom mrežom sukladno nadležnostima koje utvrđuje Vlada uredbom.

Članak 56.b

- (1) Planovi prema kojima se gospodari šumama i šumskim zemljištem određene gospodarske jedinice sukladno posebnom propisu iz područja šumarstva, a koji sadrže elemente propisane člankom 56. stavkom 4. ovoga Zakona, smatraju se planovima upravljanja ekološkom mrežom.
- (2) Nositelj izrade plana iz stavka 1. ovoga članka dostavlja nacrt plana upravljanja ekološkom mrežom na suglasnost Ministarstvu.
- (3) Ako je nacrt plana upravljanja izrađen u skladu s odredbama članka 56. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, Ministarstvo izdaje suglasnost na nacrt plana iz stavka 1. ovoga članka nositelju izrade plana.
- (4) Ako nacrt plana upravljanja nije izrađen u skladu s odredbama članka 56. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, Ministarstvo izdaje mišljenje na nacrt plana iz stavka 1. ovoga članka nositelju izrade plana o obvezi dorade nacrtu plana upravljanja.

Članak 57.**Brisan.**

Odredba članka 57. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

2. OČUVANJE DIVLJIH VRSTA U PRIRODI**Članak 58.**

(1) Stanje očuvanja divlje vrste predstavlja ukupnost utjecaja koji djeluju na tu vrstu, a koji bi mogli ugroziti njezinu dugoročnu rasprostranjenost i brojnost populacija unutar područja rasprostranjenosti.

(2) Stanje divlje vrste smatra se povoljnim kad:

- podaci o dinamici populacije određene vrste ukazuju na to da će se ona dugoročno održati kao vijabilna sastavnica svog prirodnog staništa,
- postoji, a vjerojatno će i dalje postojati, dovoljno veliko stanište u kojem će se populacije vrste dugoročno održati,
- prirodno područje rasprostranjenosti vrste se ne smanjuje, niti je vjerojatno da će se smanjiti u predvidivoj budućnosti.

(3) Očuvanje zavičajnih divljih vrsta osigurava se uspostavom ili održavanjem njihova povoljnog stanja u prirodi, vodeći računa o održavanju i obnovi dovoljne raznolikosti i prostranosti njihovih staništa, a osobito:

- uspostavom zaštićenih područja,
- održavanjem i upravljanjem staništima divljih vrsta izvan zaštićenih područja u skladu s njihovim ekološkim potrebama,
- obnovom uništenih staništa,
- stvaranjem novih staništa.

Članak 59.

(1) Zabranjeno je istrijebiti zavičajnu divlju vrstu.

(2) Zabranjeno je smanjiti broj jedinki u pojedinoj populaciji zavičajne divlje vrste, smanjiti ili oštetiti njezino stanište ili pogoršati njezine životne uvjete do te mjere da ta populacija postane ugrožena.

(3) Na zavičajne divlje vrste čije održivo korištenje je dopušteno temeljem propisa Europske unije kojima se uređuje očuvanje divljih biljnih i životinjskih vrsta ili međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska stranka, osim odredbi stavaka 1. i 2. ovoga članka, primjenjuju se odredbe članka 62. ovoga Zakona.

(4) Na zavičajne divlje vrste koje su ugrožene ili su usko rasprostranjeni endemi ili divlje vrste koje se štite sukladno propisima Europske unije kojima se uređuje očuvanje divljih biljnih i životinjskih vrsta ili međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska stranka, a koje strogo zaštićenima proglašava ministar pravilnikom iz članka 151. stavka 2. ovoga Zakona, osim odredbi stavaka 1. i 2. ovoga članka, primjenjuju se odredbe članaka 151. do 159. ovoga Zakona.

(5) Za obavljanje aktivnosti koje mogu dovesti do značajnog smanjenja brojnosti jedinki u pojedinoj populaciji neke zavičajne divlje vrste koja nije vrsta iz stavaka

3. i 4. ovoga članka, pravna i fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(6) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 5. ovoga članka sadrži:

- opis planirane aktivnosti i njezina utjecaja na jedinke u populaciji predmetne vrste te podatke o lokaciji obavljanja aktivnosti,
- obrazloženje potrebe za provođenjem planirane aktivnosti.

(7) Ministarstvo može dostaviti zahtjev iz stavka 6. ovoga članka stručnoj instituciji na stručno mišljenje.

(8) Na zahtjev Ministarstva iz stavka 7. ovoga članka stručna institucija dužna je dostaviti stručno mišljenje o utjecaju aktivnosti na populaciju zavičajne divlje vrste, njezino stanište ili njezine životne uvjete u roku od 15 dana od primitka zahtjeva Ministarstva.

Članak 60.

(1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 59. ovoga Zakona ako utvrdi da aktivnost neće ugroziti populaciju divlje vrste do te mjere da bi ona mogla postati ugrožena.

(2) Dopuštenje iz članka 59. ovoga Zakona se izdaje na rok do jedne godine.

(3) Dopuštenje iz članka 59. ovoga Zakona sadrži uvjete za obavljanje aktivnosti, rok obavljanja aktivnosti te obvezu izvješćivanja o provedenoj aktivnosti.

(4) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 59. stavka 5. ovoga Zakona dužna je izvijestiti Ministarstvo o provedbi dopuštene aktivnosti.

Članak 61.

(1) Pri izdavanju akata kojima se odobrava provedba zahvata u prirodi i korištenje prirodnih dobara kojima se utječe na zavičajne divlje vrste ili se zadire u njihova staništa, tijela nadležna za izdavanje tih akata prema posebnim propisima dužna su uzeti u obzir načine i metode kojima se ne narušava populacija divlje vrste do te mjere da postane ugrožena.

(2) Načine i metode iz stavka 1. ovoga članka za zahvate iz područja prometa, energetike, vodnog gospodarstva, rudarstva i drugih sektora koji utječu na zavičajne divlje vrste i njihova staništa, a za koje postoje pravila struke i/ili međunarodna praksa primjene mjera zaštite divljih vrsta i njihovih staništa, Ministarstvo objavljuje u obliku smjernica na internetskim stranicama.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na temelju analize o potrebi ublažavanja značajnih negativnih utjecaja zahvata na stanje očuvanja zavičajnih divljih vrsta i/ili stanišnih tipova, načine i metode iz stavka 1. ovoga članka za zahvate iz područja prometa, energetike, vodnog gospodarstva, rudarstva i drugih sektora koji utječu na zavičajne divlje vrste i njihova staništa, uz suglasnost tijela nadležnog za to područje, propisuje ministar pravilnikom.

Članak 62.

(1) Održivo korištenje zavičajnih divljih vrsta čije se sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode provodi uz primjenu mjera upravljanja i zaštite osigurava se temeljem posebnih propisa iz područja lovstva te ribarstva i akvakulture, kao i

planova gospodarenja donesenih na temelju posebnih propisa iz navedenih upravnih područja ili provedbenih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(2) Mjere upravljanja i zaštite zavičajnih divljih vrsta, među ostalim, obuhvaćaju:

- kontinuirano praćenje stanja očuvanosti,
- privremenu ili lokalnu zabranu uzimanja primjeraka iz prirode i korištenja određenih populacija,
- reguliranje razdoblja i/ili metoda uzimanja primjeraka iz prirode,
- primjenu lovnih i ribolovnih pravila koja vode računa o očuvanju populacija vrsta prilikom uzimanja pojedinih primjeraka iz prirode,
- uspostavu sustava dopuštenja za uzimanje iz prirode ili određivanje kvota,
- reguliranje kupnje, prodaje, nuđenja na prodaju, držanja u svrhu prodaje ili prijevoza u svrhu prodaje,
- uzgajanje u zatočeništvu životinjskih vrsta, kao i umjetno razmnožavanje biljnih vrsta, pod strogo kontroliranim uvjetima, kako bi se smanjilo uzimanje primjeraka iz prirode,
- procjenu učinka donesenih mjera.

(3) Tijelo državne uprave nadležno za poslove lovstva, ribarstva i akvakulture osigurava praćenje stanja očuvanosti zavičajne divlje vrste od interesa za Europsku uniju koja je predmet posebnih propisa iz područja lovstva, ribarstva i akvakulture te vodi evidenciju o načinu i količini njezina korištenja i o tome podnosi izvješće Ministarstvu. Izvješće se podnosi svakih šest godina u svrhu izvještavanja Europske komisije, najkasnije do 31. svibnja one godine u kojoj se izvješće dostavlja Europskoj komisiji, osim podataka o korištenju svake pojedine vrste i o njezinoj rasprostranjenosti o čemu se izvješće do navedenog roka podnosi svake godine.

(4) Popis zavičajnih divljih vrsta čije se sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode provodi uz primjenu mjera upravljanja i zaštite u svrhu njihova održivog korištenja sukladno propisima Europske unije kojima se uređuje očuvanje divljih vrsta ili sukladno međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska stranka s navodom tijela odgovornog za primjenu mjera, praćenje i izvješćivanje za pojedinu vrstu s popisa zavičajnih divljih vrsta, sadržaj programa praćenja stanja očuvanosti te sadržaj izvješća određuje Vlada odlukom. Odluka se objavljuje u »Narodnim novinama«.

(5) Popis zavičajnih divljih vrsta čije se sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode u svrhu prerade i/ili daljnje prodaje provodi sukladno odredbama ovoga Zakona, a koje nisu predmet posebnih propisa iz područja lovstva te ribarstva i akvakulture, kao i planova ili programa donesenih na temelju posebnih propisa iz navedenih upravnih područja, detaljni sadržaj zahtjeva i uvjete za ishodenje dopuštenja za njihovo uzimanje iz prirode te mjere upravljanja i zaštite, te detaljni sadržaj izvješća propisuje ministar pravilnikom.

Članak 63.

(1) Ako način ili opseg korištenja zavičajne divlje vrste iz članka 62. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona utječe na njezinu populaciju do te mjere da bi ona mogla postati ugrožena ministar će takvo korištenje ograničiti ili zabraniti naredbom.

(2) Ako se korištenje zavičajne divlje vrste provodi temeljem posebnog propisa iz područja lovstva te slatkovodnog i morskog ribarstva i plana gospodarenja prirodnim dobrima donesenim na temelju tog propisa, naredba iz stavka 1. ovoga članka donosi se uz suglasnost tijela koje je donijelo taj plan.

(3) Naredba iz stavka 1. objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 64.

(1) Za sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode u svrhu prerade i/ili prodaje zavičajnih divljih vrsta za koje je to propisano pravilnikom iz članka 62. stavka 5. ovoga Zakona, pravna i fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka nije dužna imati samo fizička osoba koja obavlja djelatnost sakupljanja zavičajne divlje vrste u komercijalne svrhe za nositelja dopuštenja, a vezana je ugovornim odnosom s nositeljem dopuštenja sukladno posebnim propisima o radu ili obveznim odnosima.

(3) Zavičajne divlje vrste otkupljene od fizičkih ili pravnih osoba koje nisu nositelji dopuštenja ne smatraju se zakonito stečenim..

(4) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka osobito sadrži:

- podatke o podnositelju zahtjeva,
- opis planirane aktivnosti,
- znanstvene i hrvatske nazive vrsta koje se planiraju sakupiti, odnosno uzeti iz prirode, količine, područje i razdoblje obavljanja aktivnosti.

(5) Zahtjevu se prilaže preslika osobne iskaznice.

(6) Obrazac zahtjeva objavljuje se na mrežnoj stranici Ministarstva.

(7) Ministarstvo izdaje dopuštenje na osnovi stručne podloge.

(8) Stručna podloga iz stavka 7. ovoga članka vrijedi tri godine, a po potrebi se može revidirati i prije isteka tog roka.

(9) Stručnu podlogu iz stavka 7. ovoga članka Ministarstvo objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(10) Nositelj dopuštenja za sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode zavičajnih divljih vrsta na zemljištu u privatnom vlasništvu dužan je prije početka sakupljanja, odnosno uzimanja iz prirode pribaviti suglasnost vlasnika ili nositelja prava na prirodnim dobrima, odnosno ishoditi povlasticu sukladno posebnom propisu iz područja ribarstva.

Članak 65.

(1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 64. ovoga Zakona ako utvrdi da korištenje divlje vrste neće ugroziti opstanak populacije divlje vrste do te mjere da bi ona mogla postati ugrožena ili ukupnu bioraznolikost.

(2) Dopuštenje iz članka 64. ovoga Zakona izdaje se najduže na rok do tri godine. Ovaj rok mora biti usklađen s rokom važenja stručne podloge iz članka 64. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Dopuštenje iz članka 64. ovoga Zakona sadrži uvjete i rok za korištenje divljih vrsta te obvezu izvješćivanja o provedenoj aktivnosti.

(4) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 64. ovoga Zakona dužna je podnijeti Ministarstvu izvješće o sakupljanju, odnosno uzimanju iz prirode u svrhu prerade i/ili prodaje zavičajnih divljih vrsta, koje osobito sadrži: popis sakupljenih vrsta, podatke o sakupljenim količinama po svakoj vrsti za koju je izdano dopuštenje te podatke o mjestu sakupljanja i vremenu sakupljanja.

Članak 66.

(1) U odnosu na hvatanje ili ubijanje zavičajnih životinjskih vrsta navedenih u odluci iz članka 62. stavka 4. ovoga Zakona, pravilniku iz članka 62. stavka 5. ovoga Zakona, pravilniku iz članka 151. stavka 2. ovoga Zakona te hvatanje i ubijanje svih vrsta ptica koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske, a nisu navedene u odluci, pravilnicima iz članka 62. stavka 5. te članka 151. stavka 2. ovoga Zakona, zabranjena je uporaba sredstava za hvatanje i/ili ubijanje koja mogu prouzročiti njihovo lokalno nestajanje ili značajan poremećaj njihovih populacija, kao što su:

– za sisavce i ptice:

1. žive, oslijepljene ili osakaćene životinje koje se koriste kao mamci,
2. odašiljači zvuka,
3. električne i elektroničke ubojite ili omamljujuće naprave,
4. umjetne svjetleće naprave,
5. zrcala i druge zaslijepljujuće naprave,
6. naprave za osvijetljavanje cilja,
7. optički nišani za noćni lov s mogućnošću elektroničkog povećavanja ili pretvaranja slike,
8. eksplozivi,
9. mreže koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne,
10. zamke koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne,
11. samostrijel,
12. otrovi i otrovni ili omamljujući mamci,
13. istjerivanje životinja iz skloništa plinom ili dimom,
14. poluautomatsko ili automatsko oružje sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja,
15. za ptice dodatno i stupice, mreže, zamke, kuke i lijepak,

– za ribe:

1. otrovi,
2. eksplozivi.

(2) Zabranjen je bilo kakav oblik hvatanja i/ili ubijanja divljih životinja iz stavka 1. ovoga članka iz letjelica ili motornih vozila u pokretu, a kad su u pitanju ptice dodatno i hvatanje i/ili ubijanje iz motornih plovila pri brzini većoj od 5 km/h, odnosno 2,7 čv.

(3) Iznimno od odredbi stavaka 1. i 2. ovoga članka navedena sredstva mogu se koristiti u situacijama i uz uvjete predviđene člankom 155. stavkom 1. ovoga Zakona.

(4) Dopuštenje za iznimnu uporabu sredstava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u odnosu na strogo zaštićene vrste izdaje Ministarstvo u postupku izdavanja dopuštenja za odstupanje iz članka 155. stavka 2. ovoga Zakona, a dopuštenje za vrste na popisu divljači tijelo državne uprave nadležno za poslove lovstva sukladno posebnom propisu uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

Članak 67.

(1) Jedinke kralježnjaka iz prirode, osim riba, koje pripadaju nekoj strogo zaštićenoj vrsti, a koje su pronađene iscrpljene, bolesne, ozlijeđene, ranjene ili otrovane zbrinjavaju se u oporavilištima za divlje životinje, u svrhu oporavka i povratka u prirodu.

(2) Iznimno, odredbe stavka 1. ovoga članka ne odnose se na strogo zaštićene vrste kojima se gospodari prema posebnim propisima iz područja lovstva.

(3) U oporavilištu iz stavka 1. ovoga članka zbrinjavaju se i jedinke divljih životinja zaplijenjene ili oduzete na temelju odredbi ovoga Zakona ili posebnog propisa kojim se uređuje prekogranični promet i trgovina divljim vrstama.

(4) Poslove oporavilišta može obavljati pravna osoba koja ishodi ovlaštenje Ministarstva.

(5) Pravna osoba iz stavka 4. ovoga članka može biti:

- udruga upisana u Registar udruga Republike Hrvatske čiji se ciljevi i djelatnosti odnose na zaštitu divljih životinja,
- javna ustanova za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode ili ostalim zaštićenim područjima i/ili drugim zaštićenim dijelovima prirode,
- ustanova upisana u sudski registar i registrirana za djelatnost zoološkog vrta /ili skloništa za životinje ili za djelatnost pružanja veterinarskih usluga i liječenja te zaštite zdravlja životinja ili
- društvo upisano u sudski registar i registrirano za djelatnost zoološkog vrta i/ili skloništa za životinje.

(6) Pravna osoba iz stavka 4. ovoga članka mora ispunjavati minimalno sljedeće uvjete:

- imati prethodno iskustvo s oporavkom divljih životinja,
- imati odgovornu osobu za skrb o divljim životinjama koja ima iskustvo u obavljanju poslova skrbi o divljim životinjama i oporavka radi povratka u prirodu,
- imati osiguranu veterinarsku skrb o životinjama,
- imati osigurane opremljene nastambe za one vrste ili skupine divljih životinja za koje se traži ovlaštenje,
- imati osigurano hranjenje životinja u skladu s potrebama svake vrste ili skupine divljih životinja za koje se traži ovlaštenje,
- imati osiguranu opremu za hvatanje životinja, transport i provođenje skrbi za sve vrste ili skupine divljih životinja za koje se traži ovlaštenje,

- imati osiguran prijevoz životinja prometnim sredstvima u skladu s posebnim propisima o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka,
- imati osigurano redovito zbrinjavanje lešina životinja i nusproizvoda životinjskog podrijetla u skladu s posebnim propisima,
- imati osigurano održavanje i dezinfekciju prostora te opreme u skladu s posebnim propisima,
- imati osiguranu mogućnost vođenja evidencije o životinjama na skrbi u elektroničkom obliku.

(7) O izdanim ovlaštenjima iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo vodi evidenciju te redovito ažurira i na svojim mrežnim stranicama objavljuje popis izdanih ovlaštenja.

(8) Pravne osobe iz stavka 4. ovoga članka financiraju se iz sredstava državnog proračuna temeljem cjenika zbrinjavanja životinja koji se utvrđuje pravilnikom iz stavka 10. ovoga članka.

(9) Odluku o konačnom postupanju sa životinjama iz stavaka 1. i 3. ovoga članka koje nije moguće vratiti u prirodu donosi Ministarstvo sukladno posebnom postupku kojim se uređuje prekogranični promet i trgovina divljim vrstama.

(10) Detaljne uvjete koje mora ispunjavati pravna osoba za obavljanje poslova oporavilišta, detaljni sadržaj zahtjeva za izdavanje ovlaštenja, način podnošenja zahtjeva za ovlaštenje, poslove koje obavlja oporavilište, popis ugroženih i rijetkih vrsta životinja koje su prioritetne za zbrinjavanje, razinu skrbi o životinjama ovisno o stupnju ugroženosti, tijek postupanja sa životinjama te uvjete oporavka i skrbi, način financiranja oporavka i skrbi o životinjama i cjenik provođenja osnovne skrbi, način vođenja evidencije i sadržaj evidencije o životinjama zbrinutim u oporavilištu, sadržaj obrasca o predaji životinje u oporavilište, postupanje sa životinjama nesposobnim za povratak u prirodu, postupanje s oporavljenim životinjama spremnim za puštanje u prirodu i nadzor rada oporavilišta propisuje ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost tijela državne uprave nadležnog za poslove veterinarstva i dobrobiti životinja.

Članak 67.a

(1) Zahtjev za ovlaštenje iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona pravna osoba podnosi na način određen pravilnikom iz članka 67. stavka 10. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev za ovlaštenje osobito sadrži:

- podatke o podnositelju zahtjeva pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi,
- znanstvene nazive životinjskih vrsta ili skupina koje oporavilište namjerava zbrinjavati,
- podatke o osobama odgovornim za skrb o životinjama,
- opis prostora za smještaj životinja i uvjeta za provođenje skrbi i oporavka,
- podatak o osiguranoj veterinarskoj skrbi,
- podatak o načinu zbrinjavanja lešina životinja i nusproizvoda životinjskog podrijetla,

- ostale podatke i dokumentaciju propisanu pravilnikom iz članka 67. stavka 9. ovoga Zakona.

Članak 67.b

- (1) Ministarstvo izdaje ovlaštenje iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona ako utvrdi da podnositelj zahtjeva udovoljava uvjetima za obavljanje poslova oporavišta, provođenje oporavka i skrbi o životinjama te vođenje evidencije, propisanim pravilnikom iz članka 67. stavka 10. ovoga Zakona.
- (2) Ovlaštenje iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona izdaje se na rok od pet godina.
- (3) Važenje ovlaštenja može se na zahtjev pravne osobe produžiti novim ovlaštenjem na još pet godina, uz uvjet da pravna osoba dokaže da se nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je prvobitno ovlaštenje izdano te da su ispunjeni svi uvjeti u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 67. stavka 10. ovoga Zakona.
- (4) Postupak produženja ovlaštenja iz stavka 3. ovoga članka pokreće se na zahtjev ovlaštenika 90 dana prije dana isteka ovlaštenja.
- (5) Pravna osoba kojoj je izdano ovlaštenje iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona za sve vrijeme važenja ovlaštenja mora ispunjavati sve uvjete slijedom kojih joj je ovlaštenje izdano.
- (6) Ako ovlaštenik ne ispunjava uvjete na temelju kojih je ovlaštenje izdano te uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 67. stavka 10. ovoga Zakona ili prestaje s djelatnostima za koje je ovlašten, Ministarstvo će rješenjem ukinuti izdano ovlaštenje, a po njegovoj pravomoćnosti brisati pravnu osobu s popisa izdanih ovlaštenja.

Članak 68.

Brisan.

Odredba članka 68. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 69.

Brisan.

Odredba članka 69. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 70.

Brisan.

Odredba članka 70. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 71.

Brisan.

Odredba članka 71. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 72.

Brisan.

Odredba članka 72. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 73.

Brisan.

Odredba članka 73. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

4. PONOVO UVOĐENJE I REPOPULACIJA ZAVIČAJNIH VRSTA

Članak 74.

(1) Za ponovno uvođenje nestale zavičajne divlje vrste u prirodu ili za repopulaciju, pravna i fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

- znanstvene i hrvatske nazive vrsta, broj ili količinu jedinki, podrijetlo jedinki, opis razvojnog stadija ili oblika, a za životinjske vrste i spol te starost jedinki,
- opis svrhe i načina ponovnog uvođenja ili repopulacije, uključujući vremenski raspored tijekom godine te predviđenu veličinu područja s točnom lokacijom uvođenja.

(3) Odredbe ovoga članka ne odnose se na repopulaciju kada je ona propisana posebnim propisima iz područja šumarstva, lovstva, ribarstva i akvakulture i ako je za plan ili program koji je izrađen na temelju posebnih propisa iz područja šumarstva, lovstva, slatkovodnog i morskog ribarstva proveden postupak ocjene prihvatljivosti za ekološku mrežu.

(4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ponovno uvođenje nestale zavičajne divlje vrste u prirodu za korištenje u lovstvu, šumarstvu, slatkovodnom ili morskog ribarstvu, ako je izdavanje dopuštenja propisano posebnim propisom iz područja lovstva, šumarstva, slatkovodnog ili morskog ribarstva, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

Članak 75.

(1) Ako u postupku izdavanja dopuštenja iz članka 74. ovoga Zakona Ministarstvo utvrdi da postoji ekološki rizik, zatražit će od podnositelja zahtjeva da dostavi studiju o procjeni utjecaja ponovnog uvođenja nestale zavičajne divlje vrste ili njezine repopulacije na prirodu u roku koji ne može biti dulji od jedne godine.

(2) O podnesenom zahtjevu iz članka 74. stavka 2. ovoga Zakona i studiji iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo informira javnost i provodi javnu raspravu.

(3) Način pribavljanja mišljenja javnosti, način izrade i sadržaj studije o procjeni utjecaja ponovnog uvođenja nestale zavičajne divlje vrste ili njezine repopulacije na prirodu te način praćenja zavičajne divlje vrste nakon ponovnog uvođenja ili njezine repopulacije propisuje ministar pravilnikom.

Članak 76.

(1) Ministarstvo, uz prethodnu suglasnost tijela državne uprave nadležnog za poslove poljoprivrede, morskog ribarstva, slatkovodnog ribarstva ili vodnog gospodarstva te uzimajući u obzir mišljenje javnosti, izdaje dopuštenje za ponovno uvođenje nestale zavičajne divlje vrste u prirodu ili za repopulaciju ako utvrdi da ne postoji ekološki rizik.

(2) Dopuštenje iz članka 74. ovoga Zakona izdaje se na rok do pet godina.

(3) Dopuštenje iz članka 74. ovoga Zakona sadrži uvjete uvođenja zavičajne divlje vrste u prirodu ili njezine repopulacije, rok za obavljanje aktivnosti te obvezu praćenja i izvješćivanja.

(4) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 74. ovoga Zakona dužna je odmah po uvođenju nestale zavičajne divlje vrste u prirodu ili repopulaciji izvijestiti Ministarstvo, pratiti zavičajnu divlju vrstu nakon uvođenja u prirodu ili njezine repopulacije te o tome izvijestiti Ministarstvo.

Članak 77.

(1) Ministarstvo može donijeti odluku o ponovnom uvođenju ili repopulaciji nestale, odnosno ugrožene zavičajne divlje vrste u prirodu.

(2) Na postupak donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članaka 74., 75. i 76. ovoga Zakona.

(3) Odlukom iz stavka 1. ovoga članka određuje se adresat obveze ponovnog uvođenja ili repopulacije nestale, odnosno ugrožene zavičajne divlje vrste u prirodu, način i uvjeti ponovnog uvođenja zavičajne divlje vrste u prirodu ili njezine repopulacije, rok za obavljanje aktivnosti i obveza praćenja i izvješćivanja.

5. UZGOJ DIVLJIH VRSTA

Članak 78.

Brisan.

Odredba članka 78. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 79.

Brisan.

Odredba članka 79. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 80.

Brisan.

Odredba članka 80. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 81.

Brisan.

Odredba članka 81. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 82.

(1) Pravna i fizička osoba koja namjerava uzgajati strogo zaštićenu zavičajnu divlju vrstu dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Zahtjev za izdavanjem dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

- lokaciju i opis uzgajališta,
- datum planiranog početka uzgoja,
- znanstvene i hrvatske nazive vrsta, opis matičnog fonda, broj ili količinu matičnih jedinki, dokaz o zakonitom podrijetlu matičnih jedinki, opis smještaja sadašnjeg i očekivanog broja jedinki,
- opis metode uzgoja,
- opis sigurnosnih mjera radi sprječavanja širenja, bijega i/ili krađe jedinki,

- procjenu predviđene potrebe i izvore dodatnih primjeraka za povećanje broja jedinki u uzgoju,
- vrstu proizvoda s kojom se namjerava ostvariti komercijalna dobit.

Članak 83.

- (1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 82. ovoga Zakona ako utvrdi zakonitost podrijetla matičnih jedinki i opravdanost uzgoja sa stajališta očuvanja vrste.
- (2) Dopuštenje iz članka 82. ovoga Zakona izdaje se na rok do pet godina.
- (3) Dopuštenje iz članka 82. ovoga Zakona sadrži uvjete pod kojima se dopušta uzgoj, rok za obavljanje aktivnosti te obvezu izvješćivanja.
- (4) Popis jedinki strogo zaštićene zavičajne divlje vrste za koji se dopušta uzgoj sastavni je dio dopuštenja iz članka 82. ovoga Zakona.
- (5) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 82. ovoga Zakona dužna je izvijestiti Ministarstvo o uzgoju strogo zaštićene zavičajne divlje vrste.

Članak 84.

- (1) Uzgajivač, odnosno vlasnik matične jedinke ili uzgojene jedinke strogo zaštićene životinje iz skupine kralježnjaka dužan je osigurati označavanje te jedinke na način propisan ovim Zakonom.
- (2) Troškove označavanja životinja snosi uzgajivač, odnosno vlasnik životinje.

6. OZNAČAVANJE STROGO ZAŠTIĆENIH ŽIVOTINJA

Članak 85.

- (1) Označavanje živih životinja iz skupine kralježnjaka za koje je to ovim Zakonom propisano, provodi se na sljedeći način:
 - živi kralježnjaci, osim ptica, moraju se označiti nepromjenjivim mikročipom s jedinstvenim kodom, a mikročip mora odgovarati normama HRN ISO 11784:2006 i HRN ISO 11785:2006,
 - ptice se moraju označiti zatvorenim nožnim prstenom koji mora biti bešavni, tj. izrađen u neprekinutom krugu, bez prekida i spoja, mora imati jedinstveni, trajno čitljiv i nepromjenjiv kod, mora biti takve veličine da ga je nemoguće skinuti s noge posve odrasle ptice, a stavlja se na nogu ptice prvih dana nakon izlijevanja i ne smije se ni na koji način mijenjati, mora biti komercijalno proizveden u svrhu označavanja ptica te mora biti veličine i izrade da ne škodi ptici, te da ga ptica ne može oštetiti.
- (2) Primjerci živih životinja iz stavka 1. ovoga članka označeni izvan Republike Hrvatske smatrat će se označenima u skladu s odredbama ovoga Zakona ako su označeni na način koji je odobrilo nadležno upravno tijelo u drugoj državi, a koji je sukladan načinu označavanja propisanom ovim Zakonom.
- (3) Dodatna pravila označavanja strogo zaštićenih vrsta, iznimke od propisanih načina označavanja, postupanje u slučaju uginuća, bijega ili drugog gubitka označene životinje, postupanje u slučaju oštećenja ili gubitka izvorne oznake propisuje ministar pravilnikom iz članka 151. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 86.

- (1) Uzgojena jedinka divlje vrste je vlasništvo osobe koja ju je uzgojila ili stekla.
- (2) Vlasnik jedinke divlje vrste dužan je spriječiti bijeg ili uvođenje u prirodu te jedinke ili njezinog dijela te je odgovoran za štetu koju ta jedinka prouzroči, kao i za troškove njezinog uklanjanja iz prirode, po načelu krivnje.

Članak 87.

- (1) Studiju iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona izrađuje ovlaštenik.
- (2) Troškove izrade studije iz stavka 1. ovoga članka snosi podnositelj zahtjeva.
- (3) Ovlaštenik je dužan izraditi studiju iz stavka 1. ovoga članka na temelju podataka koji odražavaju sadašnje stanje te je odgovoran za istinitost, točnost i stručnu utemeljenost studije.

7. OČUVANJE GENETSKE RAZNOLIKOSTI**Članak 88.**

- (1) Očuvanje genetske raznolikosti i genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta od interesa je za Republiku Hrvatsku, a provodi se sukladno načelu održivog razvitka i pravedne raspodjele koristi od korištenja genetskih izvora.
- (2) Pristup genetskom materijalu zavičajnih divljih vrsta te njegovo korištenje provodi se sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.
- (3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga članka ne odnose se na korištenje biljnog genetskog materijala obuhvaćenog Prilogom I. Zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora o genetskim resursima za hranu i poljoprivredu.
- (4) Pristup i korištenje genetskog materijala, ovisno o svrsi i načinu uporabe, dopušten je svima pod istim uvjetima na način propisan ovim Zakonom ili posebnim propisom.

Članak 89.

- (1) Pristup i korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta u prirodi (in situ) ne smije ugroziti opstanak ekosustava i narušiti populaciju zavičajne divlje vrste koja je predmet korištenja do te mjere da postane ugrožena.
- (2) Za pristup i korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta u prirodi (in situ) pravna i fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva te zadovoljiti uvjete za pristup i/ili korištenje genetskog materijala propisane uredbom iz članka 98. ovoga Zakona.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, pravna i fizička osoba može provoditi istraživanje genetskog materijala zavičajne divlje vrste koja nije strogo zaštićena temeljem ovoga Zakona na nekomercijalnoj osnovi.
- (4) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 3. ovoga članka utvrdi mogućnost komercijalnog korištenja genetskog materijala, dužna je bez odgađanja ishoditi dopuštenje iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 90.

- (1) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz članka 89. ovoga Zakona sadrži:
 - dokaz o registraciji za obavljanje djelatnosti,

- naziv vrste i količina za koji se traži pristup i korištenje genetskog materijala,
- opis planirane aktivnosti prikupljanja i korištenja genetskog materijala te opis utjecaja prikupljanja na ostale jedinke u populaciji predmetne vrste i utjecaja na stanište,
- podatke o lokaciji obavljanja aktivnosti (vezano uz pristup genetskom materijalu i mjesto istraživanja/korištenja genetskog materijala),
- obrazloženje potrebe i krajnje svrhe/namjene provođenja planirane aktivnosti/istraživanja.

(2) Ministarstvo, ako ocijeni potrebnim, dostavlja zahtjev iz stavka 1. ovoga članka stručnoj instituciji na stručno mišljenje.

(3) Stručna institucija dužna je dostaviti stručno mišljenje o utjecaju aktivnosti na populaciju zavičajne divlje vrste, njezino stanište ili njezine životne uvjete i/ili ukupnu bioraznolikost u roku od 30 dana od primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 91.

(1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 89. ovoga Zakona ako utvrdi da aktivnost neće ugroziti opstanak ekosustava i narušiti populaciju zavičajne divlje vrste do te mjere da postane ugrožena te utvrdi uvjete kojima se osigurava pravilna raspodjela dobrobiti koja će proizaći iz korištenja genetskog materijala.

(2) Za izdavanje dopuštenja za pristup i korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta koje su strogo zaštićene temeljem ovoga Zakona Ministarstvo je dužno utvrditi da su ispunjeni i uvjeti iz članka 155. ovoga Zakona.

(3) Dopuštenje iz članka 89. ovoga Zakona izdaje se na rok do pet godina.

(4) Dopuštenje iz članka 89. ovoga Zakona sadrži uvjete za pristup i/ili korištenje genetskog materijala, rok obavljanja aktivnosti, obvezu izvješćivanja o rezultatima istraživanja i načinu korištenja genetskog materijala, obvezu izvješćivanja o prijenosu genetskog materijala trećim osobama, dogovorene uvjete o pravednoj raspodjeli koristi dobivenih na temelju korištenja genetskog materijala.

Članak 92.

(1) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 89. ovoga Zakona dužna je izvijestiti Ministarstvo o obavljenom pristupu i/ili korištenju genetskog materijala do 31. ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu.

(2) Pravna i fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 89. ovoga Zakona može prenijeti genetski materijal trećoj osobi pod uvjetima određenim uredbom iz članka 98. ovoga Zakona i o tome je dužna izvijestiti Ministarstvo.

Članak 93.

Na temelju dopuštenja iz članka 89. ovoga Zakona korisnik i Ministarstvo sklapaju ugovor kojim se pobliže utvrđuju uvjeti za korištenje genetskog materijala i uvjeti koji se odnose na pravednu raspodjelu koristi dobivenih na temelju korištenja genetskog materijala.

Članak 94.

(1) Genetski materijal divljih vrsta čuva se u genskim bankama, zbirkama prirodoslovnih muzeja, botaničkim vrtovima, herbarijima i zoološkim vrtovima (u daljnjem tekstu: *ex situ* izvori).

(2) Pristup i korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta iz *ex situ* izvora obavlja se sukladno ovom Zakonu, ako posebnim propisima kojima se uređuje rad institucija koje upravljaju *ex situ* izvorima genetskog materijala nije propisano drukčije.

Članak 95.

(1) Pravna osoba može obavljati poslove genske banke ako ishodi ovlaštenje Ministarstva.

(2) Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati minimalno sljedeće uvjete:

- biti registrirana za obavljanje djelatnosti iz područja znanosti, istraživanja, obrazovanja ili muzejske djelatnosti,
- imati imenovanu odgovornu osobu genske banke koja je stalno zaposlena te ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij iz prirodnog, biotehničkog i/ili biomedicinskog područja s najmanje tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima,
- imati najmanje dva stalno zaposlena djelatnika prirodne, biotehničke i/ili biomedicinske struke s najmanje tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, od kojih je barem jedna osoba sa završenim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem iz prirodnog, biotehničkog i/ili biomedicinskog područja i
- imati odgovarajući radni prostor, bilo u svom vlasništvu bilo u zakupu u minimalnom trajanju jednakom roku propisanom za važenje ovlaštenja u kojem obavlja sve radnje u okviru pripreme, obrade, sigurne pohrane, držanja i čuvanja biološkog i/ili genetskog materijala divljih vrsta.

(3) Odredbe ovoga članka ne odnose se na obavljanje poslova genskih i sjemen-skih banaka vrsta šumskog drveća koji je uređen posebnim propisom.

(4) O izdanim ovlaštenjima iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo vodi evidenciju te redovito ažurira i na svojim mrežnim stranicama objavljuje popis izdanih ovlaštenja.

(5) Detaljne uvjete za rad genskih banaka u kojima se čuva biološki materijal zavičajnih divljih vrsta zaštićenih na temelju ovoga Zakona, način izdavanja ovlaštenja, detaljni sadržaj zahtjeva za izdavanje ovlaštenja te sadržaj i način vođenja evidencije o izdanim ovlaštenjima ministar propisuje pravilnikom.

Članak 95.a

(1) Zahtjev za ovlaštenje iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona pravna osoba podnosi na način određen pravilnikom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev za ovlaštenje, osobito sadrži:

- podatke o podnositelju zahtjeva pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi,
- podatke o genskoj banci, odgovornoj osobi za gensku banku i osobama koje će neposredno obavljati poslove genske banke,
- podatke o predmetu obavljanja poslova genske banke,
- podatke o čuvanom materijalu,
- opis metodologije pohrane i čuvanja (skladištenja) biološkog i/ili genetskog materijala,
- petogodišnji plan rada za obavljanje poslova genske banke,
- ostale podatke i dokumentaciju propisanu pravilnikom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 95.b

(1) Ministarstvo izdaje ovlaštenje iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona ako utvrdi da podnositelj zahtjeva udovoljava uvjetima za obavljanje poslova genske banke propisanim pravilnikom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ovlaštenje iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona izdaje se na rok od pet godina.

(3) Važenje ovlaštenja može se na zahtjev pravne osobe produžiti novim ovlaštenjem na još pet godina, uz uvjet da pravna osoba dokaže da se nisu promijenili uvjeti na temelju kojih je prvobitno ovlaštenje izdano te da su ispunjeni svi uvjeti u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Postupak produženja ovlaštenja iz stavka 3. ovoga članka pokreće se na zahtjev ovlaštenika 90 dana prije dana isteka ovlaštenja.

(5) Pravna osoba kojoj je izdano ovlaštenje iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona za sve vrijeme važenja ovlaštenja mora ispunjavati sve uvjete slijedom kojih joj je ovlaštenje izdano.

(6) Ako ovlaštenik ne ispunjava uvjete na temelju kojih je ovlaštenje izdano te uvjete propisane ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona ili prestaje s djelatnostima za koje je ovlašten, Ministarstvo će rješenjem ukinuti izdano ovlaštenje, a po njegovoj pravomoćnosti brisati pravnu osobu s popisa izdanih ovlaštenja.

Članak 96.

(1) Za pristup i korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta iz ex situ izvora pravna i fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Na postupak i uvjete izdavanja i sadržaj dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 89. do 93. ovoga Zakona.

(3) Na temelju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka korisnik i Ministarstvo sklapaju ugovor kojim se pobliže utvrđuju uvjeti za korištenje genetskog materijala i uvjeti koji se odnose na pravednu raspodjelu koristi dobivenih na temelju korištenja genetskog materijala.

Članak 97.

Ministarstvo vodi očevidnik o izdanim dopuštenjima iz članaka 89. i 96. ovoga Zakona i sklopljenim ugovorima iz članaka 93. i 96. ovoga Zakona.

Članak 98.

Detaljni sadržaj zahtjeva za izdavanje dopuštenja iz članka 89. i 96. ovoga Zakona, uvjete za pristup i korištenje genetskog materijala, način vođenja evidencije o izdanim dopuštenjima i sklopljenim ugovorima, uvjete za prijenos genetskog materijala na korisnika ovisno o komercijalnoj ili nekomercijalnoj namjeni, uvjete prijenosa genetskog materijala sljedećim korisnicima, uvjete za korištenje genetskog materijala i pravednu raspodjelu koristi od njihovog korištenja i druge uvjete i mjere u svezi s korištenjem genetskog materijala propisuje Vlada uredbom.

V. OČUVANJE GEORAZNOLIKOSTI**1. SPELEOLOŠKI OBJEKTI****Članak 99.**

- (1) Speleološki objekti od posebnog su interesa za Republiku Hrvatsku i uživaju njezinu osobitu zaštitu.
- (2) Za speleološke objekte izrađuje se katastar koji uspostavlja i vodi Ministarstvo.

Članak 100.

- (1) O otkriću speleološkog objekta nalaznik je dužan obavijestiti Ministarstvo u roku od osam dana od otkrića.
- (2) Za daljnje postupanje s otkrivenim speleološkim objektom iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje po službenoj dužnosti u roku od 90 dana od dana prijave otkrića kojim se mogu utvrditi mjere osiguranja i zaštite speleološkog objekta.

Članak 101.

- (1) Ako se otkriće speleološkog objekta dogodi tijekom izvođenja građevinskih ili drugih radova koji se obavljaju na površini ili ispod površine tla, na kopnu, u vodi ili moru, osoba koja izvodi radove dužna je prekinuti radove na lokaciji otkrića i o otkriću bez odgađanja obavijestiti Ministarstvo pisanim putem.
- (2) Obavijest iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži podatke o lokaciji i opis otkrivenog speleološkog objekta.
- (3) Ministarstvo je dužno provesti hitna istraživanja speleološkog objekta i izraditi stručni nalaz o potencijalnom značaju speleološkog objekta u roku od dvadeset dana od primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Ministarstvo po službenoj dužnosti rješenjem dopušta nositelju zahvata, odnosno osobi koja izvodi druge radove iz stavka 1. ovoga članka nastavak radova i određuje mjere osiguranja i zaštite speleološkog objekta ili donosi privremeno rješenje o obustavi radova u roku od deset dana od izrade stručnog nalaza iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 102.

- (1) Ministarstvo je dužno provesti detaljnije istraživanje speleološkog objekta i izraditi stručni nalaz o značaju otkrivenog speleološkog objekta u roku od trideset dana od donošenja privremenog rješenja o obustavi radova.

(2) U roku od petnaest dana od izrade stručnog nalaza iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje kojim se ukida privremeno rješenje o obustavi radova i dopušta nastavak radova ili se radovi trajno obustavljaju.

(3) U slučaju donošenja rješenja kojim se trajno obustavljaju radovi nositelj zahvata ima pravo na nadoknadu štete u iznosu stvarne štete koja je prouzročena trajnom obustavom radova.

Članak 103.

Nalaznik speleološkog objekta iz članka 100. ovoga Zakona i nositelj zahvata, odnosno osoba koja izvodi druge radove iz članka 101. ovoga Zakona dužna je poduzeti nužne mjere zaštite u svrhu sprječavanja uništenja ili oštećenja speleološkog objekta, živog svijeta te fosilnih, arheoloških ili drugih nalaza koji se nalaze unutar speleološkog objekta do donošenja rješenja iz članka 100., odnosno članka 101. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 104.

Zabranjeno je oštećivati, uništavati i odnositi sige, živi svijet speleoloških objekata, fosilne, arheološke i druge nalaze, odlagati otpad ili ispuštati otpadne tvari u speleološke objekte, kao i provoditi druge zahvate i aktivnosti kojima se mijenjaju stanišni uvjeti u objektu.

Članak 105.

(1) Pravna i fizička osoba koja namjerava provoditi istraživanja ili obavljati radnje u speleološkom objektu ili njegovu nadzemlju, kao i provoditi zahvate za koje nije potrebno ishoditi akt kojim se odobrava građenje prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, dužna je ishoditi dopuštenje nadležnog tijela.

(2) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka osobito sadrži podatke o:

- izvoditelju zahvata, radnji ili istraživanja,
- opisu zahvata, radnji ili istraživanja,
- svrsi zahvata, radnji ili istraživanja,
- lokaciji zahvata, radnji ili istraživanja,
- načinu izvođenja zahvata, radnji ili istraživanja,
- vremenu u kojem će se izvoditi zahvat, radnja ili istraživanje,
- korištenoj opremi, alatima, strojevima i dr.

Članak 106.

(1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 105. ovog Zakona za:

- speleološke objekte koji se nalaze na području strogog rezervata, nacionalnog parka, posebnog rezervata i parka prirode,
- speleološke objekte koji nisu posebno zaštićeni i/ili se nalaze izvan zaštićenog područja.

(2) Upravno tijelo izdaje dopuštenje iz članka 105. ovog Zakona za speleološke objekte koji se nalaze na području spomenika prirode, regionalnog parka, značajnog krajobraza, park-šume i spomenika parkovne arhitekture.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka za obavljanje znanstvenih i/ili stručnih istraživanja u speleološkim objektima na području dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave i/ili Grada Zagreba godišnje dopuštenje izdaje Ministarstvo.

(4) Dopusštenje iz članka 105. ovoga Zakona izdaje se na rok do pet godina.

(5) Nadležno tijelo izdaje dopuštenje iz članka 105. ovoga Zakona ako utvrdi da zahvat, radnja ili istraživanje neće nepovoljno utjecati na temeljna obilježja i vrijednosti speleološkog objekta, stanišne uvjete i živi svijet u speleološkom objektu.

(6) Vlasnik ili nositelj prava na zemljištu na kojemu se nalazi speleološki objekt dužan je omogućiti pristup tom objektu i provođenje zahvata, obavljanje radnje i/ili istraživanja za koje je ishodeno dopuštenje iz članka 105. ovoga Zakona.

(7) Nadležno tijelo može dopuštanjem iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona odrediti obvezu dostave izvješća ili rezultata istraživanja ako ocijeni da je to od interesa za zaštitu prirode.

Članak 107.

(1) Speleološkim objektima, na način propisan ovim Zakonom, upravljaju javne ustanove iz članka 130. ovoga Zakona.

(2) Javna ustanova koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode upravlja speleološkim objektima koji se nalaze na području nacionalnog parka i parka prirode, a može upravljati i drugim speleološkim objektima koji se nalaze na području ekološke mreže temeljem nadležnosti dane odredbom članka 56.a ovoga Zakona.

(3) Javna ustanova za upravljanje ostalim zaštićenim područjima i/ili drugim zaštićenim dijelovima prirode upravlja speleološkim objektima koji se nalaze na zaštićenim područjima kojima upravljaju i drugim speleološkim objektima koji se nalaze na području jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave sukladno mjesnoj nadležnosti te drugim speleološkim objektima koji se nalaze na području ekološke mreže temeljem nadležnosti dane odredbom članka 56.a ovoga Zakona.

(4) Upravljanje speleološkim objektom radi posjećivanja ili obavljanja druge djelatnosti u speleološkom objektu, u kojem je to dopušteno sukladno ovom Zakonu, može se povjeriti pravnim ili fizičkim osobama koje su registrirane za obavljanje navedenih djelatnosti na temelju koncesije Ministarstva ili koncesijskog odobrenja nadležne javne ustanove.

(5) Na pitanja vezana uz koncesije i koncesijska odobrenja za speleološke objekte koja nisu uređena ovim člankom primjenjuju se odredbe članaka od 178. do 193. ovoga Zakona.

Članak 108.

Brisan.

Odredba članka 108. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

2. MINERALI I FOSILI

Članak 109.

- (1) Pronalazak minerala i fosila iznimnog zbog svoje rijetkosti, veličine, izgleda ili obrazovnog i znanstvenog značaja nalaznik je dužan prijaviti Ministarstvu u roku od osam dana od dana pronalaska.
- (2) Ako Ministarstvo utvrdi da minerali ili fosili iz stavka 1. ovoga članka predstavljaju prirodnu vrijednost koju je potrebno zaštititi, po službenoj dužnosti donosi rješenje o nužnim mjerama zaštite nalazišta u svrhu sprječavanja uništenja, oštećenja ili krađe nalaza u roku od 30 dana od dana prijave nalaza.
- (3) Ministarstvo o istraživanju nalazišta iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem u roku od 30 dana od dana prijave nalaza.
- (4) Rješenje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka dostavlja se nadležnoj javnoj ustanovi za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode.
- (5) Na mjestu nalaza iz stavka 1. ovoga članka ne smiju se obavljati nikakvi zahvati niti djelatnosti koje bi mogle dovesti do uništenja ili oštećenja nalaza, ako Ministarstvo ne odluči drukčije.
- (6) Vlasnik ili nositelj prava na zemljištu na kojem su pronađeni minerali i fosili dužan je omogućiti istraživanje nalazišta u skladu s rješenjem iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 110.

- (1) Pravna i fizička osoba koja namjerava uzimati minerale ili fosile iz prirode radi stavljanja u promet dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.
- (2) Zahtjev za dopuštanjem iz stavka 1. ovoga članka sadrži osobito podatke o:
 - lokaciji uzimanja,
 - vrsti i količini minerala ili fosila,
 - vremenu uzimanja.
- (3) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka ako utvrdi da ovisno o rasprostranjenosti i količini minerala ili fosila uzimanje neće značajnije ugroziti georaznolikost.
- (4) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na rok do jedne godine.
- (5) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka sadrži uvjete zaštite prirode, vrstu i količinu minerala ili fosila.

VI. ZAŠTIĆENI DIJELOVI PRIRODE

Članak 111.

- (1) Zaštićeni dijelovi prirode prema ovome Zakonu su:
 1. zaštićena područja u kategorijama:
 - strogi rezervat,
 - nacionalni park,
 - posebni rezervat,

- park prirode,
- regionalni park,
- spomenik prirode,
- značajni krajobraz,
- park-šuma,
- spomenik parkovne arhitekture,

2. zaštićene vrste:

- strogo zaštićena divlja vrsta,

3. zaštićeni minerali i fosili.

(2) Zaštićena područja iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka raspoređuju se u razrede:

- državnog značenja,
- lokalnog značenja.

(3) Zaštićena područja od državnog značenja su: strogi rezervat, nacionalni park, posebni rezervat i park prirode.

(4) Zaštićena područja od lokalnog značenja su: regionalni park, spomenik prirode, značajni krajobraz, park-šuma i spomenik parkovne arhitekture.

A) ZAŠTIĆENA PODRUČJA

Članak 112.

(1) Strogi rezervat je područje kopna i/ili mora s neizmijenjenom ili neznatno izmijenjenom sveukupnom prirodom, a namijenjen je isključivo očuvanju izvorne prirode.

(2) U strogom rezervatu zabranjene su gospodarske i druge djelatnosti.

(3) U strogom rezervatu može se dopustiti posjećivanje, obavljanje istraživanja i praćenja stanja prirode.

Članak 113.

(1) Nacionalni park je prostrano, pretežno neizmijenjeno područje kopna i/ili mora iznimnih i višestrukih prirodnih vrijednosti koje obuhvaća jedan ili više sačuvanih ili neznatno izmijenjenih ekosustava, a prvenstveno je namijenjen očuvanju izvornih prirodnih i krajobraznih vrijednosti.

(2) Nacionalni park ima i znanstvenu, kulturnu, odgojno-obrazovnu te rekreativnu namjenu.

(3) U nacionalnom parku su dopušteni zahvati i djelatnosti kojima se ne ugrožava izvornost prirode.

(4) U nacionalnom parku je zabranjena gospodarska uporaba prirodnih dobara.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, može se dopustiti obavljanje ugostiteljsko-turističkih i rekreacijskih djelatnosti koje su u ulozi posjećivanja te obavljanje drugih djelatnosti sukladno pravilniku iz članka 142. ovoga Zakona.

Članak 114.

(1) Posebni rezervat je područje kopna i/ili mora od osobitog značenja zbog jedinstvenih, rijetkih ili reprezentativnih prirodnih vrijednosti, ili je ugroženo

stanište ili stanište ugrožene divlje vrste, a prvenstveno je namijenjen očuvanju tih vrijednosti.

(2) U posebnom rezervatu nisu dopušteni zahvati i djelatnosti koje mogu narušiti svojstva zbog kojih je proglašen rezervatom.

(3) U posebnom rezervatu dopušteni su zahvati i djelatnosti kojima se održavaju ili poboljšavaju uvjeti važni za očuvanje svojstava zbog kojih je proglašen rezervatom.

(4) Iznimno od stavaka 2. i 3. ovoga članka dopušten je uzgoj riba i/ili drugih vodenih organizama u posebnim rezervatima u kojima je u trenutku proglašenja zatečena djelatnost uzgoja, u opsegu i na način koji ne ugrožava svojstva zbog kojih je proglašen rezervat, te obavljanje drugih djelatnosti sukladno pravilniku iz članka 142. ovoga Zakona.

Članak 115.

(1) Park prirode je prostrano prirodno ili dijelom kultivirano područje kopna i/ili mora velike bioraznolikosti i/ili georaznolikosti, s vrijednim ekološkim obilježjima, naglašenim krajobraznim i kulturno-povijesnim vrijednostima.

(2) Park prirode ima i znanstvenu, kulturnu, odgojno-obrazovnu te rekreativnu namjenu.

(3) U parku prirode dopuštene su gospodarske i druge djelatnosti i zahvati kojima se ne ugrožavaju njegova bitna obilježja i uloga.

Članak 116.

(1) Regionalni park je prostrano prirodno ili dijelom kultivirano područje kopna i/ili mora velike bioraznolikosti i/ili georaznolikosti, s vrijednim ekološkim obilježjima i krajobraznim vrijednostima karakterističnim za područje na kojem se nalazi.

(2) U regionalnom parku dopuštene su gospodarske i druge djelatnosti i zahvati kojima se ne ugrožavaju njegova bitna obilježja i uloga.

Članak 117.

(1) Spomenik prirode je pojedinačni neizmijenjeni dio prirode koji ima ekološku, znanstvenu, estetsku ili odgojno-obrazovnu vrijednost.

(2) Na spomeniku prirode dopušteni su zahvati i djelatnosti kojima se ne ugrožavaju njegova obilježja i vrijednosti.

Članak 118.

(1) Značajni krajobraz je prirodni ili kultivirani predjel velike krajobrazne vrijednosti i bioraznolikosti i/ili georaznolikosti ili krajobraz očuvanih jedinstvenih obilježja karakterističnih za pojedino područje.

(2) U značajnom krajobrazu dopušteni su zahvati i djelatnosti koje ne narušavaju obilježja zbog kojih je proglašen.

Članak 119.

(1) Park-šuma je prirodna ili sađena šuma, veće bioraznolikosti i/ili krajobrazne vrijednosti, a koja je namijenjena i odmoru i rekreaciji.

(2) U park-šumi dopušteni su zahvati i djelatnosti koje ne narušavaju obilježja zbog kojih je proglašena.

Članak 120.

(1) Spomenik parkovne arhitekture je umjetno oblikovani prostor (perivoj, botanički vrt, arboretum, gradski park) koji ima estetsku, stilsku, umjetničku, kulturno-povijesnu i odgojno-obrazovnu vrijednost.

(2) Na spomeniku parkovne arhitekture dopušteni su zahvati i djelatnosti kojima se ne narušavaju vrijednosti zbog kojih je zaštićen.

Članak 121.

(1) Pravna i fizička osoba koja namjerava obavljati djelatnost ili provesti zahvat iz članka 113. stavaka 3. i 5., članka 114. stavaka 3. i 4. i članka 115. stavka 3. ovoga Zakona dužna je ispuniti uvjete propisane člancima 143., 144., 180. ili 188. ovoga Zakona.

(2) Pravna i fizička osoba koja namjerava obavljati djelatnost ili provesti zahvat iz članka 116. stavka 2., članka 117. stavka 2., članka 118. stavka 2., članka 119. stavka 2. i članka 120. stavka 2. ovoga Zakona dužna je ispuniti uvjete propisane člancima 143., 144. ili 188. ovoga Zakona.

Članak 122.

Zaštićena područja mogu se prekogranično povezivati sa zaštićenim područjima druge države.

1. PROGLAŠAVANJE ZAŠTIĆENIH PODRUČJA**Članak 123.**

(1) Nacionalni park i park prirode proglašava Hrvatski sabor zakonom.

(2) Stroge i posebne rezervate proglašava Vlada uredbom.

(3) Regionalni park i značajni krajobraz, uz prethodnu suglasnost Ministarstva i tijela državne uprave nadležnog za poslove poljoprivrede, ribarstva, šumarstva, vodnoga gospodarstva, pomorstva i gospodarstva, proglašava predstavničko tijelo nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave.

(4) Spomenik prirode, park-šumu i spomenik parkovne arhitekture, uz prethodnu suglasnost Ministarstva, a za park-šumu i tijela državne uprave nadležnog za poslove šumarstva, proglašava predstavničko tijelo nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave.

(5) Ako se područje koje se predlaže zaštititi nalazi na području dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave, akt o proglašenju, na temelju zajedničkog prijedloga jedinica područne (regionalne) samouprave na čijem se teritoriju proteže područje koje se želi zaštititi, donosi Vlada uredbom.

(6) Nije dopušteno proglašavanje zaštićenog područja unutar prostora koji je posebnim propisima definiran kao područje od posebnog interesa za obranu.

Članak 124.

(1) Prijedlog akta o proglašavanju zaštićenog područja temelji se na:

- izjavi tijela koje donosi akt o proglašenju o osiguranim sredstvima za provođenje postupka proglašenja i upravljanje zaštićenim područjem,

- stručnoj podlozi kojom se utvrđuju vrijednosti i obilježja područja koje se predlaže zaštititi i način upravljanja tim područjem,
- geodetskoj podlozi za zaštićena područja kojom se prostorno određuje područje koje se predlaže zaštititi i upis posebnog pravnog režima – zaštićeno područje u katastar i zemljišnu knjigu.

(2) Stručna podloga iz stavka 1. ovoga članka sadrži detaljni opis obilježja i vrijednosti područja koje se zaštićuje, ocjenu stanja toga područja, posljedice koje će donošenjem akta o proglašenju proisteći, posebno s obzirom na vlasnička prava i zatečene gospodarske djelatnosti te ocjenu i izvore potrebnih sredstava za provođenje akta o proglašenju zaštićenog područja.

(3) Stručnu podlogu izrađuje Ministarstvo za proglašenje zaštićenih područja od državnog značenja. Za proglašenje zaštićenih područja od lokalnog značenja stručnu podlogu izrađuje Ministarstvo na zahtjev i o trošku javne ustanove iz članka 130. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Geodetsku podlogu iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka čini preklap DOF 5 s katastarskim planom i ucrtanom granicom zaštićenog područja, koju je ovjerio ovlašteni inženjer geodezije u digitalnom i analognom obliku, te popis katastarskih čestica koje su obuhvaćene tim područjem.

(5) Geodetska podloga iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka izrađuje se na zahtjev predlagatelja akta o zaštiti.

Članak 125.

(1) O prijedlogu akta o proglašavanju zaštićenog područja izvješćuje se javnost. Izvješćivanje javnosti podrazumijeva javni uvid u predloženi akt o proglašenju zaštićenog područja i stručnu podlogu s kartografskom dokumentacijom.

(2) Postupak javnog uvida za proglašavanje nacionalnih parkova, parkova prirode, strogih rezervata i posebnih rezervata organizira i provodi Ministarstvo.

(3) Postupak javnog uvida za proglašenje spomenika prirode, regionalnog parka, značajnog krajobraza, park-šume i spomenika parkovne arhitekture organizira i provodi jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) Javni uvid traje najmanje 30 dana.

(5) Obavijest o javnom uvidu objavljuje se u najmanje jednom javnom glasilu te na internetskoj stranici tijela iz stavka 2. ili 3. ovoga članka, a sadrži podatak gdje se može pregledati kartografska i druga dokumentacija u svezi s predloženom zaštitom.

(6) Predlagač akta o proglašavanju zaštićenog područja dužan je očitovati se o podnesenim primjedbama prilikom javnog uvida, a podnesene primjedbe i očitovanja postaju sastavni dio dokumentacije na kojoj se temelji prijedlog akta o proglašavanju.

Članak 126.

Akt o proglašavanju zaštićenog područja sadrži:

- naziv i kategoriju zaštićenog područja,
- opis granice zaštićenog područja,

- kartografski prikaz zaštićenog područja u analognom i digitalnom obliku, koji je sastavni dio akta o proglašavanju,
- naznaku mjerila kartografskog prikaza,
- geodetsku podlogu za upis pravnog režima u katastar i zemljišnu knjigu.

Članak 127.

(1) Akt o proglašavanju zaštićenog područja iz članka 123. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona objavljuje se u »Narodnim novinama«, a akt o proglašavanju zaštićenog područja iz članka 123. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona u službenom glasilu jedinica područne (regionalne) samouprave i u »Narodnim novinama«.

(2) Kartografski prikaz zaštićenog područja u analognom i digitalnom obliku čuva donositelj akta o proglašenju, a jedan primjerak akta i kartografskog prikaza obvezno se dostavlja Ministarstvu.

(3) Akt o proglašavanju zaštićenog područja donositelj dostavlja područnom uredu za katastar, odnosno tijelu nadležnom za katastarske poslove Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: područni ured za katastar), radi evidentiranja posebnog pravnog režima, a za zaštićena područja koja proglašavaju Hrvatski sabor i Vlada, akt o proglašavanju zaštićenog područja nadležnom područnom uredu za katastar dostavlja Ministarstvo.

(4) Nakon što nadležni područni ured za katastar evidentira posebni pravni režim, po službenoj dužnosti dostavit će nadležnom zemljišnoknjižnom sudu popis čestica radi upisa zabilježbe posebnog pravnog režima – zaštićeno područje u zemljišnim knjigama, pozivom na akt temeljem kojeg je proveo postupak evidentiranja posebnog pravnog režima u svojim evidencijama.

(5) Zabilježba iz stavka 4. ovoga članka provodi se u zemljišnim knjigama bez obzira na postojeće upise u zemljišnoj knjizi.

Članak 128.

(1) Ako nestanu obilježja zbog kojih je proglašeno zaštićeno područje, nadležno tijelo iz članka 123. ovoga Zakona donosi akt o prestanku zaštite.

(2) Prijedlog akta o prestanku zaštite koji donosi Hrvatski sabor, odnosno Vlada temelji se na stručnoj podlozi koju izrađuje Ministarstvo.

(3) Predstavničko tijelo nadležne jedinice područne (regionalne) samouprave donosi akt o prestanku zaštite uz prethodno pribavljenu suglasnost Ministarstva.

(4) Na izvješćivanje javnosti o prijedlogu akta o prestanku zaštite odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 125. ovoga Zakona.

(5) Akt o prestanku zaštite, uz popis čestica s kojih prestaje zaštita, dostavlja se nadležnom područnom uredu za katastar radi brisanja iz evidencije posebnog pravnog režima.

(6) Nakon što nadležni područni ured za katastar evidentira prestanak zaštite po službenoj dužnosti dostavit će nadležnom zemljišnoknjižnom sudu popis čestica radi brisanja zabilježbe posebnog pravnog režima – zaštićeno područje u zemljišnim knjigama.

*Upisnik zaštićenih područja***Članak 129.**

- (1) Zaštićena područja upisuju se u Upisnik zaštićenih područja.
- (2) Upisnik zaštićenih područja vodi Ministarstvo.
- (3) Upis zaštićenih područja i brisanje iz Upisnika zaštićenih područja obavlja se na temelju akta o proglašavanju te akta o prestanku zaštite.
- (4) Podaci iz Upisnika zaštićenih područja su javni.
- (5) Upisnik zaštićenih područja sadrži podatke iz akta o proglašavanju, a objavljuje se na internetskoj stranici Ministarstva.

2. UPRAVLJANJE ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA*Osnivanje javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima***Članak 130.**

- (1) Zaštićenim područjima upravljaju javne ustanove.
- (2) Javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode osniva Republika Hrvatska uredbom Vlade.
- (3) Javne ustanove za upravljanje ostalim zaštićenim područjima i/ili drugim zaštićenim dijelovima prirode osnivaju predstavnička tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odlukom.
- (4) Vlada može uredbom osnovati javnu ustanovu za upravljanje s dva ili više nacionalna parka i/ili parka prirode.
- (5) Vlada može uredbom osnovati javnu ustanovu za upravljanje svim zaštićenim područjima od državnog značenja iz članka 111. stavka 3. ovoga Zakona.
- (6) Osnivanjem jedinstvene javne ustanove iz stavka 5. ovoga članka prestaje pravo upravljanja tim područjima od strane javnih ustanova čiji su osnivači jedinice područne (regionalne) samouprave.
- (7) Iznimno, ako je jedinica lokalne samouprave osnovala javnu ustanovu za upravljanje nekim od područja iz članka 111. stavka 3. ovoga Zakona, osnivanjem javne ustanove iz stavka 5. ovoga članka ta javna ustanova nastavlja s upravljanjem tim područjem.
- (8) Dvije ili više jedinica područne (regionalne) samouprave mogu sporazumom zajednički osnovati javnu ustanovu za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode na njihovim područjima.
- (9) Osnivačka prava nad javnom ustanovom iz stavka 3. ovoga članka predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može prenijeti na jedinicu lokalne samouprave na čijem teritoriju je zaštićeno područje.
- (10) Zaštićenim područjima na prostoru nacionalnog parka ili parka prirode koja proglašava Vlada ili predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave upravlja nadležna javna ustanova za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode.
- (11) Zaštićenim područjem koje proglašava predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, a proteže se na području više jedinica područne (re-

gionalne) samouprave, zajednički upravljaju javne ustanove za upravljanje ostalim zaštićenim područjima i/ili drugim zaštićenim dijelovima prirode tih jedinica.

(12) Zaštićenim područjima koja graniče ili se nalaze neposredno uz granicu nacionalnog parka ili parka prirode može upravljati javna ustanova za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode.

(13) Javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjima upravljaju speleološkim objektima sukladno članku 107. ovoga Zakona.

(14) Javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjima upravljaju područjem ekološke mreže temeljem mjesne nadležnosti utvrđene uredbom Vlade donesene temeljem odredbe članka 56.a ovoga Zakona.

Djelatnost javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima

Članak 131.

(1) Javne ustanove iz članka 130. ovoga Zakona obavljaju djelatnost zaštite, održavanja i promicanja zaštićenog područja u cilju zaštite i očuvanja izvornosti prirode, osiguravanja neometanog odvijanja prirodnih procesa i održivog korištenja prirodnih dobara, nadziru provođenje uvjeta i mjera zaštite prirode na području kojim upravljaju te sudjeluju u prikupljanju podataka u svrhu praćenja stanja očuvanosti prirode (monitoring).

(2) Javne ustanove djelatnost iz stavka 1. ovoga članka obavljaju kao javnu službu.

(3) Javne ustanove mogu obavljati i druge djelatnosti utvrđene aktom o osnivanju i statutom koje služe obavljanju djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Financijsko poslovanje javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima

Članak 132.

(1) Sredstva za rad javnih ustanova i obavljanje djelatnosti iz članka 131. ovoga Zakona osiguravaju se iz:

- državnog proračuna i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,
- prihoda od korištenja zaštićenih dijelova prirode,
- prihoda od naknada,
- donacija pravnih i fizičkih osoba,
- drugih izvora utvrđenih ovim Zakonom i posebnim propisima.

(2) Javna ustanova nakon isteka poslovne godine izrađuje godišnje financijsko izvješće. Javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode dostavljaju ga Ministarstvu, a javne ustanove za upravljanje ostalim zaštićenim područjima izvršnom tijelu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave. Izvješće se dostavlja najkasnije u roku od 30 dana nakon usvajanja.

(3) O korištenju službenih osobnih automobila, mobilnih telefona, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica i sredstava reprezentacije za javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkom i parkom prirode ministar donosi pravilnik, a za javne ustanove koje upravljaju ostalim zaštićenim područjima izvršno tijelo osnivača donosi odluku.

*Tijela upravljanja javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima***Članak 133.**

- (1) Javnom ustanovom za upravljanje zaštićenim područjima upravlja upravno vijeće. Upravno vijeće ima najviše pet članova.
- (2) Sastav, način izbora, broj članova i trajanje njihova mandata, način donošenja odluka upravnog vijeća uređuje se aktom o osnivanju i statutom.
- (3) Predsjednika i članove upravnog vijeća javnih ustanova za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode imenuje i razrješuje ministar, a predsjednika i članove upravnih vijeća javnih ustanova koje upravljaju ostalim zaštićenim područjima imenuje i razrješuje izvršno tijelo osnivača.
- (4) Visinu naknade za rad predsjednika i članova upravnog vijeća javnih ustanova za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode utvrđuje ministar, a za predsjednika i članove upravnih vijeća javnih ustanova koje upravljaju ostalim zaštićenim područjima izvršno tijelo osnivača.

Članak 134.

- (1) Upravno vijeće:

- donosi statut javne ustanove,
- donosi poslovnik o svom radu,
- donosi plan upravljanja,
- donosi godišnji program zaštite, održavanja, očuvanja, promicanja i korištenja zaštićenog područja i prati njegovo izvršavanje,
- donosi godišnji financijski plan javne ustanove i godišnji obračun,
- raspisuje javni natječaj za izbor ravnatelja javne ustanove,
- raspisuje javni natječaj te imenuje i razrješava stručnog voditelja, glavnog čuvara prirode, čuvara prirode i čelnike unutarnjih ustrojstvenih jedinica,
- donosi pravilnik o unutarnjem ustrojstvu javne ustanove, pravilnik o plaćama javne ustanove i druge opće akte određene aktom o osnivanju i statutom,
- donosi odluke o stjecanju, opterećenju i otuđenju nekretnina u vlasništvu javne ustanove ili druge imovine do iznosa utvrđenog aktom o osnivanju i statutom, samostalno, a iznad toga uz suglasnost Vlade odnosno izvršnog tijela jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave,
- odlučuje o drugim pitanjima utvrđenim ovim Zakonom, aktom o osnivanju i statutom, kao i o drugim pitanjima koja se odnose na upravljanje javnom ustanovom, a za koja nije propisana nadležnost ravnatelja.

- (2) Plan upravljanja i godišnji program zaštite, održavanja, očuvanja, promicanja i korištenja nacionalnog parka i parka prirode donosi se uz suglasnost Ministarstva.

- (3) Plan upravljanja ostalih zaštićenih područja donosi se uz suglasnost Ministarstva, a godišnji program zaštite, održavanja, očuvanja, promicanja i korištenja zaštićenih područja uz suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

(4) Upravno vijeće javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode donosi statut, pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i pravilnik o plaćama uz suglasnost Ministarstva, a Upravno vijeće javne ustanove koja upravlja ostalim zaštićenim područjima uz suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

(5) Javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjem na području dviju ili više jedinica područne (regionalne) samouprave donosi statut uz suglasnost Ministarstva.

(6) Upravno vijeće dostavlja Ministarstvu, odnosno izvršnom tijelu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave izvješće o ostvarivanju plana upravljanja i godišnjeg programa zaštite, održavanja, očuvanja, promicanja i korištenja zaštićenog područja do 1. ožujka tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

Članak 135.

(1) Ravnatelja javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkom i parkom prirode imenuje i razrješuje ministar, a ravnatelja javne ustanove za upravljanje ostalim zaštićenim područjima imenuje i razrješuje predstavničko tijelo osnivača.

(2) Ravnatelja se imenuje na temelju javnog natječaja kojega raspisuje upravno vijeće. Mandat ravnatelja traje četiri godine i ista osoba može biti ponovo izabrana.

(3) Za ravnatelja može se imenovati osoba koja ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij, s najmanje pet godina radnog iskustva u struci. Poblži uvjeti za imenovanje ravnatelja propisuju se aktom o osnivanju i statutom.

(4) Ravnatelj javne ustanove ima prava i obveze utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i statutom.

Stručni rad javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima

Članak 136.

(1) Stručni rad javne ustanove vodi stručni voditelj čija se prava, dužnosti i odgovornosti utvrđuju aktom o osnivanju i statutom.

(2) Stručnog voditelja imenuje i razrješava Upravno vijeće na temelju javnog natječaja kojega raspisuje javna ustanova. Mandat stručnog voditelja traje četiri godine i ista osoba može biti ponovo izabrana,

(3) Za stručnog voditelja može se imenovati osoba koja ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij iz prirodnih, biotehničkih, biomedicinskih i tehničkih područja, s najmanje pet godina radnog iskustva u struci.

3. PROVOĐENJE ZAŠTITE U ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA

Prostorni plan područja posebnih obilježja

Članak 137.

Organizacija prostora, način korištenja, uređenja i zaštite prostora u nacionalnom parku i parku prirode uređuju se prostornim planom područja posebnih obilježja, na temelju stručne podloge koju izrađuje Ministarstvo.

Plan upravljanja

Članak 138.

- (1) Upravljanje zaštićenim područjem provodi se na temelju plana upravljanja.
- (2) Plan upravljanja donosi se za razdoblje od deset godina, uz mogućnost izmjene i/ili dopune nakon pet godina.
- (3) Plan upravljanja obvezno sadrži:
 - analizu stanja zaštićenog područja,
 - ciljeve upravljanja,
 - aktivnosti za postizanje ciljeva,
 - upravljačke zone zaštićenog područja,
 - pokazatelje provedbe plana.
- (4) Planovi upravljanja iz stavka 1. ovoga članka koji su ujedno i planovi upravljanja ekološkom mrežom sadrže i odredbe iz članka 56. stavka 4. ovoga Zakona.
- (5) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti u zaštićenom području dužne su se pridržavati plana upravljanja.
- (6) Prijedlog plana upravljanja javne ustanove dužne su staviti na uvid javnosti sukladno posebnom propisu kojim se uređuje zaštita okoliša.
- (7) Plan upravljanja zaštićenog područja koje je prekogranično povezano sporazumno se utvrđuje s nadležnim tijelom države u kojoj se nalazi prekogranični dio zaštićenog područja.
- (8) Planom upravljanja može biti obuhvaćeno više zaštićenih područja u nadležnosti jedne javne ustanove.
- (9) Plan upravljanja zaštićenim područjem koje proglašava Vlada i predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, a proteže se na području više jedinica područne (regionalne) samouprave, zajednički donose upravna vijeća javnih ustanova koje njime upravljaju.

Zabranjene radnje

Članak 139.

- (1) U zaštićenim područjima zabranjene su osobito sljedeće radnje:
 - kretati se plovilom, usidriti i/ili privezati plovila izvan mjesta određenih prostornim planom i aktom državnog tijela nadležnog za unutarnju plovidbu, ako se zaštićeno područje nalazi na unutarnjim vodama,
 - prati plovila ili vozila na površinskim kopnenim vodama, obali mora ili u moru,

- privezati plovila izvan mjesta određenih prostornim planom koja imaju status privezišta, sidrišta ili luke, ako se zaštićeno područje nalazi na pomorskom dobru,
- uzimati iz prirode, hvatati, uznemiravati divlje vrste koje nisu strogo zaštićene u strogom rezervatu, posebnom rezervatu i nacionalnom parku,
- hraniti divlje životinje na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka,
- obavljati nedozvoljene podvodne aktivnosti,
- obavljati nedozvoljeni ribolov,
- držati stoku na slobodnoj ispaši izvan sezone ispaše,
- voziti i/ili parkirati vozila i bicikle izvan površina namijenjenih za vožnju ili parkiranje,
- oštetiti i/ili uništiti znak i/ili informativnu ploču i/ili didaktičku opremu,
- ložiti vatru izvan naselja i/ili mjesta koja su posebno označena i određena za tu namjenu,
- kampirati, odnosno logorovati izvan za to predviđenih i označenih mjesta,
- postavljati nove penjačke smjerove bez odobrenja javne ustanove,
- polijetati sportskim parajedrilicama i ovjesnim jedrilicama izvan površina koje su posebno označene i određene za tu namjenu,
- nedozvoljeno koristiti bespilotne letjelice na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka,
- kretati se izvan označenih pješačkih staza i izvan područja predviđenog za posjećivanje na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka osim pri provedbi istraživanja za koje je ishodoeno dopuštenje,
- posjetiti bez ulaznice ili vinjete kad je ulaznica ili vinjeta obvezna,
- odložiti otpad izvan predviđenog i označenog mjesta,
- kupati se na mjestima određenima od strane nadležne javne ustanove kao područja zabrane kupanja.

(2) Zabrane iz stavka 1. podstavaka 1., 3. i 9. ovoga članka ne odnose se na ovlaštene osobe u obavljanju službenih dužnosti i zaposlenike pravnih osoba koje obavljaju dopuštenu djelatnost u zaštićenom području, kao ni na pravne i fizičke osobe koje u slučaju opasnosti ili akcidenta obavljaju poslove zaštite i spašavanja ljudi i imovine.

Program zaštite šuma

Članak 140.

(1) Za zaštićena područja u kategoriji strogog rezervata i nacionalnog parka donosi se program zaštite, njege i obnove šuma koji sadrži mjere njihove zaštite.

(2) Troškove izrade i provođenja programa iz stavka 1. ovoga članka snosi nadležna javna ustanova.

(3) Za zaštićena područja u kategoriji posebnog rezervata šumske vegetacije i park-šume donosi se program zaštite, njege i obnove šuma koji sadrži mjere njihove zaštite i sastavni je dio šumskogospodarskog plana, te se izrađuje i provodi u sklopu šumskogospodarskog plana.

(4) Program iz stavka 1. ovoga članka izrađuje se i donosi sukladno posebnom propisu iz područja šumarstva kojim se uređuje izrada šumskogospodarskog plana uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Provođenje programa iz stavka 1. ovoga članka nadležna javna ustanova može povjeriti pravnoj osobi ovlaštenoj za provođenje programa zaštite, njege i obnove šuma sklapanjem ugovora.

(6) Prijedlog programa zaštite, njege i obnove šuma javne ustanove dužne su staviti na uvid javnosti sukladno posebnom propisu kojim se uređuje zaštita okoliša.

(7) Program zaštite, njege i obnove šuma u čijem se obuhvatu nalazi ekološka mreža smatra se planom upravljanja ekološkom mrežom iz članka 56.b ovoga Zakona.

Vojne vježbe

Članak 141.

(1) U zaštićenom području nije dopušteno izvođenje vojnih vježbi i drugih aktivnosti za potrebe obrane kojima se mogu ugroziti obilježja zbog kojih je područje proglašeno zaštićenim.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka dopušteno je izvođenje vojnih vježbi i drugih aktivnosti za potrebe obrane u područjima gdje je proglašenjem zatečena posebna (vojna) namjena, u zatečenom opsegu i na način koji ne ugrožava zaštićene prirodne vrijednosti.

Opći akti o zaštiti i očuvanju zaštićenog područja

Članak 142.

(1) Za zaštićena područja u kategoriji strogog rezervata, nacionalnog parka, posebnog rezervata i parka prirode, na prijedlog upravnog vijeća nadležne javne ustanove, ministar donosi pravilnik o zaštiti i očuvanju.

(2) Pravilnikom iz stavka 1. ovoga članka pobliže se propisuju mjere zaštite, očuvanja, unapređenja i korištenja te upravljačke zone zaštićenog područja.

(3) Za ostale kategorije zaštićenih područja predstavničko tijelo nadležne jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave, na prijedlog upravnog vijeća nadležne javne ustanove uz prethodnu suglasnost Ministarstva, može donijeti odluku o mjerama zaštite i očuvanja zaštićenog područja.

(4) Odlukom iz stavka 3. ovoga članka pobliže se propisuju mjere zaštite, očuvanja, unapređenja i korištenja te upravljačke zone zaštićenog područja, kao i mjere za provođenje te odluke.

(5) Za zaštićena područja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka pravilnik o zaštiti i očuvanju, odnosno odluka o mjerama zaštite i očuvanja zaštićenih područja donosi se uz prethodno mišljenje tijela državne uprave nadležnih za poslove pomor-

stva, šumarstva, ribarstva i akvakulture kada je prirodno obilježje zbog kojeg je područje zaštićeno iz njihova djelokruga.

(6) Ako nadležno tijelo iz stavka 5. ovoga članka ne dostavi prethodno mišljenje u roku od 30 dana, smatrat će se da je prethodno mišljenje izdano.

Zahvati i istraživanja

Članak 143.

Za zahvate na zaštićenom području za koje je sukladno posebnim propisima iz područja prostornog uređenja i posebnim propisima iz područja gradnje potrebno ishoditi akt za građenje, osim za zahvate iz članka 23. ovoga Zakona, uvjete zaštite prirode utvrđuje i potvrdu izdaje:

- Ministarstvo za zahvate na području posebnog rezervata i za zahvate na području nacionalnog parka ili parka prirode kojima je nositelj javna ustanova za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode
- javna ustanova za upravljanje nacionalnim parkom ili parkom prirode za zahvate koji se izvode na području nacionalnog parka ili parka prirode, a kojima nije nositelj javna ustanova
- upravno tijelo za zahvate koji se izvode na području regionalnog parka, spomenika prirode, značajnog krajobraza, park-šume i spomenika parkovne arhitekture.

Članak 144.

(1) Pravna i fizička osoba koja namjerava provoditi zahvat na zaštićenom području, za koji nije potrebno ishoditi akt kojim se odobrava građenje prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, dužna je ishoditi dopuštenje.

(2) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

- opis zahvata ili idejno rješenje,
- lokaciju zahvata,
- trajanje i vrijeme izvođenja zahvata,
- način izvođenja zahvata,
- podatke o opremi, alatima, strojevima i dr. za izvođenje zahvata.

(3) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se, u pravilu, na rok do dvije godine.

(4) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka sadrži uvjete zaštite prirode i rok na koji se izdaje.

(5) Nadležno tijelo izdaje dopuštenje ako utvrdi da namjeravani zahvat neće promijeniti obilježja zbog kojih je područje zaštićeno.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na zahvate koji su predviđeni planovima ili programima iz područja šumarstva, lovstva, vodnoga gospodarstva i ribarstva za koje je proveden postupak ocjene prihvatljivosti za ekološku mrežu, osim ako uvjetima iz članka 48. stavka 8. ovoga Zakona nije drukčije utvrđeno.

Članak 145.

(1) Pravna i fizička osoba koja namjerava provoditi znanstvena i/ili stručna istraživanja sastavnica prirode u zaštićenom području dužna je ishoditi dopuštenje.

(2) Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o:

- izvoditelju istraživanja,
- lokaciji istraživanja,
- svrsi istraživanja,
- trajanju i vremenu provođenja istraživanja,
- načinu provođenja istraživanja,
- korištenoj opremi, alatima, strojevima i dr.

(3) Nadležno tijelo izdaje dopuštenje ako utvrdi da namjeravano istraživanje neće promijeniti obilježja zbog kojih je područje zaštićeno.

(4) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na rok do pet godina.

(5) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka sadrži uvjete zaštite prirode, rok na koji se izdaje te obavijest o potrebi dostavljanja izvješća ili rezultata istraživanja.

(6) Inventarizacija i praćenje stanja očuvanosti prirode (monitoring) u zaštićenom području koji ne uključuju korištenje invazivnih metoda s jedinkama strogo zaštićenih vrsta, a koje provode javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjima prema od Ministarstva standardiziranoj metodologiji i protokolu ne smatraju se istraživanjem u smislu ovoga članka.

Članak 145.a

Dopuštenje iz članaka 144. i 145. ovoga Zakona izdaje:

- Ministarstvo za zahvate i istraživanja na području strogog rezervata, nacionalnog parka, posebnog rezervata i parka prirode,
- upravno tijelo za zahvate i istraživanja na području spomenika prirode, regionalnog parka, značajnog krajobraza, park-šume i spomenika parkovne arhitekture.

Posjećivanje

Članak 146.

(1) Zaštićena područja mogu se posjećivati na način koji ne ugrožava njihove vrijednosti niti provođenje zaštite.

(2) Posjećivanje zaštićenog područja dopušteno je svima pod jednakim uvjetima u skladu s ovim Zakonom i na temelju njega donesenim propisima.

(3) Ako bi posjećivanje zaštićenih područja moglo ugroziti njihovo očuvanje i/ili sigurnost posjetitelja, može se zabraniti ili ograničiti naredbom koju donosi ministar.

(4) Naredba iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 147.

(1) Vlasnik ili nositelj prava u zaštićenom području dužan je dopustiti posjećivanje, ako posebnim propisom nije propisano drukčije.

(2) Ako je vlasnik ili nositelj prava zbog posjećivanja podvrgnut ograničenjima ministar može odlukom utvrditi naknadu.

(3) U odluci iz stavka 2. ovoga članka određuje se visina naknade vlasniku ili nositelju prava za eventualna ograničenja kojima je podvrgnut.

Članak 148.**Brisan.**

Odredba članka 148. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

*Skrb o zaštićenom području***Članak 149.**

(1) Skrb o zaštićenom području, dijelu zaštićenog područja ili području ekološke mreže, osim kada se radi o šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske, može se, na temelju provedenoga javnog natječaja, ugovorom povjeriti osobi koja nije njezin vlasnik ili nositelj prava.

(2) Natječaj provodi nadležna javna ustanova. Na temelju rezultata natječaja sklapa se ugovor.

(3) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se:

- područje koje je predmet ugovorene skrbi,
- mjere zaštite koje vlasnik ili nositelj prava treba poduzimati za vrijeme važenja ugovora, a osobito mjere zaštite vrsta i stanišnih tipova iz popisa vrsta i stanišnih tipova utvrđenih sukladno provedbenim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, kojima se osigurava njihov dugoročni opstanak na tom području,
- te druga međusobna prava i obveze u vezi sa skrbi.

Članak 150.

(1) Ugovor iz članka 149. stavka 3. ovoga Zakona javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjem od državnog značenja i/ili područjem ekološke mreže donosi uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(2) Ugovor iz članka 149. stavka 3. ovoga Zakona javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjem od lokalnog značenja donosi uz suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

(3) Javna ustanova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužna je u roku od osam dana od dana potpisivanja ugovora o skrbi dostaviti jedan primjerak ugovora Ministarstvu, odnosno izvršnom tijelu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

B) STROGO ZAŠTIĆENE VRSTE**1. PROGLAŠAVANJE STROGO ZAŠTIĆENIH VRSTA****Članak 151.**

(1) Strogo zaštićenim vrstama proglašavaju se zavičajne divlje vrste koje su ugrožene ili su usko rasprostranjeni endemi ili divlje vrste za koje je takav način zaštite propisan propisima Europske unije kojima se uređuje očuvanje divljih biljnih i životinjskih vrsta ili međunarodnim ugovorima kojih je Republika Hrvatska stranka.

(2) Strogo zaštićene vrste temeljem Crvenog popisa, vodeći računa o načelu predostrožnosti i ostalim kriterijima propisanim ovim Zakonom, proglašava ministar pravilnikom.

(3) Pravilnikom iz stavka 2. ovoga članka propisuju se i opće mjere zaštite strogo zaštićenih vrsta i njihovih staništa, detaljni sadržaj zahtjeva za izdavanje dopuštenja za odstupanja od strogih mjera zaštite, postupanje s mrtvim ili ozlijeđenim primjercima strogo zaštićenih vrsta, sadržaj, način izrade i postupak donošenja plana upravljanja s akcijskim planom i druga pravila postupanja sa strogo zaštićenim vrstama.

(4) Crveni popis utvrđuje i ažurira Ministarstvo, a objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici.

(5) Plan upravljanja strogo zaštićenom vrstom s akcijskom planom odlukom donosi ministar, osim za strogo zaštićene vrste kojima se gospodari prema posebnim propisima iz područja lovstva i ribarstva, za koje plan upravljanja s akcijskim planom uz suglasnost Ministarstva donosi ministar nadležan za poslove lovstva, ribarstva i akvakulture.

Članak 152.

(1) Mjere zaštite strogo zaštićenih vrsta i mjere zaštite njihovih staništa sastavni su dio uvjeta zaštite prirode iz članka 23., članka 48. stavka 8. i članka 143. ovoga Zakona.

(2) U hitnim slučajevima ministar može naredbom odrediti mjere zaštite za strogo zaštićene vrste i mjere zaštite njihovih staništa.

(3) Ako je neko područje povremeno ili privremeno stanište strogo zaštićene vrste, a njezina se zaštita ne može osigurati na neki drugi način, ministar može naredbom proglasiti to područje ili neki njegov dio privremeno zaštićenim, ali ne duže od šest mjeseci.

(4) Naredba iz stavaka 2. i 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(5) Ministarstvo može rješenjem po službenoj dužnosti odrediti mjere zaštite za strogo zaštićene vrste i mjere zaštite njihovih staništa.

2. ZABRANJENE RADNJE SA STROGO ZAŠTIĆENIM VRSTAMA

Članak 153.

(1) Zabranjeno je namjerno branje, rezanje, sječa, iskopavanje, sakupljanje ili uništavanje jedinki strogo zaštićenih biljaka, gljiva, lišajeva i algi iz prirode u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti.

(2) Zabranjuju se sljedeće radnje sa strogo zaštićenim životinjama iz prirode u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti:

- svi oblici namjernog hvatanja ili ubijanja,
- namjerno uznemiravanje, posebno u vrijeme razmnožavanja, podizanja mladih, hibernacije i migracije,
- namjerno uništavanje ili uzimanje jaja te njihovo čuvanje, čak i ako su prazna,

- namjerno uništavanje, oštećivanje ili uklanjanje njihovih razvojnih oblika, gnijezda ili legla,
 - oštećivanje ili uništavanje područja njihova razmnožavanje ili odmaranja.
- (3) Zabranjeno je držanje, prijevoz, prodaja, razmjena te nuđenje na prodaju ili razmjenu živih ili mrtvih jedinki iz prirode strogo zaštićenih vrsta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, a kad se radi o pticama, navedene zabrane odnose se i na bilo koji njihov lako prepoznatljivi dio ili derivat.
- (4) Zabrane iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka odnose se na sve razvojne oblike strogo zaštićenih vrsta.
- (5) Zabrane iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odnose se na sve ptice iz prirode koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske.

Članak 154.

- (1) Svaka osoba dužna je prijaviti Ministarstvu slučajno uhvaćene i/ili usmrćene strogo zaštićene životinje.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na strogo zaštićene vrste kojima se gospodari prema posebnim propisima iz područja lovstva i ribarstva.
- (3) Ministarstvo vodi sustav za dojavu i praćenje uhvaćenih, usmrćenih, ozlijeđenih i bolesnih strogo zaštićenih životinja i evidenciju te utvrđuje mjere zaštite u cilju sprječavanja negativnog utjecaja na pojedine vrste.
- (4) Nalaznik je dužan postupati na način kako je to određeno u okviru sustava za dojavu.

3. IZUZEĆA OD ZABRANJENIH RADNJI

Članak 155.

- (1) Pod uvjetom da ne postoje druge pogodne mogućnosti te da odstupanje neće štetiti održavanju populacija strogo zaštićenih vrsta u povoljnom stanju očuvanja u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti, Ministarstvo može dopustiti odstupanje od odredbi članka 153. ovoga Zakona:

- u interesu zaštite divljih vrsta biljaka i životinja te očuvanja prirodnih staništa,
- radi sprječavanja ozbiljne štete, posebice na usjevima, stoci, šumama, ribnjacima i vodama te ostalim oblicima imovine,
- u interesu javnog zdravlja, sigurnost ljudi i imovine ili zbog ostalih razloga prevladavajućeg javnog interesa, uključujući interese socijalne ili gospodarske prirode te korisnih posljedica od primarnog značaja za okoliš,
- u svrhu istraživanja i edukacije, repopulacije i reintrodukcije tih vrsta te za to potrebnih postupaka razmnožavanja, uključujući umjetno razmnožavanje biljaka,
- kako bi se dopustilo, pod strogo nadziranim uvjetima, na selektivnoj osnovi i u ograničenom razmjeru, uzimanje i zadržavanje određenih primjeraka strogo zaštićenih vrsta u ograničenom broju.

(2) Za divlje vrste ptica odstupanje iz stavka 1. ovoga članka ne može se odobriti u interesu očuvanja prirodnih staništa, radi sprječavanja štete na ostalim oblicima imovine, kao ni radi sigurnosti imovine ili ostalih razloga prevladavajućeg javnog interesa, uključujući interese socijalne ili gospodarske prirode te korisnih posljedica od primarnog značaja za okoliš, ali se dodatno može odobriti u interesu sigurnosti zračnog prometa.

(3) Za odstupanje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pravna ili fizička osoba dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(4) Iznimno od odredbi članka 153. ovoga Zakona zabrane se ne odnose na ptice koje se nalaze na popisu divljači sukladno posebnom propisu iz područja lovstva, a na koje se primjenjuju odredbe članaka 62. i 63. ovoga Zakona.

(5) Kada Ministarstvo dopusti držanje strogo zaštićene životinje iz prirode, dopuštanjem iz stavka 3. ovoga članka može utvrditi i obvezu označavanja. Označavanje se provodi sukladno odredbama članka 85. ovoga Zakona, a provodi ga i troškove označavanja snosi fizička ili prava osoba koja je ishodila dopuštenje.

Članak 156.

Zahtjev za izdavanje dopuštenja iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona sadrži:

- opis planirane aktivnosti i njezina utjecaja na jedinke u populaciji predmetne vrste,
- način provedbe planirane aktivnosti,
- podatke o lokaciji obavljanja aktivnosti,
- obrazloženje potrebe za provođenjem planirane aktivnosti.

Članak 157.

(1) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona ako utvrdi da ne postoje druge pogodne mogućnosti te da odstupanje neće štetiti održavanju populacija strogo zaštićenih vrsta u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti te da neće negativno utjecati na povoljno stanje očuvanja.

(2) Dopusštenje iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona se izdaje na rok do dvije godine.

(3) Dopusštenje iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona sadrži uvjete za obavljanje aktivnost, rok obavljanja aktivnosti te obvezu praćenja i izvješćivanja o provedenoj aktivnosti.

(4) Pravna ili fizička osoba kojoj je izdano dopuštenje iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona dužna je izvijestiti Ministarstvo o provedenoj aktivnosti.

(5) U interesu javnog zdravlja, sigurnosti ljudi i imovine Ministarstvo može donijeti usmeno rješenje za odstupanje od odredbi članka 153. ovoga Zakona.

(6) Pisani otpravak usmenog rješenja mora se dostaviti stranki.

Članak 158.

Ministarstvo po službenoj dužnosti izdaje dopuštenje iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona kada se odstupanje planira provesti temeljem planova gospodarenja ili planova upravljanja divljom vrstom koje donosi nadležno tijelo državne uprave, ako utvrdi potrebu za ujednačenim postupanjem ili u drugim slučajevima kada ocijeni potrebnim.

Članak 159.

Ministarstvo vodi evidenciju o izdanim dopuštenjima iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona.

C) ZAŠTIĆENI MINERALI I FOSILI**Članak 160.**

(1) Minerale i fosile koji su značajni zbog svoje rijetkosti, veličine ili izgleda, ili obrazovnog i znanstvenog značenja, utvrđuje i proglašava zaštićenim dijelovima prirode Ministarstvo rješenjem.

(2) Rješenje iz stavka 1. objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(3) Zaštićeni dijelovi prirode iz stavka 1. ovog članka upisuju se u Upisnik zaštićenih minerala i fosila koji vodi Ministarstvo.

(4) Upis zaštićenih dijelova prirode iz stavka 1. ovog članka i njihovo brisanje iz Upisnika zaštićenih minerala i fosila obavlja se na temelju akta o proglašavanju te akta o prestanku zaštite.

Članak 161.

(1) Zabranjeno je uništavati zaštićene minerale i fosile te provoditi zahvate i/ili radnje koji mogu dovesti do oštećenja zaštićenih minerala i fosila i njihova nalazišta.

(2) Zabranjeno je uzimati iz prirode i/ili izvoziti zaštićene minerale i fosile.

Članak 162.

(1) Iznimno od članka 161. stavka 2. ovoga Zakona, pravna i fizička osoba koja planira uzimanje iz prirode i/ili izvoz zaštićenog minerala i fosila, u svrhu znanstvenog i stručnog istraživanja, obrazovanja, izlaganja na izložbama i sl. dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Zahtjev za izdavanjem dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka sadrži osobito podatke o:

- lokaciji uzimanja,
- količini i vrsti minerala i fosila,
- svrsi uzimanja i/ili izvoza.

(3) Ministarstvo izdaje dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka ako utvrdi da uzimanje i/ili izvoz neće štetiti stanju očuvanosti zaštićenih minerala i fosila.

(4) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na rok od jedne godine.

(5) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži uvjete zaštite prirode, svrhu uzimanja, uvjete uzimanja i/ili izvoza, rok uzimanja ili izvoza te druge uvjete prema ocjeni Ministarstva.

Članak 163.

(1) Zaštićeni minerali i fosili čuvaju se na mjestu nalaza (in situ).

(2) Ako zaštićene minerale i fosile nije moguće zaštititi na nalazištu daju se na čuvanje pravnoj ili fizičkoj osobi koja će osigurati njihovu stručnu zaštitu (ex situ)

i omogućiti njihovu uporabu u svrhu obrazovanja, muzejske djelatnosti, znanosti i zaštite prirode.

(3) Uvjete pod kojima se zaštićeni minerali i fosili mogu dati pravnoj ili fizičkoj osobi na zaštitu i čuvanje utvrđuje Ministarstvo dopuštenjem.

Članak 164.

(1) Pravna i fizička osoba koja planira provoditi istraživanje nalazišta zaštićenog minerala i fosila dužna je ishoditi dopuštenje Ministarstva.

(2) Na postupak izdavanja dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 162. ovoga Zakona.

D) PRAVA I OGRANIČENJA OSOBA U ZAŠTIĆENIM DIJELOVIMA PRIRODE

Pravo prvokupa

Članak 165.

(1) Vlasnik nekretnine unutar nacionalnog parka, strogog ili posebnog rezervata koji namjerava takvu nekretninu prodati, dužan je pisanim podneskom (u daljnjem tekstu: ponuda), tu nekretninu najprije ponuditi na prodaju Republici Hrvatskoj, odnosno tijelu državne uprave nadležnom za državnu imovinu, a ako Agencija ne prihvati ponudu u roku od 30 dana od dana zaprimanja ponude, dužan je tu nekretninu ponuditi na prodaju najprije jedinici područne (regionalne) samouprave, pa nakon isteka novog roka od 30 dana jedinici lokalne samouprave na čijem se području nalazi nekretnina.

(2) Vlasnik nekretnine dužan je u ponudi navesti uvjete prodaje i cijenu te uz ponudu priložiti izvod iz zemljišne knjige, izvadak iz katastra i kopiju katastarskog plana te jamčiti zaštitu od evikcije.

(3) Agencija je dužna u roku od 30 dana od dana zaprimanja ponude pisanim putem obavijestiti vlasnika nekretnine o prihvaćanju ili neprihvaćanju ponude. Nakon toga jedinica područne (regionalne) samouprave, u novom roku od 30 dana, pa zatim jedinica lokalne samouprave u roku od sljedećih 30 dana, od dana zaprimanja ponude dužni su pisanim putem obavijestiti vlasnika nekretnine o prihvaćanju ili neprihvaćanju ponude. Ako istekom roka vlasnik nekretnine ne primi pisanu obavijest o prihvaćanju ponude, smatrat će se da ponuda nije prihvaćena.

(4) Agencija donosi odluku iz stavka 3. ovoga članka na temelju mišljenja Ministarstva.

(5) Tijelo nadležno za geodetske poslove i katastar dostavit će nadležnom sudu podatke i dokumentaciju o katastarskim česticama za nekretnine iz stavka 1. ovoga članka, koji će po službenoj dužnosti izvršiti zabilježbu zabrane otuđenja na nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske i prava prvokupa u korist Republike Hrvatske, jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, na nekretninama u vlasništvu drugih osoba.

Članak 166.

(1) Ako ponuda ne bude prihvaćena u rokovima iz članka 165. stavka 3. ovoga Zakona, vlasnik nekretnine može nekretninu prodati drugoj osobi po cijeni koja nije niža od cijene navedene u ponudi i pod uvjetima koji za kupca nisu povoljniji od uvjeta koje sadrži ponuda iz članka 165. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ništetan je ugovor o kupoprodaji sklopljen protivno članku 165. ovoga Zakona i stavku 1. ovoga članka.

*Izvlaštenje i ograničenje vlasničkog prava***Članak 167.**

(1) Kada je to nužno radi provedbe zaštite i očuvanja zaštićenih dijelova prirode, smatra se da postoji interes Republike Hrvatske za izvlaštenje ili ograničenje vlasničkih i drugih stvarnih prava na nekretninama u zaštićenom području.

(2) Postupak izvlaštenja prava vlasništva nekretnine provodi se sukladno posebnom propisu.

Članak 168.

(1) Republika Hrvatska može na zahtjev vlasnika nekretnine u zaštićenom području koje je proglasio Hrvatski sabor ili Vlada, za tržišnu cijenu otkupiti nekretninu ili ponuditi drugu jednako vrijednu nekretninu, koju radi ograničenja i zabrana iz ovoga Zakona nije moguće upotrebljavati za djelatnost za koju se upotrebljavala prije zaštite, ili se može upotrebljavati tek u neznatnoj mjeri.

(2) Jedinica područne (regionalne) samouprave može na zahtjev vlasnika nekretnine u zaštićenom području, koje su proglasili zaštićenim na temelju ovoga Zakona, za tržišnu cijenu otkupiti nekretninu ili ponuditi drugu jednako vrijednu nekretninu, koju zbog ograničenja i zabrana iz ovoga Zakona nije moguće upotrebljavati za djelatnost za koju se upotrebljavala prije zaštite ili se može upotrebljavati tek u neznatnoj mjeri.

(3) Vlasnik nekretnine ima pravo ponuditi nekretninu na prodaju sukladno ovom članku u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu akta koji je prouzročio ograničenja i zabrane na nekretnini.

*Naknada štete***Članak 169.**

(1) Pravna i fizička osoba kojoj se zbog ograničenja i zabrana iz ovoga Zakona ili na temelju njega izdanih akata o zaštiti bitno pogoršaju postojeći uvjeti za stjecanje prihoda, a to nije moguće nadoknaditi dopuštenom djelatnošću u okviru propisanog režima zaštite u zaštićenom području, ima pravo na naknadu za ograničenja kojima je podvrgnut.

(2) Naknada iz stavka 1. ovoga članka može se isplatiti ako Ministarstvo ili upravno tijelo prethodno utvrdi da pravna i fizička osoba koja je podvrgnuta ograničenjima provodi propisane uvjete zaštite prirode.

(3) Iznos naknade ovisi o stupnju pogoršanja postojećih uvjeta za stjecanje prihoda te trajanju, vrsti i opsegu ograničenja ili zabrane.

(4) Iznos naknade utvrđuje se sporazumno, a u slučaju spora o visini naknade odlučuje sud.

(5) Naknada iz stavka 1. ovoga članka isplaćuje se na teret sredstava državnog proračuna Ministarstva za zaštićena područja iz članka 111. stavka 3., odnosno proračuna jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave na čijem teritoriju se nalazi zaštićeno područje iz članka 111. stavka 4. ovoga Zakona.

(6) Pravna osoba koja je u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske nema pravo na naknadu za ograničenja kojima je podvrgnuta u upravljanju nekretninom.

Članak 170.

Republika Hrvatska ne odgovara za štetu koju prouzroče divlje vrste osim u slučajevima određenim ovim Zakonom.

Članak 171.

(1) Pravna i fizička osoba kojoj životinje strogo zaštićenih vrsta mogu uzrokovati direktnu imovinsku štetu (u daljnjem tekstu: oštećenik) dužna je na primjeren način i na svoj trošak učiniti sve dopuštene radnje i zahvate, kako bi spriječila nastanak štete.

(2) Ako nastanak štete nije moguće spriječiti na način propisan stavkom 1. ovoga članka, oštećenik može od Ministarstva tražiti dopuštenje za provođenje zabranjenih radnji iz članka 153. ovoga Zakona koje se odobravaju na način i pod uvjetima propisanim člancima 155. do 157. ovoga Zakona.

(3) Na naknadu štete koju počine životinje strogo zaštićenih vrsta za koje je odobreno odstupanje od strogih mjera zaštite i za koje se odstupanje odobrava sukladno planu gospodarenja za tu vrstu koji usvaja i provodi tijelo državne uprave nadležno za poslove lovstva, primjenjuju se odredbe posebnih propisa kojima se uređuje lovstvo.

Članak 172.

(1) Oštećenik ima pravo na naknadu štete u visini direktne imovinske štete koju nanese životinje strogo zaštićenih divljih vrsta ako je poduzeo radnje i zahvate sukladno odredbama članka 171. ovoga Zakona. Izmakla korist se ne nadoknađuje.

(2) Oštećenik je dužan Ministarstvu ili vještaku kojega je ovlastio ministar prijaviti nastanak štetnog događaja bez odgađanja, a najkasnije u roku od tri dana od dana nastanka štete, odnosno najkasnije u roku od 24 sata od dana nastanka štete koju prouzroče strogo zaštićene velike zvijeri na domaćim životinjama.

(3) Oštećenik i vještak utvrđuju na mjestu štetnog događaja činjenice koje su važne za ustanovljenje nastanka štete, uzročnika i visinu štete, o čemu vještak sastavlja zapisnik o očevidu.

(4) Ako oštećenik uredno prijavi štetu, a vještak ne obavi očevid u roku od tri dana od primitka prijave, oštećenik može u daljnjem roku od petnaest dana odštetni zahtjev uputiti Ministarstvu.

(5) Oblik naknade i/ili iznos naknade štete utvrđuje se sporazumno između Ministarstva i oštećenika na temelju zapisnika iz stavka 3. ovoga članka te odštetnog cjenika i kriterija za izračun naknade štete.

- (6) Tužba za naknadu štete može se podnijeti u roku od 60 dana od datuma donošenja odluke Ministarstva.
- (7) Postupak sprječavanja i naknade štete od životinja strogo zaštićenih divljih vrsta, vođenje evidencije o predmetima za nadoknadu štete, dopuštene radnje i zahvate radi sprječavanja štete, kriterije za provođenje dodatnih mjera u cilju sprječavanja štete te odobravanje troškova njihove provedbe, oblik naknade štete, iznose naknade štete (odštetni cjenik), kriterije za izračun naknade štete, način rada i postupanje vještaka te postupak i kriterije za imenovanje vještaka propisuje ministar pravilnikom.
- (8) Ministarstvo vodi jedinstveni elektronički popis vještaka i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici.
- (9) Naknada štete iz stavka 1. ovoga članka ne može biti predmet ovrhe na novčanoj tražbini.
- (10) Ako oštećenik ne prijavi štetu u roku iz stavka 2. ovoga članka, nema pravo na naknadu štete.

Članak 173.

- (1) Ako pravna i fizička osoba započne djelatnost ili izvođenje radnji u prostoru koji je prirodno stanište strogo zaštićene divlje vrste i u kojemu ona već obitava te postoji predvidivi rizik od nastanka štete od strogo zaštićene divlje vrste, umanjuje se iznos naknade štete za predvidivi rizik.
- (2) Predvidivi rizik iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Ministarstvo na temelju pribavljenoga stručnog mišljenja mjerodavne institucije ili ovlaštene stručne osobe.
- (3) Sadržaj stručnog mišljenja, način utvrđivanja predvidivog rizika nastanka štete te kriterij za umanjenje iznosa naknade štete temeljem predvidivog rizika ministar će propisati pravilnikom iz članka 172. stavka 7. ovoga Zakona.

Članak 174.

- (1) Svaki zahvat ili djelovanje u prirodi izvršen bez pravne osnove koji umanjuje, oštećuje ili uništava vrijednost, strukturu, kvalitetu, raznolikost i/ili posebnost nekog dijela prirode je ekološka šteta.
- (2) Osoba koja je počinila ekološku štetu dužna je nadoknaditi je.
- (3) Ekološka šteta se nadoknađuje uspostavom prijašnjeg stanja u prirodi, kakvo je bilo prije nastanka štete. U slučaju kad nije moguće u cijelosti ili djelomično uspostaviti prijašnje stanje počinitelj je dužan platiti Republici Hrvatskoj novčanu naknadu.
- (4) Visina naknade iz stavka 3. ovog članka određuje se prema stupnju zaštite prirode ako je taj dio prirode zaštićen, statusu dijela prirode, očuvanosti, izvornosti i netaknutosti prirode te stupnju smanjenja tih vrijednosti, stupnju smanjenja bioraznolikosti, krajobrazne raznolikosti i georaznolikosti, stupnju estetske vrijednosti i posebnosti i/ili raznolikosti krajobraza, stupnju i opsegu oštećenja i/ili uništenja dijela prirode, stupnju površinskih ili podzemnih, geoloških, hidrogeoloških i geomorfoloških vrijednosti prirode te stupnju njihova oštećenja, stupnju oštećenja staništa, površini zahvaćenoj zahvatom, odnosno djelovanjem, utjecaju na očuvanje toga dijela prirode za budućnost i dr.

- (5) Okvirnu visinu naknade na temelju kriterija iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.
- (6) Visina naknade štete prouzročene nedopuštenom radnjom u odnosu na pojedine jedinke strogo zaštićenih divljih vrsta utvrđuje se prema odštetnom cjeniku koji će donijeti ministar.
- (7) Naknada iz stavka 3. i 6. ovoga članka plaća se Republici Hrvatskoj.

VII. POSTUPOVNE ODREDBE

Članak 175.

- (1) Nositelj zahvata dužan je od nadležnog tijela iz članka 29. ovoga Zakona ishoditi izmjenu rješenja iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona za izmjenu zahvata.
- (2) Nadležno tijelo iz članka 29. ovoga Zakona će po službenoj dužnosti donijeti izmjenu rješenja iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona ako se na temelju rezultata provedenog programa praćenja i izvješćivanja o stanju ciljeva očuvanja i cjelovitosti područja ekološke mreže utvrdi da je provedbom zahvata unatoč primjeni mjera ublažavanja propisanih rješenjem iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona došlo do značajnog utjecaja na ciljeve očuvanja i cjelovitost područja ekološke mreže.
- (3) Ministarstvo će po službenoj dužnosti donijeti rješenje kojim neće dopustiti proširenje matičnog fonda u uzgoju divlje vrste, ako se proširenje planira jedinkama koje nemaju zakonito podrijetlo.
- (4) Podnositelj zahtjeva dužan je ishoditi izmjenu dopuštenja iz članaka 105., 144. i 145. ovoga Zakona u slučaju promjene vremena obavljanja istraživanja i/ili radnje i/ili zahvata i načina obavljanja istraživanja i/ili radnje i/ili provođenja zahvata.
- (5) Rješenje o izmjeni dopuštenja iz članka 105., 144. i 145. ovoga Zakona donosi upravno tijelo, odnosno Ministarstvo koje je izdalo dopuštenje koje se mijenja.
- (6) Ministarstvo može u bilo kojem trenutku ukinuti, u cijelosti ili djelomično, rješenje iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, kao i rješenje iz stavaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka te dopuštenja iz članaka 59., 64., 74., 82., 89., 96., 105., 110., 144., 145., 155., 162. i 164. ovoga Zakona u slučaju nepridržavanja njima propisanih uvjeta ili mjera ublažavanja ili nastanka nepredviđenih događaja s negativnim učincima na prirodu.

Članak 176.

Nadležno tijelo po prijedlogu inspektora zaštite prirode iz članka 224. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona rješenjem ukida rješenje iz članka 175. stavaka 1., 2. i 5. ovoga Zakona, dopuštenje iz članaka 59., 64., 74., 82., 89., 96., 105., 110., 144., 145., 155., 162. i 164. ovoga Zakona, kao i ovlaštenje iz članka 67. i 95. ovoga Zakona.

Članak 177.

- (1) Rješenje iz članaka 30., 31., 33., 34., 35., 38., 41., 43., 48., 50., 67.b, 95.b, 100., 101., 102., 109., 152., 157., 160., članka 175. stavaka 1., 2., 3. i 5. i članka 176. ovoga Zakona, dopuštenje iz članaka 59., 64., 74., 82., 89., 96., 105., 110., 144., 145., 155.,

162., 163. i 164. ovoga Zakona, ovlaštenje iz članka 67. i 95. ovoga Zakona, kao i odluka o koncesijskom odobrenju iz članka 189. ovoga Zakona je upravni akt.

(2) Protiv rješenja iz članaka 30., 31., 33., 43., 48., 50., članka 175. stavaka 1. i 5. i članka 176. ovoga Zakona, dopuštenja iz članaka 105., 144. i 145. ovoga Zakona koje je donijelo upravno tijelo, kao i odluke o koncesijskom odobrenju iz članka 189. ovoga Zakona koju je donio ravnatelj ili upravno vijeće nadležne javne ustanove može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(3) Protiv rješenja iz članaka 30., 31., 33., 43., 48., 50., članka 175. stavaka 1., 2., 3. i 5. i članka 176. ovoga Zakona i dopuštenja iz članaka 105., 144. i 145. ovoga Zakona koje je donijelo Ministarstvo te rješenja iz članaka 34., 35., 38., 41., 67.b, 95.b, 100., 101., 102., 109., 152., 157., 160. i članka 175. stavka 3. ovoga Zakona i dopuštenja iz članaka 59., 64., 74., 82., 89., 96., 105., 110., 155., 162., 163. i 164. ovoga Zakona te ovlaštenja iz članka 67. i članka 95. ovoga Zakona nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

VIII. KONCESIJE I KONCESIJSKA ODOBRENJA NA ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA I SPELEOLOŠKIM OBJEKTIMA

1. KONCESIJE

Članak 178.

(1) Koncesijom se stječe pravo gospodarskog korištenja prirodnih dobara, osim na šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske ili pravo obavljanja djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku te pravo na izgradnju i korištenje objekata i postrojenja potrebnih za obavljanje tih djelatnosti u zaštićenim područjima i speleološkim objektima na kojima je to dopušteno sukladno ovom Zakonu.

(2) Na pitanja vezana uz koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuje se Zakon o koncesijama.

Članak 179.

(1) Koncesija se ne može dati u strogom rezervatu.

(2) U nacionalnom parku, posebnom rezervatu i speleološkom objektu koncesija se može dati na način propisan ovim Zakonom.

(3) Koncesije na pomorskom dobru u nacionalnom parku i posebnom rezervatu mogu se dodijeliti prema posebnom propisu kojim se uređuje davanje koncesija na pomorskom dobru.

(4) U parku prirode, regionalnom parku, park-šumi, značajnom krajobrazu i spomeniku parkovne arhitekture koncesija se može dati prema posebnom propisu uz mišljenje Ministarstva. Mišljenje nije potrebno kad odluku o koncesiji donosi Vlada ili Hrvatski sabor.

(5) Nadležna javna ustanova ne mora imati koncesiju za korištenje prirodnih dobara na zaštićenom području kojim upravlja.

(6) Vlada može posebnom odlukom odrediti pojedina zaštićena područja, odnosno druge dijelove prirode u vlasništvu Republike Hrvatske ili pomorsko dobro na kojem se nalaze zaštićeni dijelovi prirode, na kojima se ne može dati koncesija.

Članak 180.

(1) Koncesija se daje na temelju provedenoga javnog nadmetanja sukladno Zakonu o koncesijama.

(2) Obavijest o namjeri davanja koncesije osim podataka propisanih Zakonom o koncesijama mora sadržavati i uvjete zaštite prirode koje utvrđuje Ministarstvo.

(3) Uvjeti zaštite prirode sastavni su dio odluke o davanju koncesije i ugovora o koncesiji.

Članak 181.

(1) Odluka o davanju koncesije osim podataka propisanih Zakonom o koncesijama sadrži osobito:

- zaštićeni dio prirode, odnosno speleološki objekt za koji se daje koncesija,
- namjene za koje se koncesija dodjeljuje,
- uvjete zaštite prirode.

(2) Odluku o davanju koncesije donosi Ministarstvo:

- za nacionalne parkove i posebne rezervate,
- za parkove prirode ako posebnim zakonom nije drukčije određeno,
- za speleološke objekte.

(3) Za druga zaštićena područja odluku o davanju koncesije donosi nadležno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave.

Članak 182.

(1) Na osnovi odluke o davanju koncesije davatelj koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj sklapaju ugovor o koncesiji koji mora biti u skladu s ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

(2) Visina naknade za koncesiju kao stalan jednaki iznos i/ili varijabilni iznos utvrđuje se ovisno o namjeni, opsegu i visini potrebnih ulaganja, pogodnostima i materijalnim učincima koji se postižu koncesijom, ograničenjima kojima je podvrgnut koncesionar propisanim uvjetima zaštite prirode te drugim mjerilima i tržišnim uvjetima koje utvrđuje davatelj koncesije, kao i kriterijima propisanim Zakonom o koncesijama.

Članak 183.

(1) Ugovor o koncesiji prestaje važiti ispunjenjem uvjeta koji su propisani Zakonom o koncesijama.

(2) Ugovorom o koncesiji mogu se utvrditi i drugi uvjeti za prestanak važenja, a osobito ako promjenom režima zaštite područja na kojem je izdana koncesija nastanu razlozi koji sprječavaju dodjeljivanje, odnosno korištenje koncesije na tom području.

Članak 184.

Koncesionar je dužan poduzimati mjere zaštite zaštićenog područja, odnosno speleološkog objekta, na način i pod uvjetima utvrđenim ugovorom o koncesiji i ovim Zakonom i na temelju njega donesenim propisima.

Članak 185.

(1) Ako u tijeku trajanja koncesije na zaštićenom području ili speleološkom objektu nastanu nepredvidive promjene ili oštećenja zbog kojih je potrebno ograničiti opseg koncesije i način njezina provođenja, koncesionar je dužan poduzeti sve radnje i mjere koje mu u cilju sprječavanja nastalih promjena ili oštećenja naredi Ministarstvo ili upravno tijelo.

(2) U slučaju poduzimanja radnji i mjera iz stavka 1. ovoga članka koncesionar ima pravo na naknadu stvarne štete.

(3) Ako se koncesionar ne pridržava izdanih uvjeta zaštite prirode, dužan je nadoknaditi nastalu štetu, uspostaviti prijašnje stanje ili provesti kompenzacijske uvjete sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 186.

Naknada za koncesiju koju daje Ministarstvo plaća se u korist državnog proračuna, a naknada za koncesiju koju daje nadležno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave uplaćuje se u korist proračuna te jedinice.

Članak 187.

Koncesija na zaštićenom području ili speleološkom objektu daje se sukladno ovom Zakonu na rok od šest do 55 godina.

2. KONCESIJSKA ODOBRENJA**Članak 188.**

(1) Javne ustanove mogu dati koncesijsko odobrenje pravnim ili fizičkim osobama na vrijeme do pet godina za gospodarsko korištenje prirodnih dobara i/ili obavljanje drugih dopuštenih djelatnosti na zaštićenom području i speleološkom objektu kojima upravljaju.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, koncesijsko odobrenje ne može se dati na pomorskom dobru te šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske, osim za speleološke objekte koji se nalaze u šumama i šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske.

(3) Za koncesijsko odobrenje na zaštićenom dijelu prirode koje se izdaje prema posebnom propisu potrebno je ishoditi suglasnost Ministarstva.

(4) Vlada može odlukom odrediti pojedine dijelove pomorskog dobra na kojem se nalaze zaštićeni dijelovi prirode, a na kojem se ne može dati koncesijsko odobrenje propisano posebnim zakonom kojim se uređuje davanje koncesije na pomorskom dobru.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(6) Pravne i fizičke osobe koje djelatnost u zaštićenom području obavljaju temeljem koncesije sukladno posebnom propisu nisu dužne za obavljanje te djelatnosti imati koncesijsko odobrenje iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. moraju biti registrirane za obavljanje djelatnosti koja je predmet davanja koncesijskog odobrenja.

(8) Djelatnosti za koje se može dati koncesijsko odobrenje na zaštićenom području, način izdavanja koncesijskog odobrenja i način utvrđivanja novčane naknade propisuje ministar pravilnikom.

Članak 189.

(1) Postupak davanja koncesijskog odobrenja provodi se javnim prikupljanjem ponuda, a može se pokrenuti na zahtjev pravne i/ili fizičke osobe ili po službenoj dužnosti.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, koncesijsko odobrenje može se dati neposredno na zahtjev bez prikupljanja ponuda:

- za obavljanje jednokratnih djelatnosti ili djelatnosti koje se ne obavljaju u kontinuitetu dužem od sedam dana na godišnjoj razini,
- vlasniku i/ili nositelju prava na zemljištu na kojemu se nalazi ulaz/izlaz speleološkog objekta,
- vlasniku i/ili nositelju prava na nekretnini unutar zaštićenog područja.

(3) Odluku o koncesijskom odobrenju iz stavka 1. i stavka 2. podstavaka 2. i 3. ovoga članka donosi upravno vijeće javne ustanove, a odluku iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka donosi ravnatelj nadležne javne ustanove.

(4) Odluka o koncesijskom odobrenju je upravni akt, a objavljuje se na mrežnoj stranici javne ustanove.

Članak 190.

(1) Protiv odluke o koncesijskom odobrenju može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Žalba na odluku o koncesijskom odobrenju ne odgađa njezino izvršenje.

Članak 191.

(1) Na temelju odluke o koncesijskom odobrenju davatelj koncesijskog odobrenja i ovlaštenik sklapaju ugovor o koncesijskom odobrenju.

(2) Na ugovor o koncesijskom odobrenju na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ugovoru o koncesiji.

(3) Javna ustanova dužna je u roku od osam dana od dana potpisivanja ugovora o koncesijskom odobrenju dostaviti jedan primjerak ugovora Ministarstvu.

(4) U slučaju iz članka 189. stavka 2. ovoga Zakona ne sklapa se ugovor o koncesijskom odobrenju.

Članak 192.

(1) Sredstva ostvarena od naknada za koncesijska odobrenja, sukladno ovom Zakonu, prihod su javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem na kojem je izdano koncesijsko odobrenje i namijenjena su zaštiti prirode.

(2) Odlukom o koncesijskom odobrenju, odnosno ugovorom o koncesijskom odobrenju moraju se osigurati odgovarajuća jamstva za ostvarivanje zaštite prirode.

Članak 193.

(1) Koncesije i koncesijska odobrenja upisuju se u Upisnik koji vodi Ministarstvo.

(2) Ministarstvo dostavlja ugovor o koncesiji tijelu državne uprave nadležnom za financije, radi upisa u Registar koncesija.

IX. INVENTARIZACIJA I PRAĆENJE STANJA (MONITORING)

Članak 194.

(1) Ministarstvo uspostavlja i organizira inventarizaciju svih sastavnica bioraznolikosti i georaznolikosti, kartiranje ugroženih vrsta, stanišnih tipova i geolokaliteta te osigurava njihovo stalno i pravodobno dopunjavanje.

(2) Podaci o inventarizaciji iz stavka 1. ovoga članka su javni, osim ako se radi zaštite kritično ugroženih vrsta i/ili usko rasprostranjenih endemičnih vrsta ili staništa te iznimno rijetkih fosila i minerala ne proglase tajnim. Odluku o proglašavanju podataka tajnim donosi Ministarstvo.

Članak 195.

(1) Ministarstvo uspostavlja i organizira praćenje stanja očuvanosti prirode (monitoring).

(2) Praćenje stanja očuvanosti prirode obuhvaća:

- praćenje i ocjenu stanja divljih vrsta, njihovih staništa, stanišnih tipova, a osobito praćenje stanja nacionalno ugroženih vrsta i staništa, vrsta propisanih posebnim propisima donesenim na temelju ovoga Zakona te svih vrsta ptica koje prirodno obitavaju na području Republike Hrvatske,
- praćenje stanja zaštićenih i drugih dijelova prirode.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, uspostavu i organizaciju praćenja stanja lovni vrsta kojima se gospodari sukladno posebnom propisu iz područja lovstva i ribolovnih vrsta kojima se gospodari sukladno posebnom propisu iz područja ribarstva i akvakulture, a koje su navedene u odluci iz članka 62. stavka 4. ovoga Zakona, provodi tijelo državne uprave nadležno za poslove lovstva, ribarstva i akvakulture.

(4) Praćenje stanja provodi se prema smjernicama Europske komisije za izvještavanje sukladno članku 17. Direktive Vijeća 92/43/EEZ i članku 12. Direktive 2009/147/EZ važećim za tekuće izvještajno razdoblje.

(5) Podaci prikupljeni praćenjem stanja očuvanosti prirode su javni, osim ako se radi zaštite kritično ugroženih vrsta i/ili usko rasprostranjenih endemičnih vrsta ili staništa te iznimno rijetkih fosila i minerala ne proglase tajnim. Odluku o proglašavanju podataka tajnim donosi Ministarstvo.

Članak 196.

(1) Informacijski sustav zaštite prirode uspostavlja se sa svrhom objedinjavanja i usklađivanja podataka o bioraznolikosti i zaštiti prirode kako bi poslužili kao jedinstvena podloga u kreiranju, organiziranju, planiranju te cjelovitom upravljanju zaštitom prirode i/ili pojedinim sastavnicama bioraznolikosti.

(2) Informacijski sustav zaštite prirode sadrži podatke i informacije o bioraznolikosti i zaštiti prirode, a osobito podatke o divljim vrstama, stranim invazivnim vrstama, stanišnim tipovima i ekološkim sustavima, zaštićenim područjima, po-

dručjima ekološke mreže, georaznolikosti, speleološkim objektima te druge stručne i znanstvene podatke.

(3) Ministarstvo uspostavlja i vodi informacijski sustav zaštite prirode Republike Hrvatske, uvažavajući međunarodno prihvaćene standarde i obveze.

Izvješćivanje

Članak 197.

(1) Na temelju dopuštenih odstupanja od mjera stroge zaštite divljih vrsta i evidencije izdanih dopuštenja sukladno članku 155. ovoga Zakona, Ministarstvo u skladu s odlukama Europske komisije priprema izvješće o dopuštenim odstupanjima te ga dostavlja Europskoj komisiji. Izvješćem se obuhvaćaju:

- vrste koje su predmet odstupanja i razlog odstupanja, uključujući prirodu rizika, s osvrtom na neprihvaćene alternative i korištene znanstvene podatke,
- sredstva, naprave ili metode dopuštene za hvatanje ili ubijanje životinjskih vrsta i razlog njihove uporabe,
- okolnosti kada su i gdje takva odstupanja odobrena,
- tijelo ovlašteno za proglašenje potrebnih uvjeta i provjeru njihova poštivanja te za odlučivanje koja se sredstva, naprave ili metode mogu koristiti, u kojim granicama, čijim posredstvom, te koje osobe izvršavaju taj zadatak,
- korištene mjere nadzora i dobiveni rezultati.

(2) Na temelju rezultata praćenja stanja vrsta i stanišnih tipova Ministarstvo i nadležno tijelo iz članka 195. stavka 3. ovoga Zakona, u skladu sa smjernicama Europske komisije iz članka 195. stavka 4. ovoga Zakona, izrađuju izvješće o stanju očuvanosti vrsta, uključujući i ptice, te stanišnih tipova. Ministarstvo utvrđuje izvješće i dostavlja Europskoj komisiji.

(3) Osim izvješća propisanih stavcima 1. i 2. ovoga članka Ministarstvo izrađuje i utvrđuje i druga izvješća sukladno propisima Europske unije, kao i izvješća o provedbi ratificiranih međunarodnih ugovora iz područja zaštite prirode.

X. PRISTUP INFORMACIJAMA I SUDJELOVANJE JAVNOSTI

Članak 198.

Ministarstvo, upravna tijela, nadležna tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i javne ustanove dužni su osigurati javnost podataka u svezi sa stanjem i zaštitom prirode, osim ako posebnim zakonom ili aktom mjerodavnog tijela nije propisana tajnost podataka.

Članak 199.

Tijekom izrade propisa, odnosno akata o proglašavanju zaštićenih dijelova prirode, planova upravljanja zaštićenim područjima, kao i opće primjenjivih i pravno obvezujućih propisa i dokumenata u području zaštite prirode, osigurava se sudjelovanje javnosti.

Članak 200.

Dokumentacija i podaci o inventarizaciji svih sastavnica bioraznolikosti i georaznolikosti te praćenju stanja očuvanosti prirode, a osobito zaštićenih dijelova prirode prikuplja se i čuva u Ministarstvu.

XI. PROMICANJE ZAŠTITE PRIRODE**Članak 201.**

(1) Ministarstvo, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i javne ustanove dužni su poticati informiranje javnosti o zaštiti prirode i njezinu očuvanju.

(2) U cilju promicanja zaštite prirode obilježava se Dan zaštite prirode 22. svibnja na Međunarodni dan bioraznolikosti.

Članak 202.

(1) Radi promicanja zaštite prirode uspostavlja se jedinstveni vizualni identitet.

(2) Vizualni identitet i knjigu standarda za njegovo korištenje propisuje ministar pravilnikom.

Članak 203.

(1) Priznanja i nagrade za postignuća u području zaštite prirode dodjeljuju se za:

- ostvarene rezultate na poticanju i promicanju zaštite prirode,
- ostvarene rezultate rada na projektima i programima u zaštiti prirode,
- razvoj sustava obrazovanja o zaštiti prirode u odgoju i obrazovanju,
- dostignuća pojedinca za razvoj i unapređenje zaštite prirode na državnoj i međunarodnoj razini,
- znanstvenoistraživački doprinos razvoju i unapređenju zaštite prirode,
- doprinos stručnih institucija te strukovnih i drugih udruga razvoju i unapređenju zaštite prirode,
- ostvarene rezultate rada u javnim ustanovama.

(2) Priznanja i nagrade dodjeljuje Ministarstvo.

(3) Vrste, izgled, postupak i način dodjele priznanja i nagrada propisuje ministar pravilnikom.

XII. FINANCIRANJE ZAŠTITE PRIRODE**Članak 204.**

(1) Sredstva za financiranje zaštite prirode osiguravaju se u državnom proračunu, proračunima jedinica područne (regionalne) i lokalne samouprave, proračunu Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost te iz drugih izvora prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Sredstva za financiranje zaštite prirode mogu se osigurati i kroz sustav koncesija, koncesijskih odobrenja i drugih odgovarajućih modela takvog financiranja sukladno posebnim propisima.

(3) Financiranje zaštite prirode može se osigurati i sredstvima kao što su: donacije, krediti, sredstva međunarodne pomoći, sredstva stranih ulaganja namijenjenih za zaštitu prirode i druga sredstva propisana posebnim zakonom te sredstva iz instrumenata, programa i fondova Europske unije, Ujedinjenih naroda i međunarodnih organizacija.

(4) Sredstva za financiranje zaštite prirode koriste se za očuvanje, zaštitu i unapređivanje bioraznolikosti i georaznolikosti, u skladu sa strategijama, planovima i programima.

Članak 204.a

(1) U svrhu osiguravanja financijskih sredstava za provedbu mjera očuvanja potrebnih za ostvarivanje ciljeva očuvanja područja ekološke mreže, Vlada odlukom na prijedlog Ministarstva donosi Program financiranja područja ekološke mreže (u daljnjem tekstu: Program).

(2) Program sadrži podatke o područjima ekološke mreže, statusu ciljnih vrsta i stanišnih tipova na tim područjima, pregled pravnih i administrativnih odredbi kojima se osigurava očuvanje područja ekološke mreže, pregled dosadašnjih iskustava u korištenju financijskih instrumenata Europske unije, procjenu potrebnih financijskih sredstava za provedbu mjera očuvanja područja ekološke mreže, strateške prioritete očuvanja tih područja, opis ključnih mjera za ostvarivanje prioriteta, podatke o praćenju (monitoringu), evaluaciji i ažuriranju Programa te druge podatke prema traženju Europske komisije.

(3) Program se donosi za razdoblje koje se poklapa s financijskim razdobljem Europske unije.

(4) Program se donosi na obrascu koji je propisala Europska komisija, te se po donošenju dostavlja Europskoj komisiji.

(5) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, uspostavu i organizaciju praćenja stanja lovni vrsta kojima se gospodari sukladno posebnom propisu iz područja lovstva i ribolovnih vrsta kojima se gospodari sukladno posebnom propisu iz područja ribarstva i akvakulture, a koje su navedene u odluci iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona, provodi tijelo državne uprave nadležno za poslove lovstva, ribarstva i akvakulture.

(6) Program iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 204.b

(1) Javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode obvezne su tri posto prihoda ostvarenih od naplate svake prodane ulaznice i vinjete uplatiti u državni proračun.

(2) Javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode, a koje ostvaruju višak prihoda, obvezne su dio viška prihoda iz prethodne proračunske godine, za koje namjena nije unaprijed utvrđena, u iznosu do najviše 10 % uplatiti u državni proračun.

(3) Javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode mogu koristiti donacije za koje namjena nije utvrđena na način kako je to propisano uredbom iz stavka 7. ovoga članka.

(4) Sredstva koja se uplate u državni proračun na temelju stavaka 1. i 2. ovoga članka koriste se za sljedeće aktivnosti:

- financiranje prioriternih aktivnosti javnih ustanova koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode koje je nužno provesti u svrhu zaštite i očuvanja područja kojima upravljaju ili u svrhu unapređenja poslovanja javnih ustanova,
- podmirivanje rashoda za zajedničke funkcije podrške nacionalnim parkovima i parkovima prirode u pravnim poslovima, javnoj nabavi, promociji i marketingu, pripremi i provedbi projekata, edukaciji i razvoju informacijskog sustava zaštite prirode.

(5) Prijedlog raspodjele sredstava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka za provedbu aktivnosti iz stavka 4. ovoga članka te prijedlog raspodjele sredstava unutar pojedinih aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka priprema povjerenstvo.

(6) Povjerenstvo iz stavka 4. ovoga članka osniva ministar.

(7) Način i dinamiku uplate sredstava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka u državni proračun, način utvrđivanja postotka dijela ostvarenog viška prihoda tekuće godine, za koje namjena nije unaprijed utvrđena, a koji su javne ustanove za upravljanje nacionalnim parkovima i parkovima prirode dužne uplatiti u državni proračun na godišnjoj razini, način utvrđivanja raspodjele sredstava za provedbu aktivnosti iz stavka 4. ovoga članka, sastav i način rada povjerenstva iz stavka 5. ovoga članka, način informiranja javnosti te druga pitanja s tim u vezi, kao i način korištenja donacija iz stavka 3. ovoga članka pobliže uređuje Vlada uredbom.

XIII. NADZOR

A) UPRAVNI NADZOR

Članak 205.

(1) Upravni nadzor nad primjenom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Upravni nadzor nad zakonitošću rada i općih akata javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima kojima je osnivač Republika Hrvatska obavlja Ministarstvo.

(3) Nadzor nad zakonitošću rada i općih akata javnih ustanova za upravljanje zaštićenim područjima kojima je osnivač jedinica područne (regionalne) samouprave obavlja nadležno upravno tijelo.

(4) Nadzor nad stručnim radom javnih ustanova iz stavaka 2. i 3. ovoga članka obavlja Ministarstvo.

B) NEPOSREDNI NADZOR U ZAŠTIĆENIM PODRUČJIMA**Članak 206.**

(1) Neposredni nadzor u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže obavljaju glavni čuvar prirode i čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

(2) Čuvari prirode obavljaju svoju dužnost u posebnoj unutarnjoj ustrojstvenoj jedinici javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem. Na čelu te unutarnje ustrojstvene jedinice nalazi se glavni čuvar prirode.

Članak 207.

(1) Opći uvjeti za prijam u službu glavnog čuvara prirode i čuvara prirode su:

- zdravstvena sposobnost za obavljanje poslova glavnog čuvara prirode i čuvara prirode,
- hrvatsko državljanstvo.

(2) Osim općih uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, pravilnikom o unutarnjem ustroju javne ustanove mogu se propisati i drugi uvjeti za prijam u službu – posebni uvjeti.

(3) Za glavnog čuvara prirode može se imenovati osoba koja ima najmanje završen preddiplomski sveučilišni studij ili stručni studij u trajanju od najmanje tri godine iz prirodnih, biotehničkih, biomedicinskih, tehničkih ili društvenih područja, s najmanje tri godine radnog iskustva u struci, te ima položen stručni ispit.

(4) Za čuvara prirode može se imenovati osoba koja ima najmanje srednju školsku spremu ili srednju stručnu spremu, s najmanje jednom godinom radnog iskustva te ima položen stručni ispit.

(5) Zapreke za prijam u službu glavnog čuvara prirode i čuvara prirode postoje za osobe:

- protiv kojih se vodi kazneni postupak ili koje su osuđene za kazneno djelo protiv života i tijela, slobode i prava čovjeka i građanina, Republike Hrvatske, vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, spolne slobode i spolnog ćudoređa, braka, obitelji i mladeži, imovine, sigurnosti platnog prometa i poslovanja, pravosuđa, vjerodostojnosti isprava, javnog reda ili službene dužnosti, osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu,
- kojima je prestala služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka službe,
- kojima je prestala služba zbog toga što nisu zadovoljile na probnom radu, u razdoblju od četiri godine od prestanka službe.

(6) Glavnog čuvara prirode i čuvara prirode imenuje upravno vijeće javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem na temelju provedenog javnog natječaja.

Članak 208.

(1) Glavni čuvar prirode i čuvar prirode dokazuju svoj identitet značkom i službenom iskaznicom.

(2) Glavni čuvar prirode i čuvar prirode za vrijeme obavljanja službe nose službeni odoru, znak čuvara prirode i znak javne ustanove čiji su djelatnici.

(3) Na službenim vozilima i plovilima čuvara prirode ističe se znak čuvara prirode i natpis: »ČUVARI PRIRODE«. Službena vozila i plovila čuvara prirode mogu biti opremljena svjetlosno-zvučnim signalnim uređajima u skladu s posebnim propisima.

(4) Glavni čuvar prirode i čuvar prirode polažu stručni ispit.

(5) Način polaganja stručnog ispita, sadržaj, oblik i način izdavanja značke i službene iskaznice, izgled odore te vizualni identitet službenih vozila i plovila, propisuje ministar pravilnikom.

Članak 209.

(1) U provedbi nadzora, ako zatekne osobu u zaštićenom području ili području ekološke mreže da obavlja radnje za koje je propisana prekršajna odgovornost odredbama članka 226. do 233. ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa, glavni čuvar prirode i čuvar prirode ima pravo i obvezu:

- provjeriti identitet osobe,
- davati upozorenja i zapovijedi,
- prikupiti podatke i obavijesti,
- pregledati osobu, prtljagu, prijevozno sredstvo ili plovilo,
- privremeno ograničiti kretanje na određenom području,
- osigurati mjesto događaja,
- naplatiti novčanu kaznu, štetu i učinjene troškove od prekršitelja uz izdavanje potvrde,
- privremeno oduzeti protupravno prisvojeni dio živog ili neživog svijeta koji pripada zaštićenom području, kao i sredstva kojima je izvršeno protupravno prisvajanje,
- zatražiti uspostavu prijašnjeg stanja, odnosno narediti mjere za sprječavanje i uklanjanje štetnih posljedica,
- izreći upravnu mjeru,
- podnijeti kaznenu prijavu,
- pokrenuti prekršajni postupak podnošenjem optužnog prijedloga.

(2) Uz poslove neposredne zaštite čuvari prirode obavljaju i poslove čuvanja i promicanja zaštićenog područja i područja ekološke mreže, a osobito:

- planiranje, organiziranje i izvođenje poučnih šetnji,
- ekološku poduku posjetitelja i lokalnog stanovništva,
- skrb o sigurnosti posjetitelja i poduzimanju radnji spašavanja,
- motrenje i praćenje stanja biljnih i životinjskih vrsta, vrsta gljiva te drugih vrijednosti zaštićenog područja i područja ekološke mreže.

(3) Načina rada i postupanja glavnog čuvara prirode i čuvara prirode i korištenja ovlasti iz stavka 1. podstavka 1. do 7. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.

(4) Na način korištenja ovlasti iz stavka 1. podstavka 8. – 12. ovoga članka primjenjuju se odredbe posebnih propisa.

(5) Sredstva naplaćena novčanom kaznom na mjestu počinjenja iz stavka 1. podstavka 7. ovoga članka prihod su nadležne javne ustanove.

C) INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 210.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: inspekcijski nadzor) obavljaju državni službenici inspekcije zaštite prirode.

(2) Inspekcijski nadzor u zaštićenom području i području ekološke mreže provode i druge inspekcije nadležne prema posebnim propisima iz područja zaštite okoliša, poljoprivrede, šumarstva, lovstva, ribarstva, vodnog gospodarstva, rudarstva, veterinarstva i zdravstva (u daljnjem tekstu: koordinirani inspekcijski nadzor) na način propisan ovim Zakonom i navedenim posebnim propisima.

(3) Koordinirani inspekcijski nadzor iz stavka 2. ovoga članka ne isključuje samostalno postupanje drugih inspekcija u okviru njihovih nadležnosti sukladno posebnim propisima.

(4) Poslovi inspekcijskog nadzora zaštite prirode su poslovi s posebnim uvjetima rada.

Članak 211.

(1) Policijski službenici Ministarstva unutarnjih poslova, kao ovlaštene osobe, obavljaju inspekcijski nadzor na način propisan ovim Zakonom ako postoji osnovana sumnja o povredi odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, a inspektori iz članka 210. stavka 1. ovoga Zakona nisu nazočni ili nisu u mogućnosti intervenirati.

(2) Ovlaštene osobe Obalne straže Republike Hrvatske obavljaju inspekcijski nadzor na način propisan ovim Zakonom na području zaštićenog ekološko-ribolovnog pojasa Republike Hrvatske, odnosno gospodarskog pojasa Republike Hrvatske sukladno posebnom propisu.

(3) Ovlaštene osobe Obalne straže Republike Hrvatske mogu obavljati inspekcijski nadzor na način propisan ovim Zakonom u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske ako postoji osnovana sumnja o povredi odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, a inspektori iz članka 210. stavka 1. ovoga Zakona nisu nazočni ili nisu u mogućnosti intervenirati.

Članak 212.

Brisan.

Odredba članka 212. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 14/2019.

Članak 213.

Brisan.

Odredba članka 213. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 14/2019.

Članak 214.

(1) Inspektor provodi nadzor sukladno godišnjem i mjesečnom planu rada inspekcije zaštite prirode koji se usklađuju s godišnjim planovima i programima rada drugih inspekcija radi provođenja koordiniranih inspekcijskih nadzora.

Članak 215.

(1) Inspektor nije dužan najaviti nadziranoj osobi početak inspekcijskog nadzora, osim ako ocijeni da je takva obavijest potrebna u svrhu obavljanja nadzora.

(2) Inspektor samostalno vodi postupak, obavlja radnje i poduzima mjere za koje je ovlašten.

(3) Nitko ne smije, koristeći se službenim položajem ili na drugi način, sprječavati ili ometati inspektora u obavljanju nadzora i poduzimanju mjera i radnji za koje je ovlašten.

Članak 216.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor je ovlašten:

- pregledati zaštićeni dio prirode, područje ekološke mreže te ostale dijelove prirode,
- zatražiti osobne podatke od nadzirane osobe i osoba nazočnih nadzoru (osobnu iskaznicu, OIB, putovnicu ili druge osobne dokumente), na temelju kojih može provjeriti identitet istih,
- pregledati zgrade i objekte poslovnih, stambenih i drugih prostora, sredstva rada, alate, vozila i druga prijevozna sredstva, poslovnu dokumentaciju (poslovne knjige, registre, dokumente, ugovore, isprave i dr. poslovnu dokumentaciju koja omogućuje uvid u poslovanje nadzirane osobe) te dijelove prirode na kojima se obavlja inspekcijski nadzor,
- zatražiti od nadzirane osobe u postupku da osigura uvjete za neometano obavljanje inspekcijskog nadzora,
- uzimati izjave od nadzirane osobe ili zakonskog predstavnika nadzirane osobe ili opunomoćenika nadzirane osobe, radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi, kao i od drugih osoba nazočnih inspekcijskom nadzoru,
- preslikati, odnosno privremeno oduzeti dokumentaciju nadzirane osobe, koja je potrebna za daljnje vođenje inspekcijskog postupka,
- zatražiti pisano od nadzirane osobe točne i potpune podatke te dokumentaciju potrebnu u inspekcijskom nadzoru,
- utvrđivati činjenično stanje na vizualni način (fotografiranje, snimanje kamerom, videozapis i sl.),
- obavljati i druge radnje sa svrhom inspekcijskog nadzora.

(2) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor će rješenjem:

- zatražiti uspostavu prijašnjeg stanja,
- narediti hitne mjere radi sprječavanja ili smanjivanja štete nastale zbog obavljanja radova, djelatnosti i radnji ili daljnjeg sprječavanja nastanka štete,

- zatražiti determinaciju, uzorkovanje i vještačenje od ovlaštenih osoba, s ciljem determinacije vrste, odnosno utvrđivanja uzroka oštećenja zaštićenog dijela prirode ili oboljenja i uginuća jedinke radi utvrđivanja visine štete na vrsti ili drugom dijelu prirode,
- zabraniti obavljanje djelatnosti, radnji i radova koji nisu u skladu s ovim Zakonom i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(3) Poslove iz stavka 1. ovoga članka ovlaštene su obavljati i ovlaštene osobe iz članka 211. ovoga Zakona.

(4) Pod poslovnim prostorijama u smislu stavka 1. podstavka 3. ovoga članka smatraju se stambene i poslovne prostorije i drugi prostor u kojima nadzirana osoba obavlja svoju djelatnost.

(5) Troškove iz stavka 1. podstavka 6. ovoga članka podmiruje nadzirana osoba.

(6) Troškovi analize uzoraka iz stavka 2. podstavka 3. ovoga članka namiruju se iz sredstava državnog proračuna, a ako se dokaže povreda odredbi ovoga Zakona troškove podmiruje stranka.

Članak 217.

Brisan.

Odredba članka 217. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 14/2019.

Članak 218.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo i obvezu nadziranim osobama privremeno oduzeti:

- predmete kojima je počinjeno kazneno djelo ili prekršaj predviđen ovim Zakonom,
- dio prirode i odrediti njegovu pohranu, odnosno čuvanje.

(2) Za oduzete predmete i dijelove prirode inspektor izdaje potvrdu te podnosi optužni prijedlog ili kaznenu prijavu.

(3) O trajnom oduzimanju dijela prirode i predmeta iz stavka 1. ovoga članka odlučuje nadležni sud.

(4) Dio prirode stečen protuzakonitom radnjom koji je podložan kvarenju ili se ne može odgovarajuće zbrinuti ili ako njegovo čuvanje zahtijeva nerazmjerne troškove prodaje se, ako je prodaja dopuštena prema ovom Zakonu, a ostvarena sredstva prihod su državnog proračuna, ili se s tim dijelom prirode postupa na način koji je najprimjereniji za njegovo očuvanje i zaštitu.

Članak 219.

(1) Ako inspektor u inspekcijskom nadzoru utvrdi nedostatke ili nepravilnosti kojima se krše odredbe ovoga Zakona ili koje mogu prouzročiti štetne posljedice za prirodu, rješenjem nalaže stranki otklanjanje nedostataka ili nepravilnosti, odnosno obustavu aktivnosti koje mogu prouzročiti štetne posljedice za prirodu.

(2) Ako inspektor u inspekcijskom nadzoru utvrdi da su nedostaci, nepravilnosti ili određene aktivnosti prouzročile štetne posljedice za prirodu, rješenjem naređuje uspostavu prijašnjeg stanja, odnosno zabranjuje daljnje aktivnosti i naređuje mjere za uklanjanje štetnih posljedica.

(3) Inspektor ne donosi rješenje iz stavka 1. ovoga članka ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što je dužan utvrditi i navesti u zapisniku.

(4) Radi sprječavanja nastanka neotklonjivih posljedica za prirodu, odnosno radi naređivanja hitnih zaštitnih mjera, inspektor može donijeti rješenje u usmenom obliku, što je dužan unijeti u zapisnik, uz naznaku da će se rješenje donijeti i u pisanom obliku, osim ako stranka ne zahtijeva pisani otpravak usmenog rješenja.

Članak 220.

U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo i obvezu nadziranim osobama, koje nemaju dopuštenje ili drugi akt sukladno odredbama ovoga Zakona, rješenjem zabraniti:

- branje zaštićenih biljaka, gljiva i njihovih dijelova,
- rastjerivanje, hvatanje, držanje, ubijanje i prepariranje zaštićenih životinja i njihovih razvojnih oblika,
- uklanjanje gnijezda ili legla divljih vrsta,
- uvođenje i ponovno uvođenje divljih vrsta u prirodu,
- promet zaštićenim vrstama i mineralima i fosilima,
- držanje, uzgoj, uvoz i trgovinu zaštićenim vrstama i mineralima i fosilima,
- promet primjercima biljnih ili životinjskih vrsta te vrsta gljiva zaštićenih temeljem međunarodnih ugovora kojih je stranka Republika Hrvatska,
- promet nekretnina na zaštićenim područjima,
- podvodne aktivnosti u zaštićenim područjima,
- obavljanje propisanih poslova zaštite prirode,
- istraživanja u zaštićenim područjima i/ili istraživanja zaštićenih vrsta i minerala i fosila.

Članak 221.

(1) Ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj propisan ovim Zakonom, dužan je izdati prekršajni nalog prema posebnom zakonu, odnosno podnijeti optužni prijedlog nadležnom prekršajnom sudu.

(2) Ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo, dužan je podnijeti kaznenu prijavu nadležnom državnom odvjetništvu.

(3) Ako je tijekom kršenja ovoga Zakona počinjena šteta nad dijelom prirode ili prirodnim dobrom, inspektor će u zapisniku opisati počinjenu štetu.

(4) Visinu počinjene štete inspektor će utvrditi na temelju važećih propisa ili će procjenu štete zatražiti od osobe ovlaštene prema posebnom propisu kojim se uređuju stručni poslovi zaštite okoliša i/ili stalnog sudskog vještaka.

(5) Troškove procjene štete iz stavka 4. ovoga članka u potpunosti snosi stranka koja je počinila prekršaj, odnosno prouzročila štetu.

(6) Inspektor je dužan u optužnom prijedlogu predložiti oduzimanje utvrđenog iznosa imovinske koristi, odnosno naplatu štete iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 222.

(1) Nadzirane osobe, tijela državne uprave, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužne su inspektoru omogućiti provedbu inspekcijskog nadzora i osigurati mu uvjete za neometan rad, dati na uvid i korištenje svu potrebnu dokumentaciju, te na pisani zahtjev inspektora dostaviti ili pripremiti, bez naplate, dodatne podatke potrebne za obavljanje inspekcijskog nadzora.

(2) Nadzirane osobe dužne su na traženje inspektora privremeno obustaviti djelatnost i poslovanje u tijeku inspekcijskog nadzora, ako inspektor ne bi mogao na drugi način obaviti inspekcijski nadzor ili utvrditi činjenično stanje.

(3) Nadzirana osoba inspektoru nije omogućila provedbu inspekcijskog nadzora ako:

- onemogućiti utvrđivanje identiteta,
- zapriječiti ulazak u privatni ili službeni prostor,
- onemogućiti nesmetano obavljanje nadzora u radnim i službenim prostorijama,
- ne dopusti ulazak i pregled zgrada i objekata, poslovnih, stambenih i drugih prostora, sredstava rada, alata, vozila i drugih prijevoznih sredstava, poslovne dokumentacije i isprava na temelju kojih se dokazuje identitet i poslovanje te dijelova prirode na kojima se obavlja inspekcijski nadzor,
- ometa inspekcijski nadzor, daje lažne podatke i informacije, vrijeđa, prijeti ili fizički napada inspektora,
- ne dostavi na pisani zahtjev u određenom roku na uvid sve podatke i dokumentaciju potrebnu u provedbi nadzora,
- ne izvijesti o poduzetim mjerama otklanjanja utvrđenih nedostataka,
- izbjegava inspekcijski nadzor,
- nije provela radnje iz stavka 2. ovoga članka,
- ne dopusti oduzimanje predmeta, dijelova prirode, mrtvih ili živih organizama te njihovih dijelova i derivata, koji su protuzakonito stečeni, odnosno predstavljaju sredstvo počinjenja prekršaja ili koji su nastali protuzakonitom radnjom.

(4) Ako se inspekcijski nadzor nije mogao obaviti zbog neopravdanog protivljenja vlasnika, posjednika ili druge osobe ili kad se pri obavljanju nadzora opravdano očekuje pružanje otpora, inspektor može zatražiti pomoć policije sukladno posebnom propisu kojim se uređuje postupanje policije.

Članak 223.

(1) Inspektor je dužan utvrditi je li izvršno rješenje izvršeno te ako nije donijeti rješenje o izvršenju u roku od osam dana od izvršnosti tog rješenja.

(2) Dodatni rok za ispunjenje obveze utvrđen rješenjem o izvršenju ne može biti duži od 30 dana.

(3) Troškove izvršenja rješenja snosi stranka kojoj je izvršenje naređeno.

(4) Troškovi izvršenja inspekcijskog rješenja namiruju se iz državnog proračuna do naplate od pravne ili fizičke osobe kojoj je izvršenje naređeno.

(5) O ispunjenju obveze utvrđene inspekcijskim rješenjem stranka je dužna izvijestiti inspektora u roku od osam dana od izvršenja istih.

Članak 224.

(1) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da se nadzirana osoba kojoj je izdan Zakonom propisani akt ne pridržava uvjeta određenih u aktu zbog čega može prouzročiti tešku i neposrednu opasnost za život i zdravlje ljudi ili kažnjivo onečišćenje prirode, predložiti će Ministarstvu ukidanje tog akta.

(2) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nadzirana osoba kojoj je izdan Zakonom propisani akt ne ispunjava uvjete na osnovi kojih je ishodila taj akt, rješenjem naređuje zabranu obavljanja djelatnosti, radnje i/ili zahvata do ispunjenja uvjeta.

(3) Ako nadzirana osoba iz stavka 2. ovoga članka ne postupi po rješenju, inspektor će predložiti Ministarstvu ukidanje tog akta.

Članak 225.

Brisan.

Odredba članka 225. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 14/2019.

XIV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 226.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako ne provede kompenzacijske uvjete sukladno rješenju iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona prije početka izvođenja radova (članak 39. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 60.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 227.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- provede zahvat iz članka 31. stavka 1. za koji je obvezna Glavna ocjena suprotno rješenju iz članka 33. stavka 1. ili bez rješenja iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona (članak 33. stavci 1. i 2.),
- upotrebljuje sredstva iz članka 66. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona u odnosu na strogo zaštićene vrste navedene u Pravilniku iz članka 151. stavka 2. ovoga Zakona ili u odnosu na vrste navedene u Pravilniku iz članka 62. stavka 5. ovoga Zakona ili u odnosu na vrste ptica koje se prirodno pojavljuju na teritoriju Republike Hrvatske, a nisu navedene u Pravilniku iz članka 151. stavka 2. ovoga Zakona i nisu divljač, bez dopuštenja ili suprotno dopuštenju Ministarstva (članak 66. stavak 4.),

- postupi suprotno mjerama zaštite, očuvanja, unapređenja i korištenja strogog rezervata, nacionalnog parka, posebnog rezervata i parka prirode propisanim pravilnikom o zaštiti i očuvanju (članak 142. stavak 2.),
- ne poduzima mjere zaštite zaštićenog područja, odnosno speleološkog objekta na način i pod uvjetima utvrđenim ugovorom o koncesiji i ovim Zakonom i na temelju njega donesenim propisima (članak 184.),
- ne poduzme sve radnje i mjere radi sprječavanja nastalih promjena ili oštećenja koje mu je naredilo Ministarstvo ili upravno tijelo (članak 185. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 60.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 228.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- smanji broj jedinki u pojedinoj populaciji zavičajne divlje vrste, smanji ili ošteti njezino stanište, a da time ne dovede do uništenja ili znatnog propadanja staništa ili pogorša njezine životne uvjete do te mjere da ta populacija postane ugrožena (članak 59. stavak 2.),
- postupi suprotno Naredbi ministra o ograničenju ili zabrani korištenja zavičajne divlje vrste iz članak 63. stavka 1. ovoga Zakona (članak 63. stavak 1),
- sakuplja, odnosno uzima iz prirode u svrhu prerade i/ili prodaje zavičajne divlje vrste iz popisa pravilnika iz članka 62. stavka 5. ovoga Zakona bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona (članak 64. stavak 1.),
- obavlja poslove oporavilišta bez ovlaštenja ili suprotno ovlaštenju (članak 67. stavak 4.),
- ponovno uvodi nestalu zavičajnu divlju vrstu u prirodu ili provodi repopulaciju bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona, a time ne nanese znatnu ili trajnu štetu prirodi (članak 74. stavak 1.),
- uzgaja strogo zaštićenu zavičajnu divlju vrstu bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 82. stavka 1. ovoga Zakona (članak 82. stavak 1.),
- pristupa ili koristi genetski materijal zavičajnih divljih vrsta u prirodi (in situ) bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona te ne zadovoljava uvjete za pristup i/ili korištenje genetskog materijala zavičajnih divljih vrsta propisanih uredbom iz članka 98. ovoga Zakona (članak 89. stavak 2.),

- ne ishodi dopuštenje iz članka 89. stavka 2. ovoga Zakona ako tijekom provođenja istraživanja genetskog materijala zavičajne divlje vrste, koja nije strogo zaštićena temeljem ovoga Zakona, na nekomercijalnoj osnovi utvrdi mogućnost komercijalnog korištenja genetskog materijala (članak 89. stavak 4.),
- prenese genetski materijal trećoj osobi suprotno uvjetima određenih uredbom iz članka 98. ovoga Zakona (članak 92. stavak 2.),
- obavlja poslove genske banke bez ovlaštenja ili suprotno ovlaštenju (članak 95. stavak 1.),
- pristupa ili koristi genetski materijal zavičajnih divljih vrsta iz ex situ izvora bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 96. stavka 1. ovoga Zakona (članak 96. stavak 1.),
- oštećuje, uništava ili odnosi sige i živi svijet speleološkog objekta, kao i fosilne, arheološke i druge nalaze ili odlaže otpad ili ispušta otpadne tvari u speleološkom objektu ili provodi druge zahvate i aktivnosti kojima se mijenjaju stanišni uvjeti u speleološkom objektu ili njegovu nadzemlju, u mjeri koja ima neznatni utjecaj, kada speleološki objekt nije zaštićeni dio prirode (članak 104.),
- oštećuje, uništava ili odnosi sige i živi svijet speleološkog objekta, kao i fosilne, arheološke i druge nalaze ili odlaže otpad ili ispušta otpadne tvari u speleološke objekte ili provodi druge zahvate i aktivnosti kojima se mijenjaju stanišni uvjeti u speleološkom objektu ili njegovu nadzemlju u mjeri koja ima neznatni utjecaj, kada je speleološki objekt zaštićeni dio prirode (članak 104.),
- obavlja zahvat ili obavlja djelatnost na mjestu nalaza minerala i fosila koji mogu dovesti do uništenja ili oštećenja nalaza (članak 109. stavak 5.),
- uzima minerale ili fosile iz prirode radi stavljanja u promet bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 110. stavka 1. ovoga Zakona (članak 110. stavak 1.),
- obavlja gospodarske i druge djelatnosti u strogom rezervatu (članak 112. stavak 2.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost kojima se ugrožava izvornost prirode u nacionalnom parku (članak 113. stavak 3.),
- obavlja nedopuštenu gospodarsku uporabu prirodnih dobara u nacionalnom parku (članak 113. stavak 4.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost koja može narušiti svojstva zbog kojih je proglašen posebni rezervat (članak 114. stavak 2.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost kojom se ugrožavaju bitna obilježja i uloga parka prirode (članak 115. stavak 3.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost kojom se ugrožavaju bitna obilježja i uloga regionalnog parka (članak 116. stavak 2.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost koja ugrožava obilježja i vrijednosti spomenika prirode (članak 117. stavak 2.),

- provodi zahvat ili obavlja djelatnost koja narušava obilježja zbog kojih je proglašen značajni krajobraz (članak 118. stavak 2.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost koja narušava obilježja zbog kojih je proglašena park-šuma (članak 119. stavak 2.),
- provodi zahvat ili obavlja djelatnost kojom bi se mogle promijeniti ili narušiti vrijednosti zbog kojih je proglašen spomenik parkovne arhitekture (članak 120. stavak 2.),
- postupi suprotno Naredbi ministra o zabrani ili ograničenju posjećivanja zaštićenih područja iz članka 146. stavka 3. ovoga Zakona (članak 146. stavak 3.),
- namjerno bere, reže, siječe, iskopava, sakuplja, uništava jedinke strogo zaštićenih biljaka, gljiva, lišajeva i algi iz prirode u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti u neznatnoj količini ili u mjeri koja neznatno utječe na stanje očuvanja te vrste (članak 153. stavci 1. i 4.),
- namjerno hvata ili ubija, namjerno uznemirava posebno u vrijeme razmnožavanja, podizanja mladih, hibernacije i migracije, namjerno uništava ili uzima jaja te ih čuva čak i ako su prazna, namjerno uništava ili oštećuje ili uklanja razvojne oblike, gnijezda ili legla, oštećuje ili uništava područja razmnožavanja ili odmaranja strogo zaštićenih životinja iz prirode, kao i sve njihove razvojne oblike, u njihovu prirodnom području rasprostranjenosti u neznatnoj količini ili u mjeri koja neznatno utječe na stanje očuvanja te vrste (članak 153. stavci 2. i 4.),
- drži, prevozi, prodaje, razmjenjuje te nudi na prodaju ili razmjenu žive ili mrtve jedinke iz prirode strogo zaštićenih vrsta iz stavaka 1. i 2. članka 153. ovoga Zakona, kao i sve njihove razvojne oblike u neznatnoj količini ili u mjeri koja neznatno utječe na stanje očuvanja tih vrsta ili drži, prevozi, prodaje, razmjenjuje te nudi na prodaju ili razmjenu žive ili mrtve ptice, odnosno bilo koji njihov lako prepoznatljivi dio ili derivat te sve njihove razvojne oblike u neznatnoj količini ili u mjeri koja neznatno utječe na stanje očuvanja tih vrsta ptica (članak 153. stavci 3. i 4.),
- provodi zabranjene aktivnosti i radnje iz članka 153. ovoga Zakona sa strogo zaštićenim vrstama bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona (članak 155. stavak 3.),
- uništava zaštićene minerale i fosile i/ili provodi zahvat i/ili obavlja radnje koje mogu dovesti do oštećenja zaštićenih minerala i fosila i njihova nalazišta u mjeri koja ima neznatni utjecaj (članak 161. stavak 1.),
- uzima iz prirode i/ili izvozi zaštićene minerale i fosile bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 162. stavka 1. ovoga Zakona u mjeri koja ima neznatni utjecaj (članak 161. stavak 2. i članak 162. stavak 1.),
- provodi istraživanje nalazišta zaštićenog minerala i fosila bez dopuštenja ili protivno dopuštenju Ministarstva (članak 164. stavak 1.),
- ne dostavi ponudu za prodaju nekretnine po pravu prvokupa na način propisan Zakonom i/ili proda nekretninu koja se nalazi u nacionalnom parku, strogom ili posebnom rezervatu drugoj osobi po cijeni koja je niža

od cijene navedene u ponudi ovlaštenicima prava prvokupa (članak 165. stavak 1. i članak 166. stavak 1.),

– ne provodi uvjete zaštite prirode utvrđene odlukom o davanju koncesije (članak 181. stavak 1. podstavak 3.),

– obavlja gospodarsko korištenje prirodnih dobara i/ili druge dopuštene djelatnosti na zaštićenom području ili speleološkom objektu bez koncesijskog odobrenja ili protivno koncesijskom odobrenju (članak 188. stavak 1.),

– na traženje inspektora ne osigura uvjete za neometano obavljanje inspekcijskog nadzora (članak 216. stavak 1. i članak 222. stavak 3.),

– ne izvrši rješenje iz članka 216. stavka 2. ovoga Zakona (članak 216. stavak 2.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, osim za prekršaj iz stavka 1. podstavaka 4. i 10. ovoga članka, fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, ako su prekršaj iz stavka 1. počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 229.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 kuna do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

– provodi aktivnosti suprotno naredbi iz članka 55. stavka 4. ovoga Zakona, a koje dovode do onečišćenja ili pogoršanja stanja staništa ptica, odnosno uznemiravanja samih ptica i/ili smanjenja njihove brojnosti unutar POP područja koja nisu utvrđena kao takva uredbom iz članka 54. stavka 9. ovoga Zakona, a ispunjavaju kriterije za njihovo proglašenje (članak 55. stavak 4.),

– obavlja aktivnosti koje mogu dovesti do značajnog smanjenja brojnosti jedinki u populaciji neke zavičajne divlje vrste, koje nisu vrste iz članka 59. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 59. stavka 5. ovoga Zakona (članak 59. stavak 5.),

– za sakupljanje, odnosno uzimanje iz prirode zavičajnih divljih vrsta na zemljištu u privatnom vlasništvu prije početka sakupljanja, odnosno uzimanja iz prirode ne pribavi suglasnost vlasnika ili nositelja prava na prirodnim dobrima, odnosno ne ishodi povlasticu sukladno posebnom propisu iz područja morskog ribarstva (članak 64. stavak 13.),

– kao uzgajivač, odnosno vlasnik matične jedinke ili uzgojene jedinke strogo zaštićene životinje iz skupine kralježnjaka ne osigura označavanje te jedinke na način propisan ovim Zakonom (članak 84. stavak 1.),

– kao vlasnik jedinke divlje vrste ne spriječi bijeg ili uvođenje u prirodu te jedinke ili njezina dijela (članak 86. stavak 2.),

– ne obavijesti Ministarstvo o otkriću speleološkog objekta u propisanom roku (članak 100. stavak 1.),

- tijekom izvođenja građevinskih ili drugih radova koji se obavljaju na površini ili ispod površine tla, na kopnu, u vodi ili moru, nakon otkrića speleološkog objekta ne prekine radove na lokaciji otkrića i o otkriću bez odgađanja ne obavijesti Ministarstvo pisanim putem (članak 101. stavak 1.),
- nastavi provoditi druge radove bez dopuštenja Ministarstva ili ne provodi mjere osiguranja i zaštite speleološkog objekta utvrđene rješenjem iz članka 101. stavka 4. ovoga Zakona ili ne obustavi radove sukladno privremenom rješenju iz članka 101. stavka 4. (članak 101. stavak 4.),
- postupi protivno rješenju iz članka 102. stavka 2. ovoga Zakona kojim se radovi trajno obustavljaju (članak 102. stavak 2.),
- ne poduzme nužne mjere zaštite u svrhu sprječavanja uništenja ili oštećenja speleološkog objekta, živog svijeta te fosilnih, arheoloških ili drugih nalaza koji se nalaze unutar speleološkog objekta do donošenja rješenja iz članka 100. odnosno članka 101. stavka 4. ovoga Zakona (članak 103.),
- provodi istraživanja ili obavlja radnje u speleološkom objektu ili njegovu nadzemlju, kao i provodi zahvate za koje nije potrebno ishoditi akt kojim se odobrava gradnja prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona (članak 105. stavak 1.),
- ne prijavi Ministarstvu pronalazak minerala i fosila iznimnog zbog svoje rijetkosti, veličine, izgleda ili obrazovnog i znanstvenog značaja u roku od osam dana od dana pronalaska (članak 109. stavak 1.),
- provodi zahvat na zaštićenom području, za koji nije potrebno ishoditi akt kojim se odobrava građenje prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja, bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 144. stavka 1. ovoga Zakona (članak 144. stavak 1.),
- provodi znanstvena i/ili stručna istraživanja sastavnica prirode u zaštićenom području bez dopuštenja ili protivno dopuštenju iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona (članak 145. stavak 1.),
- ne provodi mjere zaštite za strogo zaštićene vrste i njihova staništa propisane rješenjem iz članka 152. stavka 5. ovoga Zakona (članak 152. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 6.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 230.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 kuna do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- kao vlasnik ili nositelj prava na zemljištu na kojem se nalazi speleološki objekt ne omogućiti pristup tom objektu i provođenje zahvata, obavljanje

radnje i/ili istraživanja za koje je ishodoeno dopuštenje iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona (članak 106. stavak 6.),

– kao vlasnik ili nositelj prava na zemljištu na kojem su pronađeni minerali i fosili onemogućiti istraživanje nalazišta sukladno rješenju iz članka 109. stavka 3. ovoga Zakona (članak 109. stavak 6.),

– ne poštuje uvjete zaštite prirode utvrđene dopuštanjem iz članka 144. stavka 1. ovoga Zakona (članak 144.),

– obavlja znanstvena i/ili stručna istraživanja na zaštićenom području bez dopuštenja ili protivno dopuštenu iz članka 145. stavka 1. ovoga Zakona (članak 145.),

– kao vlasnik ili nositelj prava u zaštićenom području ne dopusti posjećivanje (članak 147. stavak 1.),

– ne poštuje uvjete pod kojima su zaštićeni minerali i fosili dani na zaštitu i čuvanje (članak 163. stavak 3.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 7.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 231.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

– ne izvijesti Ministarstvo o dopuštenoj aktivnosti iz članka 59. stavka 5. ovoga Zakona koja može dovesti do značajnog smanjenja brojnosti jedinki (članak 60. stavak 4.),

– ne podnese Ministarstvu izvješće o sakupljanju, odnosno uzimanju iz prirode u svrhu prerade i/ili prodaje zavičajne divlje vrste za koje je izdano dopuštenje temeljem članka 64. stavka 1. ovoga Zakona (članak 65. stavak 4.),

– ne izvijesti Ministarstvo o uzgoju strogo zaštićene zavičajne divlje vrste (članak 83. stavak 5.),

– ne izvijesti Ministarstvo o obavljenom pristupu i/ili korištenju genetskog materijala do 31. ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu (članak 92. stavak 1., članak 96. stavak 2.),

– ne izvijesti Ministarstvo o prijenosu genetskog materijala trećoj osobi (članak 92. stavak 2.),

– ne dostavi izvješće ili rezultate istraživanja nadležnom tijelu o provedenim istraživanjima u speleološkom objektu ili njegovu nadzemlju kada je obveza dostave izvješća ili rezultata istraživanja propisana dopuštanjem iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona (članak 106. stavak 7.),

– se kreće plovilom, sidri/ili privezuje plovilo izvan mjesta određenih prostornim planom i aktom državnog tijela nadležnog za unutarnju plovid-

bu, ako se zaštićeno područje nalazi na unutarnjim vodama (članak 139. stavak 1. podstavak 1.),

- privezuje plovilo izvan mjesta određenih prostornim planom koja imaju status privezišta, sidrišta ili luke ako se zaštićeno područje nalazi na pomorskom dobru (članak 139. stavak 1. podstavak 3.),
- obavlja nedozvoljen ribolov (članak 139. stavak 1. podstavak 7.),
- ošteti i/ili uništi znak i/ili informativnu ploču i/ili didaktičku opremu (članak 139., stavak 1. podstavak 10.),
- polijeće sportskim parajedrilicama i ovjesnim jedrilicama izvan površina koje su posebno označene i određene za tu namjenu (članak 139. stavak 1. podstavak 14.),
- koristi bespilotne letjelice bez dopuštenja na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka (članak 139. stavak 1. podstavak 15.),
- ne izvijesti Ministarstvo o dopuštenim odstupanjima od zabranjenih radnji sa strogo zaštićenim životinjama iz članka 155. stavka 3. ovoga Zakona (članak 157. stavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 232.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 2.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako:

- pere plovilo ili vozilo na površinskim kopnenim vodama, obali mora ili u moru (članak 139. stavak 1. podstavak 2.),
- obavlja nedozvoljene podvodne aktivnosti (članak 139. stavak 1. podstavak 6.),
- drži stoku na slobodnoj ispaši izvan sezone ispaše (članak 139. stavak 1. podstavak 8.),
- loži vatru izvan naselja i/ili mjesta koja su posebno označena i određena za tu namjenu (članak 139. stavak 1. podstavak 11.),
- kampira, odnosno logoruje izvan za to predviđenih i označenih mjesta (članak 139. stavak 1. podstavak 12.),
- postavlja nove penjačke smjerove bez odobrenja javne ustanove (članak 139. stavak 1. podstavak 13.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu

samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 233.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako:

- uzima iz prirode, hvata, uznemirava divlje vrste koje nisu zaštićene u strogom rezervatu, posebnom rezervatu i nacionalnom parku (članak 139. stavak 1. podstavak 4.),
- hrani divlje životinje na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka (članak 139., stavak 1. podstavak 5.),
- vozi i/ili parkira vozila i bicikle izvan površina namijenjenih za vožnju ili parkiranje (članak 139. stavak 1. podstavak 9.),
- kreće se izvan označenih pješačkih staza i izvan područja predviđenog za posjećivanje na području strogog rezervata, posebnog rezervata i nacionalnog parka ili se pri provedbi istraživanja kreće bez dopuštenja (članak 139. stavak 1. podstavak 16.),
- posjeti bez ulaznice ili vinjete kad je ulaznica ili vinjeta obvezna (članak 139. stavak 1. podstavak 17.),
- odloži otpad izvan predviđenog i označenog mjesta (članak 139. stavak 1. podstavak 18.),
- kupuje se na mjestima određenima od strane nadležne javne ustanove kao područja zabrane kupanja (članak 139. stavak 1. podstavak 19.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako su prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinile u vezi s obavljanjem svog obrta ili druge samostalne djelatnosti.

XV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 234.

(1) Prirodne vrijednosti proglašene zaštićenim Zakonom o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.) smatraju se zaštićenim dijelovima prirode u smislu ovoga Zakona.

(2) Dijelovi prirode koji su zaštićeni do stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju pod zaštitom, a vlasnici i nositelji prava na tim zaštićenim dijelovima prirode imaju prava i obveze propisane ovim Zakonom.

(3) Zaštita područja zaštićenog rješenjem o preventivnoj zaštiti koje je doneseno do dana stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje istekom roka naznačenog u rješenju.

Članak 235.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona zaštitu i upravljanje Arboretumom Trsteno nastavlja provoditi Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti sukladno

Zakonu o Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, uz odgovarajuću primjenu ovoga Zakona.

Članak 236.

Pravne i fizičke osobe koje gospodare i/ili upravljaju prirodnim dobrima dužne su uskladiti planove gospodarenja prirodnim dobrima s odredbama ovoga Zakona prilikom njihove obnove ili prve izmjene i/ili dopune.

Članak 237.

Javne ustanove i nadležna tijela koja su skrb o zaštićenim dijelovima prirode povjerila pravnim i fizičkim osobama na temelju ugovora, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, dužna su uskladiti te ugovore s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 238.

(1) Agencija je dužan uskladiti svoje opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Mandat ravnatelja i stručnog voditelja Agencije te predsjednika i članova Upravnog vijeća traje do isteka roka na koji su imenovani.

Članak 239.

Prijenos u digitalni oblik kartografskog prikaza s ucrtanim granicama zaštićenih područja iz članka 127. stavka 2. ovoga Zakona, čiji je akt o proglašavanju donesen prije stupanja na snagu ovoga Zakona, izvršit će Agencija u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 240.

(1) Javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima danom stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju s radom prema ovom Zakonu.

(2) Javne ustanove će uskladiti svoje ustrojstvo, djelatnost i opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Mandat ravnatelja i stručnih voditelja javnih ustanova koje upravljaju zaštićenim područjima te predsjednika i članova Upravnog vijeća traje do isteka roka na koji su imenovani, osim u slučaju ako ne budu ranije razriješeni u skladu s odredbama ovoga Zakona, akta o osnivanju, statuta i posebnih propisa.

(4) Jedinica područne (regionalne) samouprave koja nije osnovala javnu ustanovu za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode na svom području, sukladno članku 72. stavku 3. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.) dužna ju je osnovati u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 241.

(1) Javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjima dužna je izraditi program zaštite šuma za zaštićena područja iz članka 140. stavka 1. ovoga Zakona u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Za zaštićena područja iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona za koja je izrađen program isti se primjenjuje do njegove obnove ili izmjene i/ili dopune, odnosno do donošenja novog programa.

Članak 242.

Ugovori o koncesijskom odobrenju sklopljeni sukladno odredbama Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.) ostaju na snazi do isteka roka na koji su sklopljeni.

Članak 243.

(1) Glavni nadzornici koji su stupanjem na snagu ovoga Zakona zatečeni na poslovima glavnog nadzornika u javnim ustanovama koje upravljaju zaštićenim područjima nastavljaju s radom kao glavni čuvari prirode.

(2) Nadzornici koji su stupanjem na snagu ovoga Zakona zatečeni na poslovima nadzornika u javnim ustanovama koje upravljaju zaštićenim područjima nastavljaju s radom kao čuvari prirode.

(3) Glavni čuvari prirode i čuvari prirode dužni su položiti stručni ispit u roku od godine dana od dana stupanja na dužnost.

(4) Glavnom čuvaru prirode i čuvaru prirode koji ne položi stručni ispit u propisanom roku prestaje služba.

Članak 244.**Brisan.**

Odredba članka 244. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 15/2018.

Članak 245.

Vlada će imenovati povjerenstvo iz članka 225. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 246.

(1) Vlada će prijedlog Strategije iz članka 10. ovoga Zakona podnijeti Hrvatskome saboru do 31. prosinca 2014.

(2) Vlada će Uredbu o osnivanju Državnog zavoda za zaštitu prirode (»Narodne novine«, br. 126/02.) uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Vlada će propis iz članka 54. stavka 2. ovoga Zakona donijeti do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(4) Vlada će propise iz članka 68. stavka 3., članka 98. i članka 130. stavka 2. ovoga Zakona donijeti u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar će propise iz članka 24. stavka 5., članka 52. stavka 5., članka 55. stavka 3., članka 55. stavka 4., članka 62. stavka 7., članka 67. stavka 4., članka 68. stavka 4., članka 95. stavka 3., članka 132. stavka 3., članka 138. stavka 4., članka 142. stavka 1., članka 151. stavka 2., članka 172. stavka 7., članka 174. stavka 5., članka 188. stavka 5., članka 202. stavka 2., članka 203. stavka 3., članka 208. stavka 5., članka 209. stavka 3. i članka 213. stavka 3. ovoga Zakona donijeti u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 247.

(1) Do donošenja Strategije primjenjuje se Strategija i akcijski plan zaštite biološke i krajobrazne raznolikosti Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 143/08.).

(2) Do stupanja na snagu propisa iz članka 246. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona u dijelu u kojem njihove odredbe nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona primjenjuje se Uredba o proglašenju ekološke mreže (»Narodne novine«, br. 109/07.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Plitvička jezera« (»Narodne novine«, br. 38/96.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Teplašćica« (»Narodne novine«, br. 38/96.), Pravilnik o visini naknade štete prouzročene nedopuštenom radnjom na zaštićenim životinjskim vrstama (»Narodne novine«, br. 84/96. i 79/02.), Pravilnik o zaštiti kopnenih puževa (Gastropoda terrestria) (»Narodne novine«, br. 29/99.), Pravilnik o zaštiti vodozemaca (Amphibia) (»Narodne novine«, br. 80/99.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Brijuni« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Risnjak« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Sjeverni Velebit« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Mljet« (»Narodne novine«, br. 76/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Paklenica« (»Narodne novine«, br. 76/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Kopački rit« (»Narodne novine«, br. 77/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Biokovo« (»Narodne novine«, br. 66/01.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Vransko jezero« (»Narodne novine«, br. 66/01.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Medvednica« (»Narodne novine«, br. 3/02.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Velebit« (»Narodne novine«, br. 12/02.), Pravilnik o zaštiti gljiva (Fungi) (»Narodne novine«, br. 34/02.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Papuk« (»Narodne novine«, br. 98/03.), Pravilnik o znaku zaštite prirode (»Narodne novine«, br. 178/03.), Pravilnik o vrstama stanišnih tipova, karti staništa, ugroženim i rijetkim stanišnim tipovima te o mjerama za očuvanje stanišnih tipova (»Narodne novine«, br. 7/06. i 119/09.), Pravilnik o prijelazima za divlje životinje (»Narodne novine«, br. 5/07.), Pravilnik o sadržaju, obliku i načinu izdavanja službene iskaznice za glavnog nadzornika i nadzornika (»Narodne novine«, br. 11/07.), Pravilnik o izgledu odore glavnog nadzornika i nadzornika (»Narodne novine«, br. 11/07.), Pravilnik o načinu izrade i provođenju studije o procjeni rizika uvođenja, ponovnog uvođenja i uzgoja divljih svojti (»Narodne novine«, br. 35/08.), Pravilnik o sakupljanju zaštićenih samoniklih biljaka u svrhu prerade, trgovine i drugog prometa (»Narodne novine«, br. 154/08.), Pravilnik o uvjetima držanja, načinu označavanja i evidenciji zaštićenih životinja u zatočeništvu (»Narodne novine«, br. 70/09.), Pravilnik o proglašavanju divljih svojti zaštićenim i strogo zaštićenim (»Narodne novine«, br. 99/09.), Pravilnik o ocjeni prihvatljivosti plana, programa i zahvata za ekološku mrežu (»Narodne novine«, br. 118/09.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Lastovsko otočje« (»Narodne novine«, br. 154/09.), Pravilnik o postupku sprječavanja i nadoknade štete od životinja strogo zaštićenih divljih svojti (»Narodne novine«, br. 158/09.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Kornati« (»Narodne novine«, br. 141/10. i 53/11.), Pravilnik o sadržaju i načinu polaganja stručnog ispita za nadzornika (»Narodne novine«, br. 6/11.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Krka« (»Narodne novine«, br. 119/11.), Pravilnik o službenoj iskaznici i znački inspektora/ice zaštite prirode (»Narodne novine«, br. 45/12.).

(3) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 142. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuju se pravilnici o unutarnjem redu posebnih rezervata.

(4) Do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji primjenjuje se Pravilnik o prekograničnom prometu i trgovini zaštićenim vrstama (»Narodne novine«, br. 72/09., 143/10. i 87/12.).

Članak 248.

(1) Postupci započeti prema odredbama Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.) dovršit će se po odredbama tog Zakona.

(2) Prekršajni postupci započeti prema odredbama Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nastaviti će se pred nadležnim sudom prema tom Zakonu.

Članak 249.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05., 139/08. i 57/11.), osim odredbi članka 101., 102., 103., 107., 108.a, članka 183. podstavka 10., članka 195. stavka 1. podstavaka 47. do 56. i stavka 2., članka 197. stavka 1. podstavaka 6. i 8. i stavka 2. toga Zakona, koji ostaju na snazi do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti:

- Uredba o postupku javnog uvida kod proglašenja zaštićenog područja (»Narodne novine«, br. 44/05.),
- Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja Upisnika zaštićenih prirodnih vrijednosti (»Narodne novine«, br. 130/06.),
- pravilnici o unutarnjem redu regionalnih parkova, značajnih krajobrazu, spomenika prirode, park-šuma i spomenika parkovne arhitekture.

Članak 250.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 37. stavka 4., članka 38. stavka 5., članka 54. stavka 4. podstavka 1. i stavka 5., članka 70. stavka 5., članka 71. stavka 2. i članka 197. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 15/2018

Članak 108.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona upravljanje:

- strogim rezervatom Bijele i Samarske stijene preuzima Javna ustanova »Nacionalni park Risnjak«, a prestaje pravo upravljanja tim područjem javnoj ustanovi čiji je osnivač Primorsko-goranska županija i javnoj ustanovi čiji je osnivač Karlovačka županija,
- značajnim krajobrazom Predjel Saplunara na otoku Mljetu preuzima Javna ustanova »Nacionalni park Mljet«, a prestaje pravo upravljanja tim područjem javnoj ustanovi čiji je osnivač Dubrovačko-neretvanska županija.

Članak 109.

(1) Postupci započeti prema odredbama Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 80/13.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama toga Zakona.

(2) Planovi gospodarenja prirodnim dobrima za koje su uvjeti zaštite prirode izdani sukladno odredbama članka 20. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 80/13.) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će se uz prethodnu suglasnost Ministarstva sukladno odredbama članka 22. stavka 1. toga Zakona.

Članak 110.

Danom stupanja na snagu pravilnika iz članka 55. stavka 6. izmijenjenog člankom 36. ovoga Zakona, POVS područja utvrđena uredbom iz članka 54. stavka 9. izmijenjenog člankom 35. ovoga Zakona postaju PPOVS područja.

Članak 111.

(1) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbe:

- iz članka 54. stavka 9. izmijenjenog člankom 35. ovoga Zakona,
- iz članka 56.a stavka 3. dodanog člankom 38. ovoga Zakona,
- iz članka 204.b stavka 7. dodanog člankom 95. ovoga Zakona.

(2) Vlada će odluku iz članka 62. stavka 4. izmijenjenog člankom 42. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Vlada će odluku o donošenju Programa iz članka 204.a stavka 1. dodanog člankom 95. ovoga Zakona donijeti najkasnije do 23. srpnja 2021.

(4) Ministar će nalog iz članka 9.a dodanog člankom 6. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar će pravilnik iz članka 55. stavka 6. izmijenjenog člankom 36. ovoga Zakona donijeti najkasnije do 23. siječnja 2021., uzimajući u obzir prioritete u odnosu na značaj tih područja za održavanje ili obnavljanje povoljnog stanja očuvanosti prirodnih stanišnih tipova i vrsta od interesa za Europsku uniju te

očuvanje cjelovitosti ekološke mreže, u svjetlu prijetnji od pogoršanja ili uništenja kojima su ta područja izložena.

(6) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike:

- iz članka 55. stavka 5. izmijenjenog člankom 36. ovoga Zakona,
- iz članka 62. stavka 5. izmijenjenog člankom 42. ovoga Zakona,
- iz članka 67. stavka 10. izmijenjenog člankom 47. ovoga Zakona,
- iz članka 75. stavka 5. dodanog člankom 51. ovoga Zakona,
- iz članka 95. stavka 5. izmijenjenog člankom 56. ovoga Zakona,
- iz članka 188. stavka 8. izmijenjenog člankom 89. ovoga Zakona.

(7) Ministar će u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 142. stavka 1. izmijenjenog člankom 70. ovoga Zakona.

Članak 112.

(1) Upravno tijelo preuzima poslove iz članka 46. stavka 2. izmijenjenog člankom 27. ovoga Zakona na dan 30. lipnja 2018., a do toga roka te poslove obavlja Ministarstvo.

(2) Javne ustanove iz članka 130. stavka 2. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 80/13.) preuzimaju poslove iz članka 143. podstavka 2. izmijenjenog člankom 71. ovoga Zakona na dan 30. lipnja 2018., a do toga roka te poslove obavlja Ministarstvo.

(3) Agencija iz članka 14. izmijenjenog člankom 9. ovoga Zakona i javne ustanove iz članka 130. stavka 2. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 80/13.) uskladit će svoje djelatnosti i opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Javne ustanove iz članka 130. stavka 2. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 80/13.), a koje na dan 31. prosinca 2017. imaju kumulirani višak prihoda koji su ostvarile u 2017. godini i prethodnim proračunskim godinama, obvezne su dio tog viška u 2018. godini uplatiti u državni proračun na način i u rokovima koji će biti određeni uredbom iz članka 204.b stavka 7. dodanog člankom 95. ovoga Zakona.

Članak 113.

(1) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 142. stavka 1. izmijenjenog člankom 70. ovoga Zakona primjenjuju se: Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Plitvička jezera« (»Narodne novine«, br. 38/96.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Telašćica« (»Narodne novine«, br. 38/96.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Brijuni« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Risnjak« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Sjeverni Velebit« (»Narodne novine«, br. 75/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Mljet« (»Narodne novine«, br. 76/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Paklenica« (»Narodne novine«, br. 76/00.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Kopački rit« (»Narodne novine«, br. 77/00.), Pravilnik

o unutarnjem redu u Parku prirode »Biokovo« (»Narodne novine«, br. 66/01.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Vransko jezero« (»Narodne novine«, br. 66/01.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Medvednica« (»Narodne novine«, br. 3/02.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Velebit« (»Narodne novine«, br. 12/02.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Papuk« (»Narodne novine«, br. 98/03.), Pravilnik o unutarnjem redu u Parku prirode »Lastovsko otočje« (»Narodne novine«, br. 154/09.), Pravilnik o unutarnjem redu u posebnom rezervatu šumske vegetacije Košljun (Službene novine Primorsko-goranske županije, br. 1/10.), Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Kornati« (»Narodne novine«, br. 141/10., 53/11.) i Pravilnik o unutarnjem redu u Nacionalnom parku »Krka« (»Narodne novine«, br. 119/11.).

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 75. stavka 5. dodanog člankom 51. ovoga Zakona primjenjuje se Pravilnik o načinu izrade i provođenju studije o procjeni rizika uvođenja, ponovnog uvođenja i uzgoja divljih svojti (»Narodne novine«, br. 35/08.).

Članak 114.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

- Pravilnik o znaku zaštite prirode (»Narodne novine«, br. 178/03.),
- Pravilnik o ocjeni prihvatljivosti za ekološku mrežu (»Narodne novine«, br. 146/14.).

(2) Danom stupanja na snagu uredbe iz članka 204.b stavka 7. dodanog člankom 95. ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o mjerilima i načinu korištenja namjenskih i vlastitih prihoda nacionalnih parkova i parkova prirode (»Narodne novine«, br. 65/17.).

Članak 115.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 14/2019

Članak 53.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredaba članaka 49., 50. i 51. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. travnja 2019.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 127/2019

ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.